

TISDAGEN DEN 21 APRIL 2009

ORDFÖRANDESKAP: HANS-GERT PÖTTERING

Talman

(Sammanträdet öppnades kl. 17.05.)

1. Återupptagande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar sessionen återupptagen efter avbrottet torsdagen den 2 april 2009.

2. Uttalande av talmannen

Talmannen. – Mina damer och herrar! I den värsta jordbävning som har inträffat i Italien de senaste årtiondena miste 295 människor i regionen Abruzzerna livet på ett fruktansvärt sätt. Värst drabbades staden L'Aquila. Vi är alla förfärade över naturkatastrofens våldsamma kraft och tragiska följder. Upp emot 40 000 människor förlorade sina hem i den stora jordbävningen med flera efterskalv. Beräkningar visar att vart tredje hus förstördes eller skadades i provinsen L'Aquila, som drabbades särskilt hårt. På Europaparlamentets vägnar vill jag ta tillfället i akt vid dagens plenarsammanträde och uttrycka vårt djupaste deltagande med alla som fallit offer för denna fruktansvärda jordbävning.

Jag vill även på allas vägnar här framföra vårt djupaste deltagande med familjerna till dem som dött och vår solidaritet med Italien och landets invånare och myndigheter i denna sorgens stund. Våra tankar går till dem som miste sina liv, skadades eller blev hemlösa och till alla andra som påverkats av denna katastrof. Jag vill be att ni reser er från era platser för en tyst minnesstund.

(Parlamentet höll stående en tyst minut.)

Tack.

3. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

4. Valprovning: se protokollet

5. Kampanjen "Säg NEJ till våld mot kvinnor" (skriftlig förklaring): se protokollet

6. Undertecknande av rättsakter som antagits genom medbeslutandeförfarandet: se protokollet

7. Rättelser (artikel 204 a i arbetsordningen): se protokollet

8. Meddelande från talmannen: se protokollet

9. Inkomna dokument: se protokollet

10. Bortfallna skriftliga förklaringar: se protokollet

11. Framställningar: se protokollet

12. Avtalstexter översända av rådet: se protokollet

13. Skriftliga förklaringar (inkomna dokument): se protokollet

14. Anslagsöverföringar: se protokollet

15. Arbetsplan

Talmannen. – Det slutgiltiga förslaget till föredragningslista som upprättades av talmanskonferensen vid sammanträdet torsdagen den 16 april har delats ut (artiklarna 130 och 131 i arbetsordningen). Följande ändringar har föreslagits:

Tisdagen:

Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen har begärt att Gunnar Hökmarks betänkande om en gemenskapsram för kärnsäkerhet ska strykas från föredragningslistan.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vi bör senarelägga Gunnar Hökmarks betänkande om en gemenskapsram för kärnsäkerhet av två anledningar. För det första har utskottet för rättsliga frågor bekräftat påståendet att det finns ett grundläggande procedurproblem i samband med kommissionens förslag, eftersom Euratoms bestämmelser föreskriver att kommissionen måste inhämta ett yttrande från ett tekniskt utskott innan den arbetar med förslaget, och detta har den inte gjort vid två tillfällen. Utskottet för rättsliga frågor anser att det är ett grundläggande fel, med andra ord ett fel som kräver att förslaget dras tillbaka och att kommissionen lägger fram det på nytt i enlighet med gällande bestämmelser. För det andra finns det ingen anledning att ha bråttom eftersom dessa bestämmelser endast kommer att gälla kraftverk som eventuellt byggs efter 2015. Det finns därför ingen anledning att ha bråttom, och vi behöver inte anta en text vars förfarande har innehållit sådana betydande fel som denna.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - Herr talman! Jag tycker självfallet att vi ska fatta beslut i denna fråga under denna sammanträdesperiod. Det finns många skäl till det. För det första handlar det om ett förslag som parlamentet tidigare har behandlat, som nu återkommer, och som man i rådet har diskuterat sedan 2003. Nu börjar tiden bli mogen för att till slut fatta beslut. När den gäller den rättsliga situationen är det så att den grupp av experter som Frassoni hänvisar till har gett sin synpunkt på detta förslag. Därefter har sedan justeringar gjorts. Den skiljelinje som finns mellan den absolut stora majoriteten i industriutskottet och företrädarna för gruppen De gröna är om detta är ett nytt förslag eller om det är ett förslag som vi hållit på med sedan 2003. Jag tror att alla andra är överens om att detta är ett förslag som vi arbetat med under lång tid. Någon gång måste man kunna fatta beslut, inte minst eftersom det nu faktiskt är så att man i en lång rad olika länder planerar för att bygga kärnkraft. Då tycker jag att det är utomordentligt viktigt att vi har ett stabilt och starkt regelverk på plats för Europeiska unionen. Jag föreslår därför att vi i dag röstar för att vi under denna vecka ska rösta om kärnsäkerhetsdirektivet.

(Parlamentet förkastade förslaget.)

Onsdagen:

Talmannen. – Gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa har begärt att omröstningen om förslaget till resolution om inledning av internationella förhandlingar om antagande av ett internationellt fördrag för skydd av Arktis ska senareläggas.

Diana Wallis (ALDE). - (EN) Herr talman! Vi diskuterade faktiskt detta som hastigast vid omröstningen under det senaste plenarsammanträdet.

Problemet är att under debatten med kommissionen och rådet blev många av oss här i parlamentet klara över att det inte var lämpligt för oss att rösta om resolutionen, och därför begärde vi då att den skulle skjutas upp.

Jag tror vår åsikt nu är att det inte finns något behov av en resolution. Parlamentet uttalade sig om detta ämne för ett par månader sedan. Det är absolut tillräckligt – det finns inget behov av att göra det igen i detta skede. Debatten med de andra institutionerna var värdefull, men det finns inget behov av en resolution.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Herr talman! Jag måste erkänna att jag är något förvånad över detta, eftersom ingen ansåg att resolutionen var meningslös när vi debatterade den. Absolut ingen, och allra minst Diana Wallis.

Det är sant att kommissionen hänvisade till att EU önskade ansluta sig till Arktiska rådet och så vidare. I enlighet med kommissionens önskan anser jag för egen del att denna nya resolution, där vi mycket tydligt uttrycker vår önskan om ett moratorium för borrhningar och om ett demilitariserat område i Arktis, definitivt

är särskilt viktig i en tid när grannländerna och deras militära styrkor spänner sina muskler i området för att kräva äganderätter och möjligheter att borra.

Från politisk synpunkt är det därför helt avgörande att vi röstar för den här texten, och helomvändningen av Diana Wallis – och även av delar av kammaren – är fullständigt omotiverad med tanke på de debatter som vi har haft.

(Parlamentet godkände förslaget.)

Onsdagen:

Talmannen. – Gruppen Unionen för nationernas Europa har begärt att ett uttalande från kommissionen om jordbävningen i den italienska regionen Abruzzerna ska föras upp på föredragningslistan.

Roberta Angelilli (UEN). – *(IT)* Herr talman, mina damer och herrar! Efter samråd med de politiska grupperna och ledarna för de italienska delegationerna ber jag er på min grupps vägnar att samtycka till att lägga till en debatt om jordbävningen i Abruzzerna på morgondagens föredragningslista. Jag tror att de drabbade uppskattar den solidaritet som EU-institutionerna och ni personligen visat med det deltagande som uttryckts och den tysta minuten, och de kommer även att uppskatta allt finansiellt och rättsligt stöd för återuppbyggnad. En debatt i närvaro av kommissionen skulle därför kunna ge nationella och lokala institutioner mycket användbar information om hur mycket EU kommer att kunna göra.

Gianni Pittella (PSE). – *(IT)* Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill meddela att Europaparlamentets socialdemokratiska grupp samtycker till Roberta Angelillis förslag. Jag vill tacka Hans-Gert Pöttering för hans ord och parlamentet i dess helhet för att ha visat de drabbade sitt känslomässiga stöd. Jag tror också att en debatt i morgon eftermiddag inte bara skulle kunna leda till nya förklaringar om solidaritet utan även, och framför allt, specifika förslag, eftersom EU avsevärt kan bidra till återuppbyggnad och mildra den krissituation som medborgarna i Abruzzerna lever i.

(Parlamentet godkände förslaget.)

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(FR)* Herr talman! Med sorgsenhet och bitterhet upptäckte jag att den muntliga fråga med debatt angående rosévin och tillåtna oenologiska metoder som jag och mina kolleger från ett stort antal politiska grupper har lämnat in inom tidsfristen inte står med på veckans föredragningslista.

På alla signatärers vägnar kräver jag att detta rättas till. Jag har talat med några av de politiska gruppernas ordförande och jag tycker att det verkar som att de antingen har blivit felinformerade i frågan eller att frågan har hoppats över i tystnad.

Jag vill därför vänligen be er att ta med denna muntliga fråga, som lämnats in i tid, på veckans föredragningslista.

Talmannen. – Fru Lulling, jag har precis informerats om att en diskussion om rosévinerna är planerad till maj. Då kommer det att finnas tillräckligt med talartid, vilket inte vore fallet i dag.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – *(EL)* Herr talman! Om jag får vara så framfusig skulle jag vilja uttrycka mitt missnöje och min nyfikenhet, eftersom jag lade fram en muntlig fråga med debatt, som fick stöd av 48 parlamentsledamöter – ett stöd som inhämtades på nolltid, kan jag tillägga som information – och även nu finns det ledamöter som har uppgett att de vill ge sitt stöd. Trots detta har fortfarande ingen till min stora förvåning gett mig svar på varför, när och på grund av vilket kriterium man har beslutat att den muntliga frågan med debatt inte ska godtas.

Har jag nu plötsligt råkat ut för ännu ett slags jordbävning? Är det en ny jordbävning, som har en annan grund? Med utgångspunkt i den senaste ödesdigra jordbävningen och de offer som ni har nämnt – och jag vill tillägga den kulturella skada och ödeläggelse som detta har lett till – upprepar jag återigen att vi bör framhäva den europeiska dimensionen av det här fenomenet. Mot bakgrund av att jag också varit föredragande för det enda betänkande som har utarbetats av en EU-institution om jordbävningar vet jag mycket väl att vi både kan och måste göra mycket på EU-nivå. Jag säger tack och väntar på ett svar.

Talmannen. – Herr Vakalis, detta slags begäran måste lämnas en timme innan sammanträdet inleds. Jag har blivit informerad om att så inte var fallet. Det handlar om artikel 132. Jag föreslår att vi tar upp det här i maj, annars kommer vi inte att kunna fortsätta i enlighet med arbetsordningen.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Herr talman! Jag ber att ni frågar kammaren om det här ska föras upp på föredragningslistan. Ni kan inte bara bestämma det på egen hand. Fråga åtminstone om ledamöterna samtycker till beslutet.

Ni kan säkert hitta ett par minuter till att diskutera den här viktiga frågan, som i hög grad påverkar flera regioner i vår union, och till att diskutera det i god tid, eftersom det kommer att vara för sent i maj.

Talmannen. - Fru Lulling, talmannen fattar inte beslut på egen hand, utan jag följer arbetsordningen. Den avgörande faktorn är artikel 132, som vi måste hålla oss till. Begäran skulle ha lämnats en timme före sammanträdet. Jag kommer att föreslå talmanskonferensen att vi tar upp frågan i maj.

Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen har begärt att ett uttalande från kommissionen om genetiskt modifierad majs – MON 810 – ska föras upp på föredragningslistan.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Situationen är verkligen surrealistisk, eftersom vi definitivt hör till dem som har blivit hängande, för de flesta medlemsstater vill inte avstå från möjligheten att utfärda ett moratorium för genetiskt modifierade organismer, och kommissionen måste naturligtvis ta hänsyn till detta negativa resultat, även om den kan handla som den vill. Det är vad vi har kommit fram till!

I en fråga av sådan vikt som denna anser jag att vore det bra att känna till vad kommissionen vill göra: om den ska fortsätta, stoppa, dra tillbaka eller lägga fram ett lagstiftningsförslag. Det enda vi vill är att kommissionen talar om är vad den vill göra och säger det offentligt i en debatt i parlamentet.

Lutz Goepel (PPE-DE). - (DE) Herr talman! MON 810 godkändes i EU 1998. Detta godkännande är inte obligatoriskt för medlemsstaterna, utan varje medlemsstat är fri att avgöra om den vill godta det, tillämpa det eller utfärda ett förbud mot odling av detta slags majs.

Jag antar att detta har varit utgångspunkten för det senaste avgörandet i Tyskland i frågan. MON 810 godkändes i Tyskland 2005, därefter stoppades sådd av fröna 2007 och i december 2007 lade Monsanto fram en plan för allmän övervakning av odling av denna majssort. Sedan godkändes majsen igen 2008, men blev förbjuden för några dagar sedan.

Monica Frassoni har uppgett att många medlemsstater har förkastat odling av denna majssort. Det är exakt fyra länder, nämligen Frankrike, Österrike, Ungern och Luxemburg, och nu när Tyskland har anslutit sig till dem är det fem av tjugosju medlemsstater. Det här är helt och hållet ett nationellt beslut som bygger på subsidiaritet och därför bör vi inte betunga parlamentet med det.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Tack, herr talman. Vi samtycker inte till ett förfarande i enlighet med Monica Frassonis begäran, men av en annan anledning än vad Lutz Goepel har angett, och därför är jag tacksam för att jag får möjlighet att redogöra kort för detta.

Vi måste ha en ingående debatt, inte enbart om den här frågan, utan även om hur vi vill hantera genetiskt modifierade livsmedel. Detta kan vi dock inte klara av på den korta tid som vi har på oss fram till i övermorgon. Jag anser därför att vi efter valet bör be det nya parlamentet att genomföra en ingående debatt om användning av genetiskt modifierade livsmedel. Tack.

(Parlamentet förkastade förslaget.)

(Arbetsplanen fastställdes.)

16. Anföranden på en minut om frågor av politisk vikt

Talmannen. - Nästa punkt är anföranden på en minut om frågor av politisk vikt.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Herr talman! Som ni känner till bevittnar vi en oroväckande nedgång inom internationell handel. Det är därför en grundläggande parameter i den ekonomiska återhämtning som vi strävar efter att trenden omedelbart vänder. Beräkningar visar att den ökade kostnaden för lån och det minskade kreditflödet svarar för ungefär 10-15 procent av nedgången i handeln. Det multilaterala finanspaketet för handeln, som antogs i London av G20, är utan tvekan ett positivt steg. Som jag ser det uppmanas också unionen att fortsätta ha en ledande roll i den praktiska tillämpningen av Londonpaketet på följande tre olika områden:

- Målinriktade insatser från multilaterala och regionala finansiella institutioner.
- Samordnade offentliga insatser på nationell nivå.
- Justering av tillämpliga multilaterala bestämmelser.

Detta budskap är riktat till kommissionen så att den kan vidta nödvändiga åtgärder.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Herr talman! Vi skönjar islamofobi i anförandena av en populistisk högerextremistisk ledare i Nederländerna, vi har ökade angrepp mot romerna i Tjeckien och vi hör avskryvda, oacceptabla yttranden från den iranske presidenten om bildandet av en rasistisk regering i Palestina, avseende bildandet av staten Israel, under en FN-konferens om rasism, huvudsakligen avsedd att främja tolerans och mångfald.

Hur skulle vårt parlament, förutom att visa indignation, kunna låta bli att sända ett starkt och symboliskt budskap för att främja den mångfald och tolerans som krävs i en globaliserad värld, genom att kraftfullt fördöma sådana yttranden? Hur skulle det kunna låta bli att uppmana Europeiska rådet och kommissionen att sända en allvarlig varning till stater som delar denna aggressiva logik och även ger uttryck för den, när vi alltför ofta har lärt oss av historien att det tyvärr aldrig dröjer länge innan sådana yttranden övergår till handling?

Hur skulle vårt parlament under detta sammanträde kunna sitta tyst inför sådana rasistiska, främlingsfientliga åsikter mot bakgrund av den ekonomiska krisen, där nationerna tyvärr drar sig tillbaka en efter en inom de egna gränserna, i protektionism, såsom grödorna spirar fram om våren?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Jag är ytterst oroad över de händelser som nyligen har inträffat i Moldavien, varav den allvarligaste inbegriper kränkningar av mänskliga rättigheter, arresteringar, kidnappningar, tortyr, förnedringar och fördrivning av journalister. De moldaviska medborgarnas vilja har undergrävts av myndigheternas många oegentligheter, som kan ge stöd åt antagandet att det har förekommit valfusk. Till detta hör de kompletterande listorna, de extra utskrivna röstningshandlingarna, trakasserier mot oppositionen, förbudet mot tillträde till offentliga tv-stationer och den kampanj som de statliga institutionerna har drivit för kommunistpartiet. Fastän många har protesterat på europeisk och global nivå under dessa veckor har situationen i republiken Moldavien dessvärre inte förbättrats. Jag hoppas att Europaparlamentet under veckans diskussioner och när den tillfälliga delegationen reser till Moldavien samt framför allt i den resolution som vi räknar med att få till stånd under den avslutande sammanträdesperioden i maj kommer att sända ett mycket tydligt budskap om att EU inte tolererar kränkningar av mänskliga rättigheter, och att parlamentet öppet kräver att valet i Moldavien görs om.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Herr talman! På långfredagens morgon den 13 april inträffade en stor tragedi före gryningen i den polska staden Kamień Pomorski nära Szczecin. Över 20 personer, däribland barn, brändes levande till döds i en byggnad. Detta orsakade och orsakar fortfarande stor ångest i hela Polen.

I dag vill jag i kammaren vädja till alla myndigheter i alla medlemsstater och till lokala och regionala myndigheter att vidta omedelbara åtgärder för att kontrollera brandsäkerhetsskyddet i alla bostadshus, framför allt i byggnader som används inom socialtjänsten. Jag tänker både på användning av lämpliga material när man bygger dessa byggnader och på en noggrann granskning av hur brandsäkerhetsföreskrifterna efterlevs. Dramat i Polen är en av många sådana händelser som, beklagligt nog, har inträffat i Europa. Låt oss hoppas att denna brand och offren för den blir en stark varningssignal för framtiden.

László Tókécs (Verts/ALE). – (HU) I mitt anförande den 23 mars bad jag Europaparlamentet och kommissionen att ingripa för att skydda den rumänska staden Verespatak (Rosia Montana), vars utsatta befolkning, arkitektoniska arv och naturliga miljö hotas till följd av ett kanadensisk-rumänskt samriskföretags planer att anlägga en gruva.

Vår farhåga då har besannats, eftersom den nya rumänska regeringen till slut efter två års tidsfrist vill båda väg för investeringen, som kommer att resultera i att produktionsmetoder används som är baserade på cyanidteknik, vilket strider mot europeiska normer och gör att inte bara den omedelbara närmiljön utan även hela området längs den rumänsk-ungerska gränsen hotas av en ekologisk katastrof.

Jag vill ta tillfället i akt och ansluta mig till andra kolleger genom att lämna en begäran till kommissionsledamot Dimas om att cyanidteknik ska förbjudas. Jag uppmanar kommissionen att i en fortsatt anda av europeisk

miljöskyddspolitik skicka en inspektionsenhet till Rumänien för att på lång sikt se till att gällande EU-bestämmelser tillämpas inom gruvverksamheten.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill tala om det som har hänt på Fiat i Bryssel. Fiat har med det enda syftet att undergräva handelsunionen felaktigt anklagat sina anställda för att ha tagit sina chefer i gisslan – en händelse som faktiskt aldrig har ägt rum. Det har inte förekommit någon kidnappning, varken den 9 april eller vid något annat tillfälle. Ryktet har avsiktligt spritts ut av Fiat i ett försök att rubba förtroendet för de anställda, som ställde inför tjugofyra uppsägningar försöker skydda sin framtid. Fiat vägrar att ha några som helst sammanträden, diskussioner eller förhandlingar med handelsunionens företrädare. Det enda målet är att säga upp tjugofyra anställda, av vilka tolv är företrädare för handelsunionen. Jag anser att det vore en god idé om parlamentet diskuterade inte bara detta utan även den unionsfientliga hållning som Fiat och ett mycket stort antal stora europeiska multinationella företag har, vilket visar deras bristande respekt för arbetstagarnas rättigheter. Samtidigt som dessa multinationella företag drar fördel av bestämmelser, och i flera fall även av stöd, på nations- och EU-nivå respekterar de inte arbetstagarnas rättigheter.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Herr talman! För ett par dagar sedan besökte en stor grupp Europaparlamentsledamöter Europas södra gränser.

Det vi såg och upplevde i området gav oss ingen som helst anledning att vara stolta. Jag måste berätta för er att EU-medborgarna där lever på små öar med en befolkning på mellan 120 och 130 personer. Varje dag går 150, 200 eller 250 illegala immigranter i land på varje ö, där sedan alla lever tillsammans under miserabla förhållanden, eftersom det inte finns någon infrastruktur.

Jag hör det hela tiden talas om Darfur, södra Sudan och Myanmar här i parlamentet, vilket är helt rätt, men hur det än må vara med det så måste vi i något skede ta oss en titt på hur de EU-medborgare i det här området som är lika mycket européer som människorna i Paris, Madrid eller Berlin. Jag ansåg att det var min plikt att tala om det här för er, herr talman, och jag litat på att ni kommer att vidta åtgärder.

Slavi Binev (NI). – (BG) Herr talman, mina damer och herrar! För närvarande finns det en överhängande fara för det bulgariska samhället. Polisstyrkan byter nämligen från en organisation avsedd att skydda allmänheten till en byrå som är involverad i politiskt fiffel och båg och som följer order från brottslingar. På påskaftons kväll slogs en kommunfullmäktig från Burgas kommunfullmäktige, 64-åriga Petko Petkov, till marken och misshandlades av två uniformerade polismän mitt framför ögonen på ett flertal vittnen utanför en kyrka. I den officiella polisrapport som lämnades in dagen efter nämndes ingenting om det som inträffat. Det här är bara ytterligare ett exempel på polisvåld mot ledamöter av Attackpartiet i kölvattnet av den misshandel som Europaparlamentsledamöten Dimitar Stoyanov och en kommunfullmäktig från Sofia utsatts för. Inget av dessa angrepp har utretts.

Ett annat exempel på polisens avsiktliga underlåtenhet att ingripa i fall där de "har fått order" är att inte ett enda kidnappningsfall har rapporterats i Bulgarien, trots att femton fall redan har inträffat, de två senaste den här månaden. Vårt samhälle har gripits av en känsla av rädsla och hjälplöshet. Till följd av detta har polismännen i Bulgarien blivit liktydiga med "pengagalna" affärsmän. När tjänstemännen för lag och ordning är brottslingar, vem kan vi då skydda oss mot och vem kommer att försvara folket? Frågan förblir obesvarad.

Richard James Ashworth (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag vill uppmärksamma parlamentet på följderna av den olagliga blockaden av hamnarna i Calais, Boulogne och Dunkerque vid Engelska kanalen, som utfördes av medlemmar av den franska fiskeindustrin förra veckan. Denna stridsåtgärd orsakade mycket allvarliga störningar på fraktflödena på denna viktiga transeuropeiska handelsväg, vilket ger upphov till enorma kostnader och förseningar för industrin och allvarliga störningar och olägenheter för invånarna i sydöstra England.

Detta har varit ett ofta återkommande problem, och jag uppmanar kommissionen att använda sina befogenheter att ingripa för att se till att detta avbrytande av den fria rörligheten för varor och personer inom Europeiska unionen bringas under kontroll. Vidare vill jag fråga kommissionen om de 4 miljoner euro som anslagits till fiskarna av den franska regeringen enligt kommissionens avsikt är statligt stöd, och om detta därför skulle vara konkurrensbegränsande och olagligt enligt bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken?

Ioan Mircea Paşcu (PSE). – (EN) Herr talman! Den senaste tidens negativa utveckling i Moldavien illustrerar ett antal frågor som är värda att ta upp. Den första är vår reaktion på de moldaviska myndigheternas överträdelse av EU:s viktigaste värderingar i samband med repressalierna mot ungdomar och journalister

efter protesterna mot valresultaten. Alla former av överseende från vår sida skulle kasta en skugga över EU:s trovärdighet i detta avseende.

Den andra är EU:s svar på de moldaviska myndigheternas fel i förfarandet vid genomförandet av deras avtal med oss, genom diskriminering mot europeiska medborgare på grund av nationalitet. Återigen är det EU:s trovärdighet och anseende som står på spel.

Den tredje är EU:s solidaritet när vi ställs inför falska anklagelser mot ett av våra medlemsländer, en möjlig förevändning för att frysa den militära situationen i regionen, i strid med viktiga åtaganden på detta område.

Den fjärde är att EU:s reaktion ännu en gång kommer att betona statuskillnaden mellan länder som delade ett liknande öde 1940 och ge en fingervisning om den framtida inriktningen för förbindelserna mellan EU och Ryssland.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Herr talman! Om en av våra väljare orättmätigt tillskansar sig bidrag, åtalas denne och kan hamna i fängelse.

Ibland verkar saker och ting annorlunda här. I november rapporterades det offentligt i tidningarna att en av våra ledamöter, Den Dover, har betalat ut utgifter avsedda för anställning av personal, till ett värde av 750 000 pund, till ett företag som ägs av hans maka och dotter. Han hade även använt en del av dessa pengar för att köpa dyra bilar och annat för privata ändamål.

De flesta ser Dover som någon som inte är bättre än en tjuv, som en skurk som borde sitta i fängelse. Jag uppmanar er, herr talman, att tala om för oss hur mycket av dessa pengar som nu återbetalats.

Parlamentet borde vara ett strålande föredöme när det gäller öppenhet, ärlighet och insyn. I stället verkar det ibland finnas en sekretesskod här för att dölja den verkliga omfattningen av vissa ledamöters missbruk av ersättningar. Vår vägran att införa samma sorts principer om ekonomisk insyn som vi skulle vänta oss av vilken annan europeisk institution som helst drar skam över oss alla.

Talmannen. – Herr Davies, ni kan vara säkra på att även i det här fallet kommer frågan att behandlas i enlighet med lagen.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Herr talman! April månad ger oss ett nytt tillfälle att reflektera kring följderna av de båda totalitära systemen. Vi drar oss till minnes massakern i Katyn, mordet på tusentals polska officerare som hölls som krigsfångar i läger vid Ostaszków, Starobielsk och Kozielsk och som dömdes till döden i mars 1940 på order av Lavrenty Beria. Vi minns även upprinnelsen till upproret i Warszawas getto 1943, då man protesterade mot den massdeportation av judar till förintelseläger som genomfördes av ockuperande tyska styrkor.

Tragedin i gettot övervinns i dag av "De levandes marsch", som är en garanti för att hedra minnet av sådana händelser och förhindra att de återupprepas. Beklagligt nog har fortfarande ingen rättegång ägt rum och inga domar har fallit gällande massakern i Katyn och dess gärningsmän. Det inger emellertid hopp att vårt parlament har antagit en skriftlig förklaring om att göra den 23 augusti till en europeisk minnesdag för att hedra minnet av stalinismens och nazismens offer.

Den Dover (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag har förstått att Chris Davies kan ha hållit ett anförande om en situation som berör mig, och därför skulle jag vilja utöva rätten till genmäle i denna fråga. Jag hörde bara de sista tio orden. Han skickade mig åtminstone ett e-postmeddelande de senaste 20 minuterna, där han skrev att han hade för avsikt att uttala sig om detta.

Allt jag skulle vilja säga är att all denna uppståndelse kring mina utgifter för assistentstöd, som tagits upp i media under de senaste nio eller tolv månaderna, har varit en upprivande upplevelse. Jag har lämnat in mina papper hos förstainstansrätten, så jag tänker lägga fram ett gediget försvar. Jag har förstått att jag har mycket som talar för mig och jag har valt interimistiska åtgärder, vilket innebär att inga belopp kommer att förfalla till betalning förrän domstolen har hört alla bevis och fattat ett lämpligt beslut. Jag ber att få uppehålla parlamentet och tackar för denna möjlighet.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Herr talman! Efter 36 års medlemskap – vad har Europeiska unionen betytt för Storbritannien? Den betyder att vi inte längre styr över oss själva. Mellan 75 procent och 85 procent av våra lagar kommer nu från EU och inte från vårt eget parlament. EU kostar Storbritannien minst 56 miljarder pund per år – eller motsvarande 900 pund per år för varje man, kvinna och barn. Vi har inte längre kontroll över våra egna gränser och drabbas av obegränsad och okontrollerad invandring.

EU:s lagstiftning om mänskliga rättigheter innebär att vi inte längre effektivt kan skydda oss från utländska brottslingar, illegala invandrare och falska asylsökande. De europeiska arresteringsorden och tredskodomarna innebär att vi har förlorat vårt mest grundläggande skydd mot orättvis arrestering och orättvist fängslande.

EU-medlemskapet är en katastrof för Storbritannien. Det är ett smärtsamt och onödigt självförvållat sår. Den enda lösningen på problemet är att Storbritannien ovillkorligen utträder ur Europeiska unionen.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Herr talman! För ett par veckor sedan fick en ohelig allians av EU-förespråkande tjeckiska socialdemokrater, president Klaus – som är EU-motståndare – och kommunisterna Topoláneks regering på fall. Man är nu i färd med att bilda en tillfällig regering som ska utföra regeringsarbetet från maj till efter det nya valet i oktober. Jag hoppas att det nya kabinettet kommer att leda det tjeckiska ordförandeskapet, som hittills har fungerat väl i sin roll, till beslut och bidra till den nödvändiga ratificeringen av Lissabonfördraget i Tjeckien. Det vore en viktig, positiv fingervisning för Europa.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) De senaste månaderna har det funnits rädsla i luften i Vojvodina i norra Serbien bland de många nationaliteter som bor där, i huvudsak ungerska medborgare. Även om vårt parlament har antagit en resolution både 2004 och 2005 som svar på de fysiska och psykiska angrepp som genomförts mot icke-serbiska medborgare i området och även föregått med exempel genom att sända en undersökningsdelegation till området 2005 så fortsätter det inte bara att förekomma våld, hotelser och förnedring mot de minoriteter som lever där, i huvudsak ungerska medborgare, utan det tycks även bli värre.

Sedan årets början har sammanlagt femton psykiska och fem fysiska angrepp genomförts, varav två har varit allvarliga. Dessvärre har man föga förtroende för polisen. Stöd för detta är att i själva verket inga av de straff som har utfärdats hittills för etniska angrepp har verkställts, vilket tyder på bristfällig verksamhet och tyvärr, på grundval av många års erfarenhet, den dömande maktens eftergivenhet. Stöd för det är även att den serbiska majoriteten inte ens nu kan erkänna att vi också måste minnas de flera tiotusentals människor som har avrättats utan fällande dom eller individuell skuld.

Hur mycket längre kan EU tolerera att inhemska invånare som talar ett europeiskt språk terroriseras fysiskt och psykiskt av en eventuell framtida medlemsstat i början av 2000-talet? Är vi inte ens det minsta oroad över vårt rykte?

Jo Leinen (PSE). – (DE) Herr talman! I går inleddes FN:s antirasismkonferens i Genève. Tjugotvå EU-länder deltar, medan fem länder har valt att inte delta. Detta gör att EU:s enighet i förhållande till ett sådant viktigt arrangemang kommer i dålig dager.

Nu läser jag emellertid att några länder fortfarande överväger att resa till Genève under veckans lopp och därför vill jag be er att utöva ert inflytande över det tjeckiska ordförandeskapet så att vi, det vill säga EU, kan inta en enad ställning under denna antirasismkonferens.

Ett rysligt anförande av den iranske presidenten får inte splittra EU eller försvaga FN. Anförandet får inte leda till detta, och därför anser jag att vi återigen – som generalsekreterare Ban Ki-moon också har begärt – måste sträva efter att alla 27 EU-medlemsstaterna och EU som enhet faktiskt stöder det slutliga dokument som man kommer fram till för att hjälpa miljontals människor i världen som utsätts för rasism och diskriminering. Tack.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vid det senaste plenarsammanträdet bad jag er att respektera parlamentets skyldigheter och offentliggöra uppgifter om Europaparlamentarikernas närvaro i samband med parlamentets verksamhet. Herr talman, ni gav mig ert ord på att den här frågan skulle diskuteras vid nästa sammanträde med presidiet, vilket kommer att hållas om exakt 40 minuter. Nu hittar jag dock inte den här punkten på föredragningslistan för presidiets möte, som ska hållas kl. 17.30. Eftersom det bara är lite mer än en månad kvar till valet och eftersom parlamentet har gjort ett åtagande om att offentliggöra uppgifter och information om Europaparlamentarikernas närvaro i samband med parlamentets verksamhet vet jag inte om det kommer att hållas något möte med presidiet för att formellt ta upp den här frågan, för nu kommer att ges väldigt få tillfällen till det. Generalsekreteraren hade åtagit sig att utarbeta en rapport som skulle ligga till grund för ordförandeskapets beslut och jag frågar er därför, herr talman: Kommer medborgarna, de europeiska väljarna, att kunna få denna information, som parlamentet efterlyst, utlovat och beslutat om, före valet till Europaparlamentet i juni, eller kommer vi att tvingas bryta vårt eget löfte och gå emot våra egna beslut?

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) I går bildades den nya ungerska socialdemokratiska regeringen. Jag vill egentligen inte tala om den politiska aspekten av detta utan om att den nya regeringen inte har en enda kvinnlig medlem. Det är verkligen konstigt att det kan bildas en ny regering i Europa 2009 som inte har en enda kvinna bland de 14 ministrar som utgör administrationen. I de skandinaviska länderna är mer än hälften av regeringsmedlemmarna kvinnor. I Frankrike närmar man sig också detta förhållande. Mer än en tredjedel av medlemmarna i den tyska regeringen är kvinnor. Detta är allmänt godtagan praxis i Europa.

Här i parlamentet har vi antagit elva betänkanden om jämlikhet mellan könen under de senaste fem åren. Det är ett viktigt mål som grundar sig på Europas värderingar, men som är meningslöst om det inte omsätts i praktiken. Jag uppmanar därför mina kolleger, i det här fallet den socialdemokratiska gruppen, att utöva sitt inflytande så att denna viktiga och ädla ambition också omsätts i praktiken i de länder där så ännu inte är fallet.

Neena Gill (PSE). – (EN) Herr talman! Här om dagen var jag i Birmingham. Jag knackade dörr – ett särskilt brittiskt sätt att bedriva kampanj – och det förvånade mig knappast att inte en enda person som jag stod på tröskeln hos hade minsta aning om att det skulle bli val till Europaparlamentet om mindre än sex veckor.

Ni vet nog att statistiken i Storbritannien visar att bara 16 procent av allmänheten känner till valet, men vad som borde oroa er är att statistiken inte ser bättre ut i de andra medlemsstaterna. Faktum är att 30 procent inte har någon avsikt att delta i det kommande valet. Denna brist på intresse och medvetenhet är lika mycket parlamentets ansvar som någon annans. De miljoner som lagts på kommunikation med medborgarna har inte tjänat något till.

Vad jag finner särskilt frustrerande är att den utlovade reklamen för valet har gått snett på ett spektakulärt sätt. Reklamen för balans mellan arbete och privatliv har upprört arbetande kvinnor och grupper som vill uppmuntra amning. Detta är ytterligare ett självmål. Ni behöver ta itu med denna situation snarast, se till att den upprörande reklamen tas bort och att vi har ett enkelt budskap som förklarar varför man bör rösta i det kommande valet. Detta måste vara väl synligt och lättförståeligt.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Herr talman! Även jag skulle vilja tala om samma fråga, nämligen om valdeltagandet i det kommande valet till Europaparlamentet, som inte ser ut att bli särskilt högt. Detta beror bland annat på parlamentets kampanj inför valet som inte är tillräckligt uppseendeväckande och – än viktigare – på kritiken mot det som EU har åstadkommit, den sociala marknadsekonomin, modellen som vi har kämpat så hårt för att ta fram och som bär frukt för arbetstagarna i EU. Medborgarna ser negativt på utvecklingen, som inte ser ut att bli tilltalande och tillfredsställande. Det är därför synd att vi går emot varandra här i frågor som i stället borde ena oss i EU-medborgarnas intresse.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Herr talman! Den 14 och 15 mars reste jag, i egenskap av ledamot för budgetutskottet, tillsammans med Costas Botopoulos till de regioner på Peloponnesos som hårdast drabbades av översvämningarna sommaren 2007. Vi upptäckte till vår stora förvåning att de utlovade 89,7 miljoner euro som skulle komma från EU:s solidaritetsfond fortfarande inte har nått fram till dessa områden.

Vi vill därför formellt uppmärksamma kommissionen på detta och skulle gärna vilja veta var genomförandet av de beslut som har fattats av budgetmyndigheten har stannat upp. Hur kan det komma sig att bistånd som röstades igenom för flera månader sedan fortfarande inte har haft någon avgörande betydelse för dessa regioner, där behovet av stöd från Europa blir tydligare för varje dag som går?

Bortsett från den retroaktiva övervakning som kommissionen har genomfört skulle vi vilja få en del förklaringar från den grekiska regeringen angående användningen av detta EU-bistånd. Det här är verkligen en angelägen fråga, både humanitärt och ekonomiskt. Två år är sannerligen alldeles för lång tid att vänta.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Jag vill rikta uppmärksamheten mot det ökande antalet oönskade händelser som startade förra året med Armenien och som har fortsatt det här året med Georgien och Moldavien och gett oss anledning till eftertanke, mot bakgrund av de två saker som de har gemensamt, nämligen att alla tre länderna är medlemmar i östliga partnerskapet och att scenariot varit identiskt för vart och ett av dem. Jag anser att vi bör ta detta under beaktande.

Förra veckan förklarade till och med president Voronin i Moldavien att han vill dra sig tillbaka från det östliga partnerskapet så att han kan fortsätta med de ovälkomna åtgärder som han vidtar mot mänskliga rättigheter i Moldavien. Jag anser att EU bör ha ett nära samarbete med Europarådet och OSSE.

Jim Allister (NI). – (EN) Herr talman! Glorifiering av terrorism tar sig många uttryck, men när en ledamot av vårt parlament hyllar tarvliga mördare, vilkas våldsamma framfart fick ett slut när de mötte sitt rättmätiga

öde genom lagliga säkerhetsstyrkor – då har denna ledamot gått stick i stäv mot allt som parlamentet någonsin sagt för att fördöma terrorism och de som skönmålar och urskuldar den. Ändå är det exakt vad Sinn Féin-medlemmen Bairbre de Brún gjorde på påskdagen, när hon beskrev IRA-terrorister som hederliga, osjälviska och hedervärda. Det finns ingenting hederligt eller hedervärdt med terrorism, vare sig förr eller nu. Varje ledamot som framför sådant obscenit smicker för folk med blod på händerna bör skämmas!

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Med sin populistiska och tuffa nationalistiska retorik orsakar president Ahmadinejad stor skada för Irans framtoning och rykte. Han hotar även moderata muslimer i väst och sprider ut negativa stereotyper om dem.

Vi måste vidta beslutsamma åtgärder mot sådan provokation. I sin dom mot Roxana Saberi har den iranska regimen visat att den främst är svag och feg. I sin verbala konfrontation med USA väljer den att ta gisslan, i detta fall en kvinna och en journalist, för att mobilisera sitt folk ideologiskt. Den gör alla demokratiska standarder till ett åtlöje.

Grundläggande mänskliga rättigheter utgör EU:s grundval, liksom kampen för rätten till information. Den tredje statsmakten, det vill säga media och pressen, är ett viktigt instrument för att återställa demokratiska standarder. Varje makt som är rädd för pressen kommer först att angripa den. Icke-demokratiska regimer har kvar denna eviga rädsla, vilket är anledningen till att de förföljer journalister, fängslar och torterar dem och till och med dödar dem.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Den 1 maj kommer det att vara fem år sedan vi blev medlemmar i EU, tillsammans med flera andra länder i Central- och Östeuropa. Då föreföll det som om varje ny medlemsstat skulle iaktta EU:s grundprinciper och förbjuda diskriminering, samt skydda och värdesätta språklig mångfald och nationella minoriteters rättigheter.

Till och med efter fem års EU-medlemskap händer det fortfarande att huvudspråket skyddas på ett öppet, diskriminerande sätt till skada för bruket av de inhemska nationella minoritetsspråken. Så är för närvarande fallet i Slovakien, där den språklag som infördes 1995 och då blev föremål för skarp internationell kritik nu har fått nytt liv. Detta förslag till språklag äventyrar bruket av minoritetsspråk i varje aspekt av livet, vilket även påverkar exempelvis den inhemska ungerska minoritet på omkring en halv miljon som bor där. I stället för att främja språklig mångfald och skydda minoriteters identitet tillåts språkgranskare och språkbioservatörer att tränga in i minoritetssamhällen och ge tunga böter om de inte följer bestämmelserna, något som ur Bryssels synvinkel endast kan beskrivas som vansinne. Jag uppmanar därför EU:s kommissionsledamot för språklig mångfald att ingripa och omsätta språklig mångfald i praktiken även i Slovakien.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) De tio nya medlemsstaterna har nu varit medlemmar i EU i fem år. Det är dags för oss att utvärdera situationen. Vår mandattid går också mot sitt slut. Till att börja med fanns det misstro bland de gamla medlemsstaterna, men den försvann efterhand. Efter ett tag visade sig detta i ett flertal frågor, till exempel angående tjänstedirektivet eller anställningsfriheten, den EU-reform som har förfäktats av de nya medlemsstaterna. Därför anser jag att vi kan säga att dessa fem år har varit en mycket skarp inlärningskurva. Samtidigt måste vi understryka att de nya medlemsstaterna fortfarande möter diskriminering. Jag behöver bara nämna att jordbrukarna från de nya medlemsstaterna i år igen endast får 60 procent av vad jordbrukarna i de gamla medlemsstaterna får. Jag vill även tillägga att anslutningen till EU varit en "vinn-vinn-situation" och jag vill därför tacka Europaparlamentet för att det välkomnat oss nya medlemsstater. Vi känner att vi har behandlats som fullständiga jämlingar här under de fem år som har gått.

ORDFÖRANDESKAP: MORGANTINI

Vice talman

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

17. Den inre marknaden för elektricitet - Byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter - Tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel - Den inre marknaden för naturgas - Tillträde till naturgasöverföringsnäten - Märkning av däck avseende bränsleeffektivitet - Byggnaders energiprestanda (omarbetning) (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en gemensam debatt om

- andrabehandlingsrekommendationen av Eluned Morgan, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD)) (A6-0216/2009),
- andrabehandlingsrekommendationen av Giles Chichester, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD)) (A6-0235/2009),
- andrabehandlingsrekommendationen av Alejo Vidal-Quadras, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD)) (A6-0213/2009),
- andrabehandlingsrekommendationen av Antonio Mussa, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och upphävande av direktiv 2003/55/EG (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD)) (A6-0238/2009),
- andrabehandlingsrekommendationen av Atanas Papanizov, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD)) (A6-0237/2009),
- betänkandet av Ivo Belet, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar (KOM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD)) (A6-0218/2009), och
- betänkandet av Silvia-Adriana Țicău, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda (omarbetning) (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD)) (A6-0254/2009).

Eluned Morgan, föredragande. - (EN) Fru talman! Detta energipaket är kulmen på år av hårt arbete, och parlamentet kan vara mycket stolt över de förändringar som nu kommer att införas. Vi bör vara särskilt stolta över att EU:s energikonsumenter nu för första gången har satts i centrum för energidebatten, och att frågan om energifattigdom nu har fått ett erkännande på europeisk nivå. Man har tagit itu med den inbyggda intressekonflikt som uppstår när ett företag äger både överföringssystem och produktionsverksamhet för elektricitet. Det regelverk som styr energimarknaderna har också stärkts.

Direktivet om den inre marknaden för el, som jag var föredragande för, ingår i ett paket med fem åtgärder som syftar till att förbättra hur el- och gasmarknaderna fungerar på hela kontinenten, för att se till att marknaderna integreras bättre och fungerar på ett rättvisare och mindre diskriminerande sätt.

Låt mig få säga hur tacksam jag har varit för det oerhört goda samarbetet från de andra föredraganden som arbetat med paketet, liksom från skuggföredragandena, kommissionen och det tjeckiska ordförandeskapet, för att ni hjälpt oss att slutföra vad som stundtals var en mycket utmanande debatt.

Lagstiftningen har medfört en rad nya konsumentskyddsåtgärder, däribland att kunder ska kunna byta elhandlare inom tre veckor, att det i varje medlemsstat ska finnas ett oberoende och robust system för klagomål, och att det ska finnas rätt till ersättning om elhandlarnas tjänster inte håller angiven kvalitet. Lagstiftningen kommer också att innebära att varje hushåll i EU ska förse med så kallade "smarta mätare" senast 2022. Dessa smarta mätare kommer att ge kunderna bättre kontroll över sin energianvändning och öka energieffektiviteten, vilket bidrar till att dra ner energikostnaderna och minska koldioxidutsläppen.

På Europaparlamentets initiativ innehåller den nya lagstiftningen också särskilda skyddsåtgärder för utsatta energikonsumenter, och för första gången kommer man nu att bli tvungen att ta problemet med energifattigdom på allvar.

Jag vill fråga kommissionsledamot Andris Piebalgs om han nu kommer att lova att EU:s framtida energiram utöver försörjningstrygghet, hållbarhet och konkurrenskraft också kommer att omfatta en fjärde del – nämligen överkomliga priser – som ska ingå i alla framtida energipolitiska förslag. I en EU-stödd rapport kom man nyligen fram till slutsatsen att upp till 125 miljoner medborgare berörs av energifattigdom.

Medlemsstaterna måste nu vidta lämpliga åtgärder som skulle kunna förebygga hundratals – om inte tusentals – dödsfall i de fattigaste hushållen, på hela kontinenten. Vi kommer också att få se ett slut på diskriminerande prissättning vid förskotts betalning.

Den mest kontroversiella delen av paketet handlade främst om ifall det fanns ett behov av fullständigt åtskilt ägande på energimarknaderna – med andra ord, en fullständig åtskillnad av överföringssystemen från produktionen. Marknadsstrukturen i vissa medlemsstater innebär att det monopol som innehas av de systemansvariga för överföringssystemen, som också äger medlen för elproduktion, inte ger några incitament för att uppmuntra andra aktörer att inträda på marknaden, och därför undergräver konkurrensen. Parlamentet har nu godkänt en kompromiss som innebär att man tillåter ägande av både överföring och produktion på villkor att det införs utökade kontrollmetoder så att man eliminerar den inbyggda intressekonflikt som uppstår. Många av oss godkände motvilligt kompromissen eftersom vi tror att utvecklingen går mot storskalig åtskillnad, och att dessa integrerade företag troligen kommer att delas upp oavsett direktivet.

Kommissionens insatser för att avslöja vissa företags missbruk börjar bära frukt. Företag som exempelvis E.ON och RWE har nu gått med på att sälja sina överföringsnät efter kartellutredningar. Vi kommer också att få se en förstärkning av de nationella tillsynsmyndigheterna.

Jag vill tacka alla för gott samarbete, och jag anser att vi bör vara stolta över vad vi har gjort för konsumenterna i EU.

Giles Chichester, *föredragande*. - (EN). Fru talman! Detta paket är förhoppningsvis snarare ett fall av "tredje gången gillt" än av "arbete pågår". Jag ser den framtida rollen för byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter som avgörande för att man ska kunna uppnå den länge eftersträvade inre marknaden för gas och el.

Under förhandlingarna vid trepartsmötena blev jag klar över att de förbättringar som jag lagt fram å parlamentets vägnar är mycket viktiga för rättvisa och effektiva energimarknader. Mitt mål har varit att skapa en byrå med större oberoende och beslutsfattande befogenheter. Om byrån ska kunna bidra effektivt till utvecklingen av en enda, konkurrenskraftig energimarknad behöver den i synnerhet större befogenheter för att kunna ta itu med gränsöverskridande frågor och uppmuntra effektivt samarbete mellan systemansvariga för överföringssystem och nationella tillsynsmyndigheter.

Större befogenheter bör emellertid åtföljas av större ansvar och insyn. Jag tänker på den allmänna principen om att vi bör förstärka byråns oberoende för att göra den både mer effektiv och mer trovärdig, genom att öka byråns ansvarsskyldighet, i synnerhet inför parlamentet. Jag tror att detta kommer att ske.

Jag bör nog säga att en del av de uppgifter som vi har gett byrån låter mer rådgivande än konkreta, men vi har försökt att skapa möjligheter för innovativ tillsyn genom att dra uppmärksamhet till områden där handling krävs men där byrån inte har de rätta befogenheterna för att kunna agera.

Låt mig först få betona de ökade formerna av ansvarsskyldighet som vi har förhandlat fram. Direktören kommer att framträda inför det relevanta utskottet i parlamentet, både före utnämmandet och under sin mandatperiod, för att göra ett uttalande och besvara frågor. På liknande sätt kan ordföranden för tillsynsnämnden närvara i det relevanta utskottet och redogöra för sitt arbete. Parlamentet har fått rätt att utnämna två av ledamöterna i styrelsen. Allt detta ger byrån ett offentligt forum så att den kan göra sin röst hörd i de frågor den själv väljer.

För att gå vidare till de uppgifter jag nämnde, så anser jag att byråns roll i att övervaka de inre marknaderna för gas och el, att delta i utvecklingen av nätföreskrifter, att bidra till genomförandet av riktlinjerna om transeuropeiska energinät, att övervaka framstegen med genomförandet av projekt för att skapa ny sammanlänkningskapacitet, att kunna besluta om undantag från krav för investeringar i infrastruktur, att övervaka genomförandet av de tioårsplanerna för utveckling av nätet och att kunna utfärda yttranden och rekommendationer till systemansvariga för överföringssystem – tillsammans med andra aspekter som jag inte hinner räkna upp – kommer att ge byrån stora möjligheter att få igenom förändringar.

Slutligen har vi infört krav på förenklat beslutsfattande. Jag hoppas att byrån kommer att leva upp till de mål vi ställt upp. Vi har också sett till att kommissionen kan lägga fram en rapport om hur byrån fungerar och framföra förslag på ytterligare uppgifter och roller som byrån skulle kunna ta sig an, mot bakgrund av de erfarenheter man gjort.

Jag vill tacka våra medföredragande, de andra två institutionerna och särskilt kommissionsledamoten för deras hårda och konstruktiva arbete med det slutliga kompromisspaketet. Jag har blivit inbjuden att vara

den andra talaren i stället för den femte, och jag hoppas att det är ett tydligt erkännande av den verkliga betydelsen och vikten av detta förslag.

Alejo Vidal-Quadras, föredragande. - (EN) Fru talman! Jag skulle vilja börja med ett stort tack till föredragandena, skuggföredragandena, kommissionsledamot Andris Piebalgs och ambassadör Jana Reinišová för det utmärkte samarbetet under detta års första tre månader. Detta samarbete har varit den huvudsakliga drivkraften bakom det lyckade resultat vi kommer att rösta om nu i veckan. Förhandlingarna har varit långa, komplexa och ibland svåra, men jag anser att vi har lyckats komma fram till en överenskommelse som alla parter kan vara nöjda med.

Vad gäller paketet som helhet, som det har förhandlats fram, kan parlamentet känna sig stolt över den slutliga texten. Vår mycket starka överenskommelse om åtskilt ägande vid första behandlingen gav förhandlarna en stor fördel under samtalen. Detta har gjort det möjligt för oss att uppnå ett mycket stramare regelverk, i synnerhet i länder där en modell med oberoende systemansvariga för överföringssystem (ITO) finns på plats, där de nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter kommer att utökas. Tillsynsmyndigheterna kommer att vara oberoende från såväl regeringar som industrin. Denna nya roll kommer att minska risken för konkurrenshämmande beteende, särskilt under omständigheter där vertikalt integrerade företag missbrukar sin ställning för att stoppa investeringar i ny kapacitet.

Vidare har vi uppnått en överenskommelse om översynsklausulen som kommer att göra det möjligt att kontrollera om några år att alla modeller lever upp till våra mål – att uppnå en fullständigt konkurrenskraftig och reglerad marknad. Dessutom har vi avsevärt utökat konsumentskyddet genom bestämmelser om bland annat fakturainformation och förbättrade villkor vid byte av elhandlare.

Slutligen har en annan stor framgång varit införandet av en ny bestämmelse i klausulen om tredjeländer, enligt vilken certifieringen av en systemansvarig för överföringssystem från ett tredjeland nu också skulle kunna avslås om den hotar EU:s försörjningstrygghet som helhet, eller försörjningstryggheten i en annan enskild medlemsstat än den där det ansöks om certifiering.

Jag vill klargöra att elförordningen spelar en avgörande roll, eftersom den ger medlemsstaterna redskap för att avsevärt kunna öka sammanlänkningskapaciteten inom EU genom att utarbeta och upprätta bindande nätföreskrifter som ska tillämpas av alla systemansvariga för överföringssystem. Detta avlägsnar ett av de största fysiska hindren för ett fullföljande av den inre marknaden för el.

Den överenskomna texten innebär också att man stärker rollen för byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter i denna process, vilket ligger i linje med första behandlingen i Europaparlamentet. Jag måste medge att parlamentet hoppades på en mycket mer ambitiös byrå. Vi förstår emellertid att detta bara är första steget i en lång integrationsprocess för regelverken.

Vi har lyckats inkludera en ny bestämmelse enligt vilken byrån kommer att kunna föreslå grundläggande kriterier som ska tas med när man beviljar undantag för nya sammanlänkningskapaciteter. Detta är särskilt relevant eftersom det är ett av de största hindren som investerare i ny kapacitet ställs inför när de har att göra med flera olika medlemsstater. Att behöva följa flera olika förfaranden kan ibland leda till förvirrande resultat och avskräcka investerare – ta till exempel Nabucco.

Denna förordning innebär också att man inrättar, och ger en definierad roll åt, ett europeiskt nätverk av systemansvariga för överföringssystemen för el (Entso för el), som kommer att ansvara för att utarbeta de nätföreskrifter som ska läggas fram inför byrån. Entso för el kommer även att utveckla verktyg för samordning av nätdriften för nödsituationer, som de EU-omfattande avbrott som vi har haft problem med på senare tid.

Jag skulle vilja avsluta genom att tacka all teknisk personal, vilkas arbete har gjort det möjligt för oss att komma fram till en överenskommelse som vi vid förhandlingarnas första början ibland tappade hoppet om att kunna uppnå.

Antonio Mussa, föredragande. - (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag vill tacka det tjeckiska ordförandeskapet, kommissionen, Angelika Niebler som är ordförande för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, mina medföredragande i fråga om detta energipaket, skuggföredragandena och utskottets sekretariat, inklusive alla dess tjänstemän, för deras samarbete och för den skicklighet som de har visat i arbetet med frågan.

Vi kan och bör alla vara stolta över det resultat som vi har nått fram till. Jag är definitivt stolt, med tanke på det arbete som jag utförde när jag fick ta över direktivet om den inre gasmarknaden, med problem som inte hade några enkla lösningar. Jag är glad att detta, mitt andra mandat som ledamot av Europaparlamentet, har

sammanfallit med slutfasen för det här paketet, som jag anser hör till de viktigaste frågor som vi har behandlat under den här mandatperioden och som kommer att vara till gagn för vår väljare, medborgarna i Europa.

Det gasdirektiv som kommer att gälla från och med 2011 innebär betydande innovationer i sektorn. Ett viktigt resultat som bör betonas är att man har nått fram till ITO-modellen. Den kommer att leda till att marknaderna öppnas upp och till att vi gör ordentliga framsteg mot ett system som verkligen kommer att tillåta EU att tala med en och samma röst i energifrågor. ITO-modellen är den sanna innovationen i paketet och på detta område kan Europaparlamentet sägas ha nått bäst resultat.

Det nya gasdirektivet innebär att gasmyndigheterna och byrån tillskrivs stor betydelse. I och med direktivet får myndigheterna legitimitet i sin roll, särskilt i de länder där de startar sin verksamhet från grunden. Det är därför av grundläggande betydelse att vi har fastställt rollen och ansvaret för dessa organ och gett dem omfattande behörighet, eftersom myndigheterna har den svåra uppgiften att kontrollera den gemensamma energimarknaden.

En annan detalj som tillkommit i trepartsdialogen är undantaget från de gemensamma bestämmelserna för så kallade "slutna" system, exempelvis flygplatser, sjukhus, stationer, industrianläggningar och så vidare, som på grund av sina särskilda egenskaper omfattas av ett mer fördelaktigt system. Detta är ett exempel på hur man har tagit hänsyn till EU-medborgarnas behov i det nya direktivet.

Som jag ser det är det just EU-medborgarna som direktivet kommer att gagna mest, eftersom bruket av intelligenta mätare kommer att ge dem tillgång till all information om deras räkningar och möjlighet att få marknadens bästa erbjudande och välja sina leverantörer efter bästa pris, för man kan inte förneka att nya operatörers inträde på marknaden kommer att leda till sänkta priser och mer fördelaktiga marknadsvillkor för EU-medborgarna, även om det är sant att det kommer att dröja några år innan vi ser effekterna av liberaliseringen.

Ett annat viktigt inslag är erkännandet av de europeiska system för överföringsnät som kommer att säkerställa gasförsörjningen för EU-medborgarna. Allt detta beror även på en stärkt och ny infrastruktur, till exempel anläggningar för återförgasning och lagring, som kommer att vara den drivande kraften i det tredje paketet. Det krävs därför att en konkurrensmarknad öppnas upp, som medför långtidsinvesteringar och kontrakt från företag inom sektorn, särskilt i de nya medlemsstaterna, där ny infrastruktur även skulle göra det möjligt att lösa långvariga problem i samband med energiberoende.

I direktivet har man tänkt på att skydda mer utsatta konsumenter, genom att nationella och regionala myndigheter ges möjlighet att garantera sina gastillgångar under de mest kritiska perioderna. Det framgångsrika resultatet med detta gasdirektiv och energipaketet i dess helhet gör att Europas och EU-institutionernas roll återigen starkt framträder när det gäller att handla för EU-medborgarnas räkning.

Atanas Paparizov, föredragande. – (BG) Fru talman, herr kommissionsledamot! Först av allt vill jag tala om hur glad jag är över att en överenskommelse har nåtts mellan Europaparlamentet och rådet angående det tredje energipaketet, inbegripet den förordning om villkor för tillträde till gasnäten som jag är föredragande för. Jag vill nämna det tjeckiska ordförandeskapets insatser och kommissionens aktiva stöd för att hitta gemensamma lösningar.

I fråga om tillgång till gasöverföringsnäten så har vi nått målen i det tredje energipaketet. Vi har lagt grunden för att skapa en gemensam europeisk energimarknad, som bygger på de bestämmelser som utförligt anges i de bindande nätföreskrifterna. Möjligheterna har ökat att utveckla regionalt samarbete, där byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, vid sidan av det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen och de nationella tillsynsmyndigheterna, även kommer att ha en starkt drivande funktion.

Detta kommer markant att öka säkerheten för leveranser och gynna ny infrastruktur genom att det europeiska nätverket av systemansvariga utarbetar en tioårsplan för nätverksinvesteringar, vars genomförande kontrolleras av de nationella tillsynsmyndigheterna och övervakas av byrån. På så sätt får alla marknadsparter möjlighet att med tydligt fastställda förfaranden som grund vara med och utarbeta nätföreskrifterna och föreslå ändringar av dem, i fall den praktiska tillämpningen av dem visar att det är nödvändigt. I och med strängare regler för information och insyn i de systemansvarigas överföringsverksamhet skärps de villkor som styr konkurrensen mellan leverantörerna.

Jag vill särskilt vilja tacka dem som har deltagit i förhandlingarna för att ha stött de förslag som jag har utarbetat till den tioåriga investeringsplanen och till att utveckla regionala samarbetsinitiativ. Jag är även glad att vi genom förhandlingarna har nått en bättre balans mellan befogenheterna för det europeiska

nätverket av systemansvariga för överföringssystemen, byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter och kommissionen, i syfte att skapa en välfungerande, effektiv konkurrensmarknad.

Jag vill särskilt betona att det har funnits ett nära samarbete i arbetet med de fem lagstiftningselementen i det tredje energipaketet. Det har även utarbetats en allmän ram där enskilda inslag kan komplettera och förstärka varandra. Jag vill nämna det betydelsefulla resultatet av ett aktivt samarbete med mina medföredragande Eluned Morgan, Antonio Mussa, Alejo Vidal-Quadras och Giles Chichester. Jag vill även framföra mitt tack till skuggföredragandena, som i varje förhandlingsfas har bidragit med konstruktiva och mycket bra förslag. Jag måste särskilt även tacka ordföranden för utskottet för industrifrågor, forskning och energi och hans sekretariat.

2009 började med avbrott i gasförsörjningen till Bulgarien och Slovenien, vid sidan av en kraftig minskning av volymerna till andra länder i Central- och Östeuropa. Med hjälp av det tredje energipaketet, kommissionens oväntade förslag om att ge nytt innehåll åt direktivet om tryggad gasförsörjning och de projekt för anslutning av gasöverföringsnät som stöds av den ekonomiska återhämtningsplanen tror jag att EU i slutet av 2009 kommer att kunna klara av alla slags eventuella avbrott i försörjningen, tack vare större materiella resurser och större solidaritet. Jag känner att jag har befogenhet att på grundval av de resultat som vi har fått fram uppmåna alla mina kolleger att vid andra behandlingen stödja den gemensamma text som har nåtts tillsammans med rådet och lagts fram för er.

Ivo Belet, föredragande. – (NL) Även om märkningen av däck vad gäller drivmedelseffektivitet opraktiskt nog har fått ta plats mellan elektricitet och gas i dag diskuterar vi här viktiga och mycket konkreta åtgärder, som har direkt betydelse för varje konsument och varje förare, ja faktiskt för de flesta av oss i Europa.

Detta är en konkret åtgärd som kommer att kosta lite eller ingenting alls, men som avsevärt kommer att bidra till att nå våra ambitiösa klimatmål. Jag är inte säker på att ni är medvetna om att däckets på en bil står för 20-30 procent av bilens totala drivmedelskonsumtion. Det är därför logiskt att det finns en enorm potential för energieffektivitet och för att bespara oss lögnen.

Vilka specifika åtgärder tänker vi vidta? Vi kommer att försöka uppmuntra alla bilförare, vilket inbegriper i stort sett alla medborgare, att från och med nu ha kontroll över sin energieffektivitet och över däckens bullerutsläpp. Vi kommer inte att tvinga någon till något, utan vi kommer bara att informera människor, som vi till exempel gör i dag i fråga om kylskåp, genom en tydlig märkning eller en dekal. Vem vill köra runt med B- eller C-klassificerade däck när man kan använda en miljövänlig A-klassificerad variant? Ett A-klassificerat däck är dessutom mer kostnadseffektivt i det långa loppet. Detta är vad som kallas ren vinst, både konsumenten och framför allt miljön vinner på det.

Jag skulle vilja ge er exempel på en siffra: en konsekvensanalys har visat en att man kan spara upp till en och en halv miljon ton koldioxid. Detta motsvarar ett avlägsnande av koldioxidutsläppen från nästan en miljon personbilar på Europas vägar. När den här åtgärden väl har slagit igenom kommer koldioxidutsläppen från en miljon personbilar att ha avlägsnats, vilket är ganska imponerande!

Däcktillverkarna kan givetvis också dra fördel av det här. Detta är naturligtvis inte mer än logiskt att vi hade samråd med sektorn när vi började diskutera åtgärden. Det är verkligen ingen mening att införa ny lagstiftning för en sektor som har drabbats särskilt hårt av krisen inom bilindustrin om det medför extra utgifter och byråkrati. Det här är vattentäta argument som man inte bara kan bortse från. Märkningsdirektivet medför även fördelar för tillverkare av högkvalitativa bildäck, och därför fäster vi så stor vikt vid att övervaka genomförandet, som är viktigt för att skapa en jämställd arena för alla, bortsett från att det ligger på en hög nivå.

Givetvis bör vi aldrig värna om miljövänligheten på bekostnad av säkerheten, och därför har vi lagt fram ändringsförslag i enlighet med detta. Naturligtvis har säkerheten även fortsättningsvis högsta prioritet när det gäller bildäck.

Jag vill tillägga en kort kommentar angående kriterierna för bullerutsläpp. Även detta är ingår, eftersom buller, som ni känner till, är en av vår tids förbannelser. Därför är jag mycket glad att vi har tagit med kriterier för säkerhet och hållbarhet, för att ytterligare kunna minska bullret, även om det aldrig sker på bekostnad av bilens och däckens säkerhet, som jag redan har nämnt.

Jag vill avsluta med ett par ord om tidsramen. Som jag ser det har vi nått en ambitiös, men ändå rimlig kompromiss. Vi räknar naturligtvis med att däcktillverkarna, precis som i fallet med koldioxidutsläppen från själva bilarna, ska införa produkter på marknaden som uppfyller de mest miljövänliga standarderna betydligt snabbare.

Silvia-Adriana Țicău, *föredragande*. – (RO) Herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Byggnader svarar för 40 procent av förbrukningen av primärenergi och för 40 procent av utsläppen av växthusgaser. Därför är det snabbaste, billigaste och mest tillförlitliga sättet att minska utsläppen av växthusgaser att snarast genomföra åtgärder för att öka byggnaders energiprestanda. Om byggnaders energiprestanda ökas kan detta dessutom påverka den ekonomiska återhämtningen i EU enormt genom att skapa mer än 250 000 nya arbetstillfällen, genom de investeringar som erfordras för att främja förnybara energiresurser och energieffektiva byggnader, och sist men inte minst genom att minska energikostnaderna för unionsmedborgarna och därmed öka deras livskvalitet.

Kommissionens nya förslag till omarbetning av det befintliga direktivet innebär följande: Begränsningen på 1 000 kvadratmeter avskaffas, vissa minimikrav på byggnaders energiprestanda införs, liksom ett förfarande för att tillnärma medlemsstaternas befintliga minimikrav. Byggnader som lokalt producerar lika mycket förnybar energi som den primärenergi de förbrukar ska främjas, och stöd med allmänna medel får endast utgå till uppförandet av sådana byggnader som uppfyller minimikraven på energiprestanda.

Parlamentet har lagt fram följande viktiga ändringsförslag: att direktivets tillämpningsområde utökas till centrala värme- och kylsystem, att energicertifikat för byggnader får en stärkt roll och en standardiserad utformning, att gemensamma metoder utarbetas för att definiera minimikrav på energiprestanda, att rekommendationer i energicertifikat som avser allmänna inrättningar ska genomföras under certifikatens giltighetsperiod, samt nya bestämmelser om konsumentinformation och utbildning av inspektörer och experter. Vidare ska från och med 2019 bygglov utfärdas för byggnader som alstrar minst lika mycket förnybar energi lokalt som den konventionellt producerade energi de förbrukar. Dessutom införs nya bestämmelser för inspektion av värme- och kylsystem.

Jag uppmanar mina ledamotskolleger att besöka den utställning om dessa nollenergibyggnader som organiserats i Europaparlamentet i samarbete med Världsnaturfonden.

Direktivet om byggnaders energiprestanda trädde i kraft 2002, men har inte genomförts på ett tillfredsställande sätt i medlemsstaterna. Medlemsstaterna har hävdats att främst finansieringsbrister förhindrar att direktivet genomförs som avsett. Europaparlamentet har därför föreslagit att Europeiska regionala utvecklingsfonden ska finansiera åtgärder för att främja byggnaders energiprestanda, att en europeisk energieffektivitetsfond inrättas och förnybara energikällor främjas med ett gemensamt bidrag från EIB, Europeiska kommissionen och medlemsstaterna, att det blir möjligt att minska mervärdesskatten för varor och tjänster som har anknytning till byggnaders energiprestanda, samt att medlemsstaterna utvecklar program som främjar byggnaders energiprestanda genom att skapa finansiella instrument för detta och vidta särskilda finanspolitiska åtgärder.

Sist, men inte minst, vill jag tacka skuggföredragandena, de tekniska medarbetarna från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, och utskottets Gusp-medarbetare, som jag haft ett utomordentligt gott samarbete med. Jag ser med intresse fram emot att få ta del av ledamotskollegernas synpunkter.

Andris Piebalgs, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! Det är inte lätt att på fem minuter ge kommissionens svar på sju utmärkta betänkanden, men jag får inte missa detta tillfälle att tacka alla föredragandena – Eluned Morgan, Silvia-Adriana Țicău, Giles Chichester, Alejo Vidal-Quadras, Antonio Mussa, Atanas Paparizov och Ivo Belet – och alla skuggföredragandena. Jag vill också tacka Angelika Niebler som arbetat mycket hårt för att vi skulle kunna genomföra detta på mycket begränsad tid.

Jag börjar med den inre marknaden för energi. För två år sedan utgick vi nämligen från ett ambitiöst mål: att skapa en verkligt konkurrenskraftig och verkligt europeisk energimarknad till förmån för medborgarna i Europeiska unionen. Redskapet för att kunna uppnå detta mål är det tredje paketet om den inre energimarknaden för gas och el.

I dag närmar vi oss stunden då vi kan anta detta paket och därmed uppnå målet. Genom trepartssamtalen har vi nu lyckats med att komma överens om en kompromiss. Kommissionen stöder helt denna kompromiss. Om den antas i morgon av plenarförsamlingen kommer den att ge Europeiska unionen det tydliga regelverk som behövs för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och främja välbehövliga investeringar.

För det första kommer den att underlätta energihandel över gränserna genom att man inrättar en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, med bindande beslutsfattande befogenheter, som komplement till de nationella tillsynsmyndigheterna. Detta säkerställer att gränsöverskridande fall hanteras korrekt och gör det möjligt för Europeiska unionen att utveckla ett verkligt europeiskt energinät.

För det andra kommer den nya lagstiftningen att främja gränsöverskridande och regionalt samarbete och investeringar genom ett nytt europeiskt nätverk av systemansvariga för överföringssystemen för el. EU:s nätansvariga kommer att samarbeta och utveckla nätföreskrifter och säkerhetsnormer, samt planera och samordna de investeringar som behövs på EU-nivå.

För det tredje kommer den att ge mer effektiv översyn från nationella tillsynsmyndigheter, som kommer att vara betydligt mer oberoende och ha alla nödvändiga medel.

För det fjärde kommer den att garantera effektiv åtskillnad av produktion och överföring av energi för att eliminera alla intressekonflikter, främja nätinvesteringar och förebygga diskriminerande beteende.

Lagstiftningen kommer även att medföra större insyn, vilket garanterar lika tillgång till information, gör prissättningen mer genomskådlig, ökar förtroendet för marknaden, och bidrar till att undvika alla former av manipulation av marknaden.

Detta handlar inte enbart om en väl fungerande inre marknad utan mer i allmänhet om att se till att EU kan möta de utmaningar vi står inför på energiområdet: klimatförändringar, ökat importberoende, försörjningstrygghet, och global konkurrenskraft.

I synnerhet är en fungerande inre marknad en central del i EU:s ansträngningar för att bemöta klimatförändringarna. Utan en konkurrenskraftig elmarknad kommer aldrig ett system för handel med utsläppsrättigheter att fungera ordentligt, och våra mål för förnybar energi kommer inte att kunna uppnås.

Kompromissen som uppnåtts ger också en god balans mellan parlamentets och rådets ståndpunkter. Föredragandena har redan redogjort för de viktigaste punkterna som gör att den överenskomna politiska kompromissen stärker den gemensamma ståndpunkt som antogs av rådet i januari 2009.

Jag skulle vilja lyfta fram några viktiga frågor.

Parlamentets krav på starkare konsumentskydd och kamp mot energifattigdom ingår nu i lagtexterna. Smarta mätare, som gör att kunderna kan få exakt information om sin förbrukning och främjar energieffektivitet, kommer att tillhandahållas och målet är att man ska ha nått 80 procent av kunderna senast 2020. De nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter och oberoende har stärkts, liksom byråns befogenheter, och bestämmelserna om effektiv åtskillnad har gjorts mer effektiva.

Allra viktigast är att vi också har sett utveckling ute på fältet. Många företag har omstrukturerat sin verksamhet och sitt sätt att hantera nät och konsumenter. På Hannovermässan i dag såg jag att användningen av smarta mätare går framåt och att företagen tar till sig dessa beslut.

Energieffektivitet är definitivt en av de centrala frågorna i EU:s energipolitik. Byggsektorn har fortfarande avsevärd potential att ytterligare förbättra sin energieffektivitet och samtidigt skapa nya jobb och stimulera tillväxten.

Jag vill rikta ett varmt tack till parlamentet för dess stöd för kommissionens förslag om omarbetningen av direktivet om byggnaders energiprestanda. Diskussionerna och förslagen visar att parlamentet delar de politiska målen och vill förbättra den nuvarande prestandan grundligt. Det är inte ett enkelt ämne, eftersom det finns många frågor om subsidiaritet, så vi behöver hitta en god jämvikt. Direktivet ger en ram för att uppgöra EU:s byggnaders energiprestanda.

Det finns ett flertal förtydliganden som stärker direktivets effekt, till exempel principerna om den "kostnadsoptimala" metoden, krav på kontrollmekanismer och många definitioner.

Frågan om finansieringsinstrument är mycket viktig för att stimulera energieffektivitetsåtgärder, men detta måste man ta itu med i lämplig lagstiftning och initiativ. Följaktligen är byggnadsdirektivet begränsat i vad det kan göra när det gäller finansierings- och skattefrågor.

Mycket effektiva byggnader, vare sig de kallas lågenergi- eller nollenergibyggnader eller nästa generations byggnader, är ett nytt begrepp som kommissionen infört i direktivet.

Det är mycket viktigt att denna bestämmelse görs ambitiös men realistisk, och att det finns en del flexibilitet med tanke på EU:s varierade klimat och ekonomiska omständigheter. Enade krav som nollenergibyggnader skulle inte direkt uppfylla detta krav och skulle därför vara en överdrift.

Harmonisering är mycket viktig för den inre marknaden. Jag stöder fullständigt parlamentets önskan om en enda metod för att beräkna kostnadsoptimala nivåer. Att föreskriva en gemensam metod för själva beräkningen

av energiprestandan skulle emellertid kunna motverka sitt eget syfte och orsaka flera års förseningar i genomförandet av direktivet på grund av komplexiteten i medlemsstaternas byggnadsföreskrifter.

Detta är därför mycket komplex och svår lagstiftning, men jag förlitar mig i mycket hög grad på att parlamentet ska stärka detta rättsliga instrument.

Föredraganden nämnde också att däck kan spela en betydelsefull roll i att minska energiintensiteten och utsläppen vid vägtransporter. De kombinerade resultaten av detta förslag tillsammans med lagstiftningen om typgodkännande för däck bör leda till 5 procents bränslebesparingar för hela EU:s vagnpark till 2020. Förslaget kommer att ge konsumenter standardiserad information om bränsleeffektivitet. Det kommer också att ge information om grepp på vått underlag, vilket är en annan viktig egenskap för däck, och om externt däck- och vägbanebuller. På detta sätt kommer märkningen att styra marknaden mot däck med bättre prestanda och undvika en viss egenskap förbättras på bekostnad av andra.

Betänkandet som man kommer att rösta om nu i veckan kommer att tillföra några betydande förbättringar till det ursprungliga förslaget, exempelvis förändringen från direktiv till förordning vilket kommer att minska kostnaderna för genomförandet och göra att samma tillämpningsdatum för märkningen gäller för alla. Att märkningens tillämpningsområde omfattar vinterdäck, genom att man så snart som möjligt antar en särskild gradering, kommer också att gynna de som kör i isiga eller snöiga förhållanden.

Det är viktigt att vi hittar det bästa sättet att visa märkningen. Detta diskuteras en hel del. Vi skulle mycket gärna vilja att ni stödde vårt förslag om att ta med märkningen på de dekalerna som i nuläget medföljer varje däck för att ange deras dimension, belastningsindex osv.

Jag anser att vi verkligen har gjort anmärkningsvärda framsteg med energifrågan genom denna lagstiftning, och det allra viktigaste är att den stöds av våra medborgare och av industrin. När vi varit på Hannovermässan har vi sett en enorm vilja inom industrin att uppnå energieffektivitet, inte bara inom de sektorer som vi nu har lagstiftat om, utan också på andra områden, som olika apparater som används för slutkonsumtion och för att tillverka verktyg för olika typer av industri.

Energieffektivitet, energi och Europa: dessa är nyckelorden för vad vi har upptäckt under denna lagstiftningsprocess. Jag vill tacka alla som medverkade, och i synnerhet alla ledamöter av Europaparlamentet som stödde detta.

Slutligen vill jag säga som ursäkt att jag skulle kunna ta fem minuter till, men jag ska bara använda en minut när jag får ordet för andra gången. Tack för att jag fick avsluta detta anförande.

Rebecca Harms, föredragande av yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet. – (DE) Fru talman! Tack ska ni ha för ert fokuserade anförande, herr Piebalgs. Vi kan nog bäst mäta hur långt vi har kommit genom att jämföra med de mål vi hade i början av debatten. Som jag minns det var utgångsläget att Nelly Kroes föredrog en analys som visade att allt färre spelare – det vill säga stora energibolag – behärskar marknaden i allt fler medlemsstater i EU, trots ett antal avregleringspaket på europeisk nivå. Koncentrationen på elmarknaden ökar därmed enligt samma mönster som på gasmarknaden. Det var därför roligt att i början av debatten höra både kommissionen och senare Europaparlamentet säga att en åtskillnad av produktion och nät är det mest effektiva verktyget för att bekämpa denna koncentration, i synnerhet inom elsektorn.

I dag skulle jag kunna slå vad med er om att det i praktiken är omöjligt för oss att skydda konsumenterna mot godtycklig energiprissättning om vi inte genomför denna åtskillnad, precis som ni ville redan från början. Jag kan också slå vad om att detta är ett verktyg som parlamentet inom överskådlig framtid kommer att vilja ta upp på nytt. Det beslut som vi nu fattar kommer nämligen inte att räcka för att bryta ned den maktposition och dominerande ställning som innehas av ett fåtal energijättar. Det kommer inte att vara tillräckligt för att hindra el- och gaspriserna från att stiga ännu mer, trots att energibolagen uppvisar allt större vinster. Det kommer inte att räcka för att i praktiken tillhandahålla den transparens och det konsumentskydd som många välmenande parlamentsledamöter har utlovat.

Jag medger att ledamöterna har kämpat stenhårt för den här frågan. Men jag måste också säga att det är storbolagen och vissa medlemsstater som har rott hem segern här, inte de bland Europas politiker som tänker långsiktigt. Jag hoppas att ni antar vadet, att vi om fyra år kan överlägga om nästa steg i avregleringen, och att vi då faktiskt kommer att diskutera en åtskillnad.

Gunnar Hökmark, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Fru talman! Jag vill tacka Eluned Morgan för hennes betänkande om den inre marknaden för elektricitet. Som skuggföredragande har det varit ett nöje att arbeta med henne och jag vågar påstå att vi har uppnått en liberalisering av energimarknaderna. Vi har tagit ett par viktiga

första steg för att öppna upp marknaden. Jag vågar nog också påstå att betänkandet om elektricitet spelade en viktig roll i processen som vi diskuterar här i dag.

Det är viktigt att påpeka att detta också strider mot uppfattningen hos de personer i olika länder som hellre skulle vilja ha mer skyddade gränser för sina energimarknader. Den diskussionen förs i Sverige, där det finns personer som vill se någon form av protektionism för elexporten. Men det skulle försvåra och skada allt det vi kan uppnå genom en öppen elmarknad.

Det är genom att öppna marknaderna som vi kan göra något åt klimatförändringen och utnyttja förnybara energikällor och kärnkraft på bästa sätt. Vi kan också se till att vi får en god energiförsörjning i hela unionen genom att knyta länder och marknader till varandra. Jag tycker att de steg vi tar genom detta paket för energimarknaden är viktiga. Även om det återstår fler steg har vi bidragit till Europas energitrygghet och till kampen mot klimatförändringen.

Edít Herczog, för PSE-gruppen. – (EN) Fru talman! Det tredje energipaketet handlar om att utnyttja sektorn på ett sätt som skapar större trygghet och öppenhet och som ger en hållbar och överkomlig energi åt alla Europas medborgare och företag. Det handlar om att möta de energiutmaningar vi ställs inför. Det handlar om att minska medlemsstaternas beroende av enskilda tredje länder. Det handlar om att skapa nöjdare kunder och konsumenter. Det handlar om att undvika en snedvridning av marknaderna, framför allt mellan de länder som producerar billigt och de länder som vill köpa billigt, vilket inte nödvändigtvis är samma länder. Det handlar om att få investerare intresserade av energisektorn.

Den europeiska byrån kommer att spela en nyckelroll och som min kollega, föredraganden Giles Chichester sa, har vi skapat en stark och oberoende byrå. Och vi har kunnat stärka Europaparlamentets roll för att uppnå de mål jag nämnde tidigare. Jag tycker det var underbart att samarbeta. På sätt och vis är det synd att vi nu har avslutat det här energipaketet.

Anne Laperrouze, för ALDE-gruppen. – (FR) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! I september 2007 lade Europeiska kommissionen fram sitt tredje energipaket, som berör den inre marknadens funktion. Debatten inriktades mycket snabbt på den viktiga frågan om åtskillnad mellan energiproduktion och överföring, men finns också andra frågor.

Jag tycker att frågan om vem som ska äga näten inte togs upp tillräckligt ingående vid första behandlingen. Nu verkar man ta den på större allvar. Att det finns flera valmöjligheter, bland annat den ökända men nu förbättrade och förtydligade tredje vägen, tycker jag är bra – föga överraskande, med tanke på att jag var med och skrev detta ändringsförslag.

Men det vore tack och lov felaktigt att sammanfatta det tredje paketet med att det bara handlar om ägarskapsåtskillnad. Vi har gjort verkliga framsteg: Konsumenternas rättigheter och tillsynsorganens befogenheter har stärkts, tillsynsorganen ska samarbeta mer, vi får tioåriga investeringsplaner, öppenheten ökar för att underlätta utvecklingen av förnybara energikällor, samarbetet mellan nätoperatörerna förstärks och vi får smarta mätare och andra verktyg som låter oss bli bättre konsumenter.

Härigenom tar vi ytterligare ett steg närmare en europeisk solidaritet. "Tredjelandsklausulen" fick en mindre sensationell utformning än i kommissionens ursprungliga förslag, men säger ändå uttryckligen att en medlemsstat har rätt att vägra en operatör certifiering om detta skulle medföra risker för dess egen, eller en annan medlemsstats, trygga energiförsörjning.

På en punkt, som rör byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, är jag kanske lite ångerfull, Vi ville ju skapa ett starkt, oberoende organ med förmåga att fatta egna beslut utan stöd från parlamentet, men detta gick stick i stäv med den ökända Meronidomen. Vi får inte bedra oss själva. Att bygga upp en verkligt europeisk energipolitik kommer att kräva att vi gör ytterligare framsteg, framför allt i institutionellt avseende.

Försörjningstryggheten, bekämpandet av klimatförändringen, regleringen av marknaderna – allt detta är mål som vi behöver arbeta pragmatiskt, och inte dogmatiskt, för. Unionsmedborgarna förväntar sig inte att vi tillämpar ekonomiska teorier. De vill se konkreta bevis för att öppnare marknader gagnar dem genom att ge dem frihet att välja leverantörer och priser som är rimliga, stabila och förutsägbara.

Jag vill tacka mina parlamentskolleger, kommissionsledamoten och rådet för deras konstruktiva insatser.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, för UEN-gruppen. – (PL) Fru talman, herr kommissionsledamot! Här i debatten talar jag nu för gruppen Unionen för nationernas Europa. Jag vill särskilt peka på fyra punkter.

För det första behöver vi vara positivt inställda till lösningar som syftar till åtskillnad mellan dels produktionen och försäljningen av el och gas, och dels överföringen. På så vis främjar vi konkurrensen mellan energiproducenter som använder olika energikällor, vilket i sin tur gör tjänsterna billigare.

För det andra är det viktigt att varje medlemsstat som tvingas att genomföra åtskillnaden av energiproduktion och överföring kan göra detta genom att välja en av tre modeller: största möjliga ägarskapsåtskillnad, att nätverksdriften överläts till en oberoende systemansvarig, och möjligheten att behålla energiproduktion och överföring under samma tak förutsatt att ett antal villkor uppfylls som garanterar att dessa verksamhetsgrenar i praktiken drivs oberoende av varandra.

För det tredje bör vi lyfta fram de lösningar som har att göra med att stärka konsumentens ställning på el- och gasmarknaderna, och då särskilt möjligheten att kunna byta elleverantör inom loppet av högst tre veckor utan att påföras några extraavgifter.

Slutligen har vi den fjärde punkten som förtjänar att framhävas, nämligen lösningar med en social dimension, som kräver att medlemsstaterna stöder el- och gaskonsumenter som inte har råd att betala sina räkningar.

Claude Turmes, för *Verts/ALE-gruppen*. – (EN) För det första kommer De gröna att rösta för Adriana Țicău's betänkande. Det har en klart miljövänlig prägel och jag tackar hela teamet som deltagit i förhandlingarna.

Låt mig utnyttja ett par av de sekunder jag har här till de inre marknaderna. Det står redan klart i dag att vi behöver ett fjärde paket om liberalisering, ett paket med fem punkter: för det första åtskillnad av ägandet av rörledningar och nät, för det andra tillgång till lagring av el och gas, för det tredje ökade befogenheter för EU:s byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, för det fjärde offentligt ägande av elbörserna, för annars kommer de aldrig att fungera. För det femte måste vi ha en särskild kartellagstiftning för infrastrukturbaserade ekonomier.

Trots att Eluned Morgan kämpade hårt för konsumenterna kan de endast bli vinnare om grossistmarknaden fungerar. Enel tar över Endesa, RWE tar över Nuon och Vattenfall tar över Essent. Vi kommer att sitta med 10 megaaktörer som inte är intresserade av vare sig miljön eller konsumenterna. Det kommer att bli en kartell, och för att möta den kartellen behöver vi striktare lagar. Därför har vi idag fått se ett nederlag här i kväll, ett nederlag som organiserats av Herbert Reul, Angelika Niebler och andra som tycker som de. Det är en stor seger för energiligopolen och ett nederlag för konsumenterna i Europa.

Vladimír Remek, för *GUE/NGL-gruppen*. – (CS) Mina damer och herrar! Att gå igenom hela energipaketet på så kort tid är omöjligt. Jag vill ändå först och främst tacka alla som har varit med och utarbetat de dokument som har lagts fram. Men vi måste se verkligheten som den är – resultatet är långt ifrån perfekt. Ändå tror jag att det inte gick att komma längre på det här stadiet. Att vi börjar närma oss slutet av parlamentets mandatperiod spelar säkert in. Själv vill jag framför allt ta upp det dokument som Giles Chichester har lagt fram om inrättandet av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter. Jag har som skuggföredragande bland annat förespråkade att byrån bör göra en insats när de regionala marknaderna inrättas. Det har samtidigt inte gått att komma i mål med planer som skulle göra större nytta, till exempel inrättandet av en övernationell tillsynsmyndighet för hela Europa.

Jag har också framhållit att vi bör ställa oss bakom kommissionens ursprungliga förslag att behålla principen "en medlemsstat, en röst" vid beslutsfattandet i rådet för europeiska tillsynsmyndigheter inom energiområdet. För mindre medlemsstater är detta av stor betydelse. De försök som gjorts av framför allt Frankrike, Tyskland och andra stora länder att driva igenom principen om en så kallad viktad röstfördelning skulle missgynna mindre länder. Principen "en medlemsstat, en röst" gör det till exempel lättare för Tjeckien och andra länder att stå emot vissa stora nätoperatörers försök att dominera marknaden. I det här sammanhanget är det roligt att mina insatser inte har varit helt bortkastade. Jag anser att detta är en fjäder i hatten för det tjeckiska ordförandeskapet.

Alla frågor som rör byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter har inte lösts. Bland annat är det fortfarande oklart var dess huvudkontor ska placeras. Själv skulle jag ju med förtjusning se att byrån placerades i Slovakien, som uttryckt sitt intresse för detta. Den minst godtagbara lösningen är dock det så kallade provisoriska alternativet, som innebär att byrån stannar kvar i Bryssel, där det redan finns åtskilliga organ. Bland annat finns där en del byråer som ursprungligen bara placerades där som ett provisorium.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru talman! Jag får då och då höra att den inre elmarknaden på ön Irland är ett föredöme för sådana koncept. Men om man ser till det som spelar mest roll för konsumenterna – dvs. priset – så måste jag säga att den inte är någon succé. När minister Dodds lanserade den så utlovade han

effektivitetsvinster och ökad konkurrens för att bidra till att minska grossistkostnaderna för el, och att den största delen av vinsterna skulle komma konsumenterna till del. Detta löfte ekar ganska tomt nu, inte minst för de konsumenter från Nordirland som sitter bland besökarna och lyssnar på den här debatten.

Jag anser att en del av problemet är en ineffektiv tillsynsprocess med alltför nära band till branschen som ser alldeles för välvilligt på fortsatt höga priser, till och med när oljepriset har sjunkit radikalt. Spekulationsköp när marknaden stod som högst, vilket har gett dagens skyhöga priser, leder knappt till någon reaktion från tillsynsmyndigheten, vilket lämnar de hårt pressade konsumenterna utan den hjälp tillsynsmyndigheten borde ge.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vi är överens om att vi vill öka medborgarnas försörjningstrygghet på energiområdet, så att de har tillgång till den energi de behöver och kan köpa energi till rimliga priser. Åsikterna går isär om hur vi åstadkommer detta på bästa sätt.

Men vi kan vara stolta över dagens resultat. Det är konstruktivt och nyanserat, trots att detta är ett komplicerat område utan enkla svar. Lösningen är att vi behöver sörja för ökade investeringar i energisektorn och dess nät och sammankopplingar, liksom i nya kraftverk. Detta är en mycket viktig punkt, och vi måste se till att det kapital som krävs kan tillhandahållas.

Å andra sidan behöver vi se till att energiproducenterna övervakas och att det finns en äkta konkurrens. Jag tror att vi valde rätt lösning när vi gick med på att företagen får organiseras enligt olika modeller, samtidigt som vi sörjer för en effektiv övervakning, en stark byrå och ett grundmurat samarbete mellan tillsynsmyndigheterna, så att bolagen inte kan styra och ställa helt som de vill. Möjligheten att välja helt olika modeller, som bland annat är skraddarsydda till förhållandena i respektive land, är en smart lösning. Om den används rätt, kan den stå sig mycket bra i framtiden och låta oss ta ett stort steg framåt. Under arbetets gång och vid våra överläggningar i medlemsstaterna har vi dessutom också kunnat konstatera att det – faktiskt! – pågår förändringar. Vi har inte längre samma situation som i början av kommissionens kartläggning. Vi har redan i dag en mycket större variation i våra underlag och uppgifter. Vi har redan kommit en bra bit på väg, men tar ytterligare ett steg framåt genom de åtgärder som vi nu kommer att besluta om.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! I en mindre krets har jag redan sagt att dagens debatt om energipaketet inte nödvändigtvis handlar om svart eller rött, höger eller vänster. Däremot är detta en ideologiskt starkt laddad fråga, vilket vi återigen kunde konstatera i dag. Jag kan slå vad med min tyska ledamotskollega Rebecca Harms om att vi inte lägger fram ett fjärde paket om fyra år, utan väljer att klara oss med de instrument vi redan har, det vill säga att reglera marknaden och göra näten mer tillgängliga. Dessa åtgärder har varit framgångsrika i Tyskland. Det finns bra förebilder att ta till sig. Jag tycker att vi helt enkelt ska sitta still i båten, behålla de instrument vi redan har tillgång till, och se till att de används.

För det andra vill jag att den byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter som ska inrättas erhåller långtgående befogenheter, agerar kraftfullt och tillämpar bästa praxis från medlemsstaterna. Om så sker, tvivlar jag inte på att resultatet blir lyckat.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Fru talman! En debatt om den inre marknaden för el och gas är välbehövlig. För att lagstiftningen ska fungera bra måste den ha svar att ge på ett antal olika frågor, bland annat följande. Får vi i framtiden en enda, gemensam energimarknad i EU, eller får vi nationella marknader som behöver samordnas? Vilken energikälla kommer under de närmaste 30 åren att ge oss en stabil, tillräcklig och jämförelsevis billig energiförsörjning? Detta betyder mycket för EU:s ekonomi och för unionsmedborgarna. Med vilka energikällor kan vi på bästa sätt, och till en låg kostnad, begränsa växthuseffekten?

De åtgärder som hittills har vidtagits på området är varken tillräckligt transparenta eller övertygande. Det kan påverka både medborgarna och ekonomin negativt de närmaste 15 åren.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Fru talman! Huvudsyftet med det tredje energipaketet var att gagna kunderna på vår kontinent. Det har vi lyckats med – kundnyttan står i centrum. Men vi var också tvungna att ta hänsyn till energiproducenternas grundläggande intressen. Här konfronteras vi med två viktiga problem.

För det första: försörjningstryggheten. Denna har vi uppnått. Jag tycker att det tredje paketet är betydligt bättre än det första och det andra paketet. Uppbyggnaden av en gemensam energimarknad håller på att bli

verklighet, och i dag gör sig solidaritetsprincipen gällande. Vi får också möjlighet att investera utanför EU:s gränser om detta är motiverat för att främja försörjningstryggheten.

För det andra: principen om fri konkurrens på den europeiska energimarknaden. Detta har vi inte genomfört helt och hållet ännu, och vi kan behöva hitta ytterligare lösningar som är mer specifika. Men från och med nu måste vi se till att investerare från tredjeländer får minst lika goda förutsättningar på den europeiska marknaden som investerare från medlemsstaterna, och att våra energikoncerner kan konkurrera på lika villkor och fritt investera utanför Europeiska unionen.

Jag vill betona att det tredje paketet är en stor politisk händelse, och inte bara handlar om teknik och ekonomi. Vi ska verkligen se detta som en stor framgång för Europeiska unionen.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Fru talman! Jag var skuggföredragande för gassektorn för min politiska grupp. Jag anser att vi i det här fallet har hittat en kompromiss som vi kan enas om även på övriga områden därför att vi inte har sett ideologiskt utan praktiskt på marknaden. En gemensam europeisk marknad innebär framför allt att vi förbättrar de nationella tillsynsmyndigheternas möjligheter, ger dem större befogenheter och fastställer gemensamma europeiska kriterier. Ingen tillsynsmyndighet kan då fatta beslut som helt skiljer sig från de övrigas, och vi slipper ett läge där vissa myndigheter går i sina regeringars ledband, medan andra inte gör det. Vi får en europeisk byrå som, genom att samarbeta med kommissionen, kan arbeta för att bygga upp en verkligt europeisk marknad.

Den andra, mycket viktiga aspekten är att vi stärker konsumenternas ställning. Detta kommer till uttryck i ett antal bestämmelser, även om jag gärna hade sett ännu mer av detta. Det handlar om att ge konsumenterna möjligheter och rättigheter, och att sörja för öppenhet i denna viktiga leveranssektor. Paketet tillgodoser båda dessa krav, och jag kommer därför att rösta för det.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Händelserna i vintras visade på ett slående sätt hur beroende vi är av importerad gas, och hur detta beroende kan användas som ett utrikespolitiskt slagträ. Jag vill därför i synnerhet framhålla behovet av att snarast utveckla en gemensam, öppen och fungerande inre marknad för naturgas i Europeiska unionen, och av att införa en uppförandekod för nätoperatörer, så att vi garanterar en öppen tillgång över gränserna till distributionsnäten och får möjlighet till långsiktig planering och utveckling. Den långsiktiga planeringen bör omfatta såväl distributionsnät för naturgas som regionala sammankopplingar. Vi behöver förbättra lagstiftningen för att garantera en icke-diskriminerande tillgång till infrastrukturen. Jag vill samtidigt särskilt betona behovet av att diversifiera våra energikällor genom att ta fram äkta incitament för att påskynda övergången till förnybar energi. Byggnader svarar för 40 procent av den sammanlagda energiförbrukningen i Europeiska unionen. För att göra byggnader energieffektiva, billiga i drift och välisolerade är det därför av största vikt att främja användningen av förnybar energi i byggnader. Vi behöver koppla ihop åtgärder på EU-nivå med nationella och lokala myndigheters åtgärder och ekonomiska incitament, så att vi får ett gemensamt system. Tack ska ni ha.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Innan jag går in på några aspekter av betänkandet, vill jag tacka föredraganden, Silvia-Adriana Țicău, och övriga skuggföredragande, för ett gott samarbete när betänkandet sammanställdes.

Det viktigaste för mig och min politiska grupp var att med betänkandets hjälp skapa goda förutsättningar för en snabb slutuppgörelse mellan kommissionen, rådet och parlamentet om praktiska åtgärder för att förbättra byggnaders energiprestanda i medlemsstaterna.

Jag måste säga att jag var kritisk till vissa förslag i det här sammanhanget. De skulle bara tynga enskilda medlemsstater med meningslös byråkrati, fastställa överdrivet ambitiösa, bindande mål och, till syvende och sist, bara utgöra ett stort hinder för att praktiskt genomföra ett antal välbehövliga projekt. En viktig aspekt av betänkandet är att vi har enats om en gemensam, harmoniserad princip för att beräkna kostnadseffektiviteten för olika minimikrav på energiprestanda som beaktar regionala klimatvariationer och som är utgångspunkt då medlemsstaterna ska definiera sina egna minimikrav.

Avslutningsvis ska jag också beröra frågan om finansiellt stöd. Detta är avgörande för att det ska gå att genomföra åtgärder för att öka energieffektiviteten i medlemsstaterna. Jag stöder förslaget att i samarbete med Europeiska investeringsbanken inrätta en europeisk fond som fungerar som en så kallad hävstång och därigenom gör det möjligt att tillhandahålla finansiella resurser till de nationella och regionala fonder som inrättas. Jag uppskattar också förslaget att uppmuntra en bättre användning av strukturfonderna för att öka energieffektiviteten i medlemsstaterna.

Låt mig allra sist understryka något mycket viktigt som har att göra med den snabba och noggranna utvärderingen av medlemsstaternas åtgärder för att åstadkomma bättre energiprestanda. Förbättring av byggnaders energiprestanda är en bransch som börjat frodas igen, med undantag för den markanta minskningen av...

(Talmannen avbröt talaren.)

Reino Paasilinna (PSE). – *(FI)* Fru talman! Jag vill framför allt tacka föredragandena, som pratar där borta. Vi är inne i ett viktigt skede. Vi är på rätt spår, men i dag är ingenting tillräckligt, som någon sa. Det återstår mycket arbete för oss.

Smarta mätare, behovet av ett hållbart och öppet energisystem, behovet av äkta konkurrens – detta, liksom konsumenternas rättigheter, är våra nyckelbegrepp. Energifattigdom har blivit ett allvarligt problem. När elpriserna stiger och energin har blivit en dyr råvara måste vi garantera människornas rättigheter. Därför gör vi genom detta lagstiftningspaket energi till en allmännyttig tjänst. Vi i min politiska grupp, Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet, anser att detta visar att vi försvarar konsumenternas intressen genom att sörja för största möjliga transparens på marknaden. Vi måste rycka fram ännu längre. Tack ska ni ha.

(Applåder)

Neena Gill (PSE). – *(EN)* Fru talman! Från det vi började förhandla om Ivo Belets betänkande märkte vi att samtliga intressenter – från däckstillverkarna till miljölobbyisterna – i stort sett höll med om behovet av lagstiftning. Jag vill gratulera föredraganden till det sätt på vilket han har hanterat detta betänkande och det sätt på vilket han samarbetat med skuggföredragandena.

Den här lagstiftningen behövs i dagsläget. Den kommer att stimulera bilindustrin i ett mycket svårt läge. Jag besökte nyligen Michelin i Stoke och Jaguar Land Rovers fabriker i min valkrets. Där fick jag se hur forskning och utveckling inom grön teknik redan i hög grad är en realitet. Allt stöd som branschen kan få under nedgången måste fokusera på kravet att den antar miljöutmaningen.

Lagstiftning som denna kommer att garantera att våra tillverkare blir världsledande inom den teknik vi så innerligt väl behöver. Det är ett vinn-vinn-förslag, för det kommer också att hjälpa konsumenterna genom att äntligen ge klarhet. Däck är inte billiga, och ändå måste alla köpare göra samma val. Den här informationen kommer att underlätta en utveckling mot varor som minskar utsläpp och bullerföreningar. Genom det här förslaget kan vi främja en verkligt konkurrenskraftig marknad för grönare varor.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – *(RO)* Herr kommissionsledamot! Den främsta fördelen för medborgarna med den nya fria marknad som inrättats ligger i den frihet som är själva kärnan i demokratibegreppet. Marknader som fungerar effektivt och ger nya aktörer möjlighet att tillhandahålla energitjänster till medborgarna gagnar konsumenterna. Konsumenterna får faktiskt en ny roll och övergår från att vara passiva tjänstemottagare till att bli aktiva marknadsaktörer. Bland annat får de möjlighet att byta leverantörer som erbjuder tjänster med låg kvalitet, har problem med elavbrott eller håller för höga priser. Valfriheten låter konsumenterna aktivt delta i kampen mot klimatförändringen genom att välja leverantörer som erbjuder förnybar energi med låga koldioxidutsläpp. Det nya åtgärds paketet kommer att sänka priserna, ge upphov till nya typer av produkter och förbättra tjänstekvaliteten. Avregleringen av energisektorn gagnar dessutom medborgarna genom att öka försörjningstryggheten. Jag välkomnar att särskilda åtgärder för att skydda utsatta konsumenter har införts i den nya lagstiftningen.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – *(SL)* Europaparlamentet har gjort rätt som prioriterat konsumentens bästa vid förhandlingarna. Den inre marknaden mår bra av att konsumenter får stärkta rättigheter och tillgång till tydlig information. Konsumenterna behöver få möjlighet att själva välja tjänsteleverantörer, och därför behöver konsumenterna också smarta mätare.

Det är roligt att vi har kunnat enas om detta långtgående och fackmannamässigt krävande åtgärds paket. Jag tycker ändå att den kompromiss om ägarskapsåtskillnad som vi förhandlat fram fortfarande ger medlemsstaterna ett stort spelrum när de organiserar sina el- och gasmarknader. Jag hoppas också att paketets mekanismer och bestämmelser – bland annat de som ska stärka de nationella tillsynsmyndigheternas oberoende – kan bidra till att överbrygga dessa skillnader och återupprätta den gemensamma el- och gasmarknaden.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – *(PL)* Fru talman! Att investeringarna i energiinfrastrukturen genomförs gemensamt och samordnat är en avgörande förutsättning för ett sådant projekt som att

framgångsrikt införa ett gemensamt energiområde. En av de viktigaste uppgifterna är att öka de europeiska kraftverkens produktionskapacitet och utveckla gränsöverskridande sammankopplingar. Vi behöver samtidigt ta miljöhänsyn och beakta riktlinjerna i klimat- och energipaketet. En annan utmaning vid harmoniseringen av EU:s energimarknad är hur vi ska kunna garantera försörjningstryggheten när energin kommer från leverantörer i länder utanför EU.

Vi bör både av ekonomiska och säkerhetsmässiga skäl sträva efter att diversifiera våra leverantörer och gå in hårdare för att bygga upp ett europeiskt energisystem. Slutligen finns också en rädsla för att ett fullständigt konkurrensutsättande av energimarknaden kan gå ut över EU:s fattigaste invånare, som ofta inte har råd att betala sina räkningar i tid. Här bör vi fundera över vilka instrument vi har att tillgå för att skydda dessa människor från elavstängning.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Fru talman! Jag var skuggföredragande för gasmarknaden för utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd. Ni instämmer nog alla i att det tredje energipaketets främsta bedrift är att det skyddar de europeiska konsumenterna och medborgarna. För första gången har vi nu tydligt formulerat sådana bestämmelser. Jag vill framför allt lyfta fram definitionen av energifattigdom, att vi förbjuder avstängning av strömmen, samt möjligheten att kostnadsfritt byta leverantör och att avtal ska vara lättbegripliga och tydliga. Men i framtiden behöver denna lagstiftning ge konsumenterna ett ännu bättre skydd, införa skyddsåtgärder för utsatta människor, samt sörja för tydligare och mer jämförbara avtal. Nästa grundläggande fråga för parlamentsledamöterna är priserna och hur dessa kan regleras i en tid när de ständigt stiger. Jag tror att lagstiftningen kommer att röra sig i den riktningen i framtiden.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Fru talman, herr kommissionsledamot! Jag vill särskilt gratulera er till detta paket, som utgör ett stort framsteg för Europas invånare. Ni kommer alla att märka hur det påverkar era plånböcker och bankkonton. Det utgör också ett stort framsteg för små och medelstora företag, vars konkurrensförmåga behöver stärkas särskilt under den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen. Denna typ av energipaket är rätt sätt att hantera denna fråga på.

Det uppstår nu helt nya möjligheter, eftersom en viktig aspekt av lagstiftningen är att en europeisk tillsynsmyndighet kan hjälpa medlemsländernas företag att behandlas på ett likvärdigt sätt i de övriga 26 medlemsstaterna och att energileverantörerna i de övriga 26 marknaderna får nya möjligheter.

Beträffande lagstiftningen om passiva och aktiva byggnader skulle jag vilja påpeka att det förhoppningsvis skapas nya arbetstillfällen på området i framtiden, eftersom vi har ägnat så stor uppmärksamhet åt byggnaders energieffektivitet.

Talmannen. - Herr Stolojan, ni har varit så tongivande i den här debatten, och uppträtt så ansvarsfullt, att jag undantagsvis låter er hålla ett anförande på en minut, trots att jag sa att ni har överskridit det tillåtna antalet inlägg.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Fru talman! Jag vill gratulera samtliga föredragande till deras utmärkte arbete. Vi undrar säkert alla varför vi ännu inte har någon gemensam marknad för el eller naturgas. Här anser jag att samtliga medlemsstater som ännu inte uppfyller det europeiska direktivets bestämmelser ska göra detta.

För det andra välkomnar jag beslutet att inrätta byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter. Låt mig uppmärksamma Europaparlamentet på att Rumänien har ansökt om att bli byråns värdland.

Andris Piebalgs, ledamot av kommissionen. – (EN) Fru talman! Jag lovar att hålla mig kort. Jag är nöjd med det förslag som ska antas. Det finns ingen idealisk lagstiftning. Detta är lagstiftning som antagits genom diskussioner och kompromisser. I början var vi i högsta grad splittrade, men till slut antog rådet förslaget praktiskt taget enhälligt.

I parlamentets utskott för industrifrågor, forskning och energi fanns det en överväldigande majoritet för denna kompromiss. Det betyder att vi har lyckats.

Jag vet att mycket arbete återstår vad gäller genomförande, uppföljning och byråns behov, men vi har verkligen gett våra medborgare goda grundförutsättningar.

Tack så mycket för allt ert arbete. Vi kan verkligen vara stolta.

Eluned Morgan, föredragande. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka mina kolleger än en gång för deras samarbete. Jag vill också tacka Bethan Roberts och René Tammist, som har varit till stor hjälp under arbetet med att förbereda detta betänkande.

Detta är min svanesång efter 15 år i Europaparlamentet. Det gläder mig verkligen att vi har gjort så stora framsteg på energimarknaden för den europeiska allmänhetens räkning. Den är långt ifrån perfekt, men det är definitivt ett framsteg.

Jag tror energikrisen kommer att bli mer akut i framtiden, så det är oerhört viktigt att vi får ett bra regelverk för marknaden på plats och att vi skapar rätt typ av stimulansåtgärder för rätt typ av investeringar. Vi behöver investera cirka en biljon euro på marknaderna för att inte ljusen ska slockna i framtiden.

Men enormt mycket återstår att göra. Ni vet att det finns tolv länder inom Europeiska unionen där ett enda företag dominerar 70 procent av elmarknaden. Det vi har just nu är det sämsta av två världar. Vi tror att vi har konkurrens, men det vi har är den oerhörda styrkan hos mycket stora företag som dominerar vissa marknader. Det kommer att krävas åtgärder från de nationella tillsynsmyndigheternas och konkurrensmyndigheternas sida för att det inte ska fortsätta på det här viset.

Den verkliga utmaningen i framtiden blir genomförandet. Låt oss inte glömma att det redan finns många EU-lagar på energimarknaderna och det är precis eftersom dessa lagar inte respekterades som vi behövde omarbete den här lagen. Om vi kommer att behöva ett fjärde paket eller inte är beroenda av om kommissionen ser till att dessa nya lagar genomförs och övervakas på ett bra sätt av nationella tillsynsmyndigheter och konkurrensmyndigheter. Så jag hoppas vi får se lite handling från kommissionens sida, men också från de nationella tillsynsmyndigheternas.

Giles Chichester, föredragande. – (EN) Fru talman! Låt mig först av allt säga att min kollega Alejo Vidal-Quadras ber så mycket om ursäkt. Han kan inte hålla sitt anförande. Han är upptagen med viktiga frågor på annat håll, men han bad mig säga – vilket var väldigt snällt av honom – att vi båda är överens om att jag ska tala för gruppens räkning.

Jag skulle vilja ta upp ett par frågor som nämndes i diskussionen. Först var det en kollega som var orolig över att vi skulle få se en koncentration av makten till ett litet fåtal stora allmännyttiga företag. Om det skulle inträffa har kommissionen befogenhet enligt konkurrensreglerna att ta itu med det. Det finns exempel från andra delar av världen, inklusive Förenta staterna, där de har tagit itu med gamla monopol eller dominerande marknadsställning. Så det är en sista utväg om den här lagstiftningen inte skulle lyckas.

Borde vi återkomma med ett fjärde paket? Låt mig påminna kommissionsledamoten om att jag rekommenderade försiktighet när han började arbeta med det tredje paketet, att det skulle vara bättre att vänta och se vad det andra paketet kunde uppnå när det väl genomfördes. Jag tror vi måste ge det här paketet tid att bli införlivat. Vi måste genomföra det och se hur det fungerar innan vi beslutar om det behövs något mer.

Jag måste säga att min besvikelse över bristen på framgång med att tackla åtskillnad av ägandet balanseras av min optimism inför möjligheten att byrån ska kunna använda de befogenheter vi har gett den på ett kreativt sätt för att hantera situationen. Jag vill också tacka min andra kollega som kräver mer makt åt energimyndigheterna.

Marknadskrafterna rör sig redan i den riktningen. Två tyska allmännyttiga bolag har avyttrat sina överföringssystem, eftersom de har insett att det är lönsammare att göra det.

Kan jag slutligen få dra en lans för konkurrens? Konkurrens ger mer värde för pengarna, bättre service åt konsumenterna och det betyder ett effektivare resursutnyttjande. Därför är det en bra sak.

Antonio Mussa, föredragande. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Vi känner oss starkt berörda av den gemensamma debatten. Vi är mycket nöjda med att ha tagit fram ett paket av stor vikt för unionsmedborgarna, nämligen det tredje paketet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi. Detta paket lär inte bli det sista – ni känner ju väl till det enorma tryck som finns för att använda alternativa energikällor som förnybara energikällor och kärnkraft. Men paketet tillgodoser definitivt efterfrågan på och behovet av energi under de närmaste 10, 15 eller 20 åren, samtidigt som det gagnar konsumenterna, och naturligtvis även skyddar i synnerhet de allra mest utsatta.

Jag anser att Eluned Morgan, jag själv och alla andra inblandade ledamöter har gjort en viktig insats för att skydda utsatta konsumenterna genom att ge såväl nationella som regionala myndigheter vidsträckta

befogenheter. I krissituationer får de genomföra förändringar. Jag ska inte påstå att de får ge bort energi gratis, men de får definitivt genomföra förändringar som garanterar en avbrottsfri energiförsörjning.

Den andra grundläggande punkten är följande. Invånarna i Europa är inte medvetna om vilken prestation från kommissionens, rådets och parlamentets sida detta paket utgör. Det är av avgörande betydelse för energikonsumenterna – ni vet ju hur det gick i vintras. Det finns knappast något värre än att låta dem som ett stort projekt gagnar sväva i ovisshet om dess förtjänster. Innan vi i kommissionen, rådet och parlamentet tar itu med att tillämpa paketet, bör vi tala om för konsumenterna att det existerar, och tala om vad vi gjort för deras räkning och för deras skull.

Atanas Paporizov, föredragande. – (EN) Fru talman! Precis som mina kolleger vill jag säga att även om det inte är perfekt så utgör det tredje energipaketet en mycket bra grund för att utveckla vår gemensamma marknad, framför allt vad gäller gas, och för att säkra vår gasförsörjning.

För länder som mitt, ett litet land i Europeiska unionen, är det mycket viktigt att nå en kompromiss om åtskillnad av ägandet. Det kan nämligen ge oss garantier för att vi fortfarande kan säkra vår energiförsörjning inom ramen för hela paketet med de förbättrade regler, den öppenhet, den tredjelandsklasusul och alla de övriga inslagen i paketet som kommer att ge oss en möjlighet att ställa frågan om energitrygghet i fokus.

Paketet ger också konsumenterna garantier för att de kan hävda sina rättigheter, och det skapar bättre konkurrensförutsättningar för att utveckla energimarknaderna och för att de ska fungera effektivt. Avgörande för detta paket är genomförandet, som min kollega Eluned Morgan just sa, och jag tror inte att ett fjärde paket är en lösning. Snarare är lösningen ett noggrant genomförande och solidaritet mellan medlemsstaterna när de skapar marknaden, framför allt genom nya initiativ för regionalt samarbete, i första hand för länderna som är mest sårbara med avseende på energiförsörjningen och för länder som för tillfället ingår i energiöar.

Ivo Belet, föredragande. – (NL) Märkning av däck avseende bränsleeffektivitet är en åtgärd som till slut hamnade i det här paketet. Jag skulle i det sammanhanget vilja säga något om kostnaden. Detta är en åtgärd som i stort är gratis för däcktillverkarna, och därmed för konsumenterna. De som eventuellt känner sig kritiskt inställda bör vara medvetna om att kostnaden för tillverkarna har uppskattats till helt obetydliga 0,01 euro per däck. Enligt beräkningarna intjänas den eventuella extrakostnaden för att köpa bränsleeffektiva däck på åtta månader. Vid det laget är de reella fördelarna kännbara för såväl föraren som miljön.

Med detta sagt vill jag betona hur avgörande det är att åtgärden genomförs på samma sätt i samtliga medlemsstater, och tillämpas på samtliga tillverkare, såväl inom som utanför EU. Vi hade därför föredragit en förordning framför ett direktiv.

Avslutningsvis inser vi att vissa av de politiska grupperna i parlamentet fortfarande inte är helt överens på ett antal områden. Vi hoppas ändå att paketet får stöd av en stor majoritet i morgon. Minskningen av koldioxidutsläppen vid marschhastighet med denna enkla åtgärd motsvarar borttagandet av en miljon personbilar. Vi vill därför självfallet införa denna åtgärd så snart som möjligt.

Till sist vill jag tacka skuggföredragandena, Europeiska kommissionens Alix Chambris och Alfredo Sousa de Jesus, från gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, för ett utmärkt samarbete.

Silvia-Adriana Țicău, föredragande. – (RO) Mina damer och herrar! Förslaget till omarbetning av direktivet om byggnaders energiprestanda är ett av parlamentets viktigaste beslut genom tiderna, därför att det såväl förbättrar unionsmedborgarnas livskvalitet som gagnar den ekonomiska återhämtningen i EU. Unionsmedborgarna förväntar sig att vi vidtar åtgärder och hittar konkreta lösningar på deras problem och mycket specifika behov.

Själv tror jag att det är helt nödvändigt att höja Europeiska regionala utvecklingsfondens andel till maximalt 15 procent, som medlemsstaterna kan använda för att finansiera förbättringar av byggnaders energiprestanda. Detta ger medlemsstaterna en ökad flexibilitet. De får också en chans att vid nästa års halvtidsöversyn av användningen av medel från strukturfonderna omdefiniera sina pågående program på ett sätt som ökar deras förmåga att tillgodogöra sig strukturmedel.

Jag vill framhålla att direktivet har en enorm potential för att skapa nya arbetstillfällen. Ungefär 500 000 nya arbetstillfällen kan skapas i Europa, med djupgående följder för de regionala och nationella arbetsmarknaderna.

Herr kommissionsledamot! Jag hoppas att ni ställer er bakom detta även i fortsättningen, inklusive införandet av en lägsta andel – åtminstone i framtiden – för Europeiska regionala utvecklingsfonden när byggnaders energieffektivitet ökas. Jag vill återigen tacka skuggföredragandena och alla medarbetare i utskottet för industrifrågor, forskning och energi och även alla andra föredragande som har stött oss och som jag haft ett utmärkt samarbete med.

Talmannen. – Debatten är avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

Omröstningen om Silvia-Adriana Țicău's betänkande kommer att äga rum på torsdag den 23 april 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Adam Gierek (PSE), skriftlig. – (PL) För inte så länge sedan ansåg miljoner människor att de tog ett kliv uppåt på samhällsstegen, och förbättrade sin levnadsstandard, när de flyttade till en bostad tillverkad av prefabricerade betongelement. Ingen oroade sig för sina värmekostnader, eftersom energin var så billig.

I dag lever nästan 100 miljoner människor i prefabricerade hus. Jag skulle vilja uppmana Europeiska kommissionen att använda EU-medel för att ge ett kraftfullt stöd till upprustningen av dessa byggnader och hela bostadsområden, särskilt i Central- och Östeuropa. Det borde gå att hitta pengar för att finansiera detta vid halvtidsöversynen av budgetramen 2007-2013. Den nuvarande begränsningen av Europeiska regionala utvecklingsfondens anslag i bostadssammanhang till högst 3 procent är definitivt för låg.

Att storskaligt rusta upp och återställa prefabricerade hus och bostadsområden i EU kommer att sänka värmekostnaderna, öka vår levnadsstandard, skapa tiotusentals nya arbetstillfällen och minska energiförbrukningen. Den direkta följden blir att utsläppen av växthusgasutsläppen minskar så att vi kommer närmare ett av 3 x 20-målen.

Att införa ett stöd till upprustningen av befintliga prefabricerade hus bör vara en uppgift för Europaparlamentet under nästa mandatperiod. Efterfrågan på sådana tjänster kan spela en viktig roll för att övervinna den nuvarande ekonomiska krisen och arbetslösheten, liksom för att bekämpa fattigdomen.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Energikostnaderna stiger på ett oroväckande sätt, vilket bidrar till en kraftig ökning av den energirelaterade fattigdomen i EU. Men marknadspriset för energi är bara en sida av problemet. Konsumenterna måste bära en betydande ytterligare finansiell börda på grund av bristande effektivitet och snedvridningar på energimarknaden. I Malta drabbades till exempel konsumenter och företag av en kraftig ökning av sina energiräkningar när priset på olja var som högst, men det har inte blivit bättre, inte ens nu när priset på olja mer än halverats. Det vi behöver är en gemensam EU-policy för att skydda konsumenter och små och medelstora företag från felaktig prissättning från de offentliga energibolagens sida. En lösning skulle kunna vara en nationell, oberoende tillsynsmyndighet. Den skulle skapa de nödvändiga motvikterna mot missbruk och oklara rutiner från privata handlare och/eller statliga företag i samband med eventuella prisökningar på allmännyttiga tjänster som gas, elektricitet, vatten, flygplatsavgifter och annat.

Detta bör genomföras genom att man förbättrar den befintliga EU-lagstiftningen och direktiven om konsumentskydd, bland annat för att uppnå

– mer öppenhet och motiverade prisökningar samt bättre tillgång till och information om konsumenträttigheter,

– lägre kostnader och mindre byråkrati för konsumenter som har välgrundad anledning att överklaga ett beslut.

András Gyürk (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Vi anser att det är en stor händelse att Europaparlamentet redan vid andra behandlingen kan godkänna det tredje energipaketet. Den nya lagstiftningen kanske främjar konkurrensen på EU:s el- och gasmarknader. Men vi kan inte besluta att godkänna förslaget utan att nämna att våra ambitioner för slutversionen av lagstiftningen har urvattnats betydligt jämfört med kommissionens ursprungliga förslag.

Den livligaste diskussionen vid förhandlingarna om paketet gällde frågan om åtskillnad mellan produktions- och nätverksamheterna. Slutresultatet förändrar strukturerna på EU:s energimarknad i grunden. Jag anser att den kompromiss som medlemsstaterna har enats om inte åstadkommer en lättbegriplig lagstiftning på

det här området, eftersom medlemsstaterna kan välja mellan att tillämpa tre olika modeller för åtskillnad. Detta kommer också att orsaka stora skillnader när EU:s energimarknad ska delas upp.

Jag välkomnar ändå att kompromissen i rådet har beaktat parlamentets många förslag för att öka konsumentskyddet. För många medborgare kommer avregleringen av marknaden att innebära kännbara fördelar, genom åtgärder som möjligheten att byta leverantör inom tre veckor och att erhålla mer detaljerade fakturor, och förenklingen av förfarandena för ersättning. En annan viktig förändring är att den nya lagstiftningen gör det svårare för tredjeländer som försöker köpa energi. Detta är ytterligare ett faktum som gör det energipaket som vi inom kort godkänner till ett viktigt steg på vägen mot att skapa en gemensam energipolitik för EU.

Zita Pleštinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Kostnaden för energiförsörjningen, och dess tillförlitlighet, är avgörande inte bara för EU:s konkurrenskraft, utan i synnerhet för att ge unionsmedborgarna en dräglig tillvaro. Därför står konsumentens bästa i centrum för Europaparlamentets tredje energipaket. Parlamentet har omarbetat och förbättrat direktivet om byggnaders energiprestanda – byggnader svarar ju för runt 40 procent av energiförbrukningen i EU.

Detta direktiv kommer att ge planerare och byggnadsinspektörer en fullgod vägledning. Mycket viktiga inslag är metoden för att beräkna de optimala kostnaderna och för att specificera minimikraven på ekonomisk effektivitet för strukturella delar av byggnaders värmeisolering och VVS, liksom tillämpningen av dessa beräkningar på såväl nya som befintliga byggnader. Målen för nollenergibyggnader utgör en viktig del av det omarbetade direktivet.

Jag välkomnar inrättandet av Europeiska fonden för energieffektivitet och förnybar energi till stöd för genomförandet av detta direktiv. Hittills har strukturfonderna bara kunnat användas i begränsad omfattning för att främja byggnaders energiprestanda, och bara i de nya EU-12-länderna. Möjligheten utvidgas nu till att omfatta samtliga medlemsstater. Samtidigt ökas Europeiska regionala utvecklingsfondens maximala andel i sådana projekt från 3 procent till 15 procent.

För att direktivet ska kunna genomföras framgångsrikt är det avgörande att medlemsstaterna samråder med företrädare för lokala och regionala myndigheter, och även med konsumentskyddsgrupper, om samtliga spörsmål som uppstår på grund av direktivet.

Katrin Saks (PSE), skriftlig. – (ET) Jag vill tacka alla föredragande som arbetade med utkastet till energipaketet, och särskilt Eluned Morgan, som uträttade ett stort och viktigt arbete på konsumentskyddsområdet. Det är särskilt roligt att det nya paketet också tar upp frågan om energifattigdom. Medlemsstaterna bör förbereda statliga åtgärdsplaner för att bekämpa energifattigdom, om de – som mitt eget hemland, Estland – ännu inte har gjort detta. På så vis kan vi minska antalet människor som drabbats av energifattigdom. Det är särskilt angeläget i det nuvarande ekonomiska läget. I Estland finns ett stort behov av att ta itu med detta, eftersom värmeräkningarna har vuxit sig betydligt större de senaste åren. Direktstöd till mindre välbärgade konsumenter enligt den brittiska modellen är en viktig åtgärd, men även byggnadernas energieffektivitet borde kunna förbättras. Det skulle få särskilt stor verkan i Estland.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Europa står inför många utmaningar som hör ihop med tillgång och efterfrågan på energi på kort, medellång och lång sikt. Vi i Europeiska gemenskapen är mycket ambitiösa. Fram till 2020 ska vi minska såväl utsläppen av växthusgaser som energiförbrukningen med 20 procent.

I det sammanhanget anser jag att vi bör ägna särskild uppmärksamhet åt byggnaders energiprestanda, eftersom byggnader svarar för upp till 40 procent av vår sammanlagda energiförbrukning.

Det säger jag för att visa att jag stöder föredraganden. Jag anser att vi bör organisera en informationskampanj för att göra medborgarna medvetna om vilka möjligheter det finns att spara pengar genom att isolera byggnader. Vi bör också vädja till medlemsstaternas regeringar att tillhandahålla stöd till detta initiativ. Vi bör formulera en lista med gemensamma minimikrav på isoleringsstandarder i hela EU.

Jag stöder också utvidgningen av strukturfondernas användningsområde, så att medel även kan utgå för åtgärder som ökar byggnaders energieffektivitet i samtliga gemenskapsländer, och att vi ökar Europeiska regionala utvecklingsfondens maximandel för stöd på området från 3 procent till 15 procent.

18. Ändring av förordning (EG) nr 717/2007 (mobiltelefoni) och direktiv 2002/21/EG (elektroniska kommunikationer) (debatt)

Talmannen. - Nästa punkt är ett betänkande av Adina-Ioana Vălean, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 717/2007 om roaming i allmänna mobiltelefonnät i gemenskapen och direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)) (A6-0138/2009).

Adina-Ioana Vălean, föredragande. – (RO) Fru talman, kommissionsledamot Reding, mina damer och herrar! Det hör inte till vanligheterna att en liberal talar sig varm för marknadsingripanden genom prisregleringar, även om det bara handlar om att införa maximigränser. Men när det gäller prissättningen för roaming i mobiltelefonnät är detta en nödvändig åtgärd som bara kan genomföras kollektivt, på EU- nivå. Åtgärden behövs därför att alltför höga priser hindrar unionsmedborgarnas rörlighet och kommunikation. Att avlägsna dessa hinder är ett av Europeiska unionens grundmål, och ett av mina personliga mål som europaparlamentariker. Jag har därför åtagit mig att vara föredragande för denna förordning, liksom för det betänkande som Europaparlamentet antog i början av månaden om administrativa och rättsliga hinder som införs av medlemsstaterna och hindrar unionsmedborgarnas fria rörlighet.

Småföretagare på affärsresa som behöver prata med kolleger därhemma för att lösa ett problem hör till dem som behöver den aktuella förordningen. Den är viktig för journalister som ska leverera en artikel med e-post direkt från händelsernas centrum. Den är också viktig för ungdomar som vill skicka SMS till sina pojk- och flickvänner. Den är, slutligen, också betydelsefull för utlandsstationerade arbetstagare som längtar efter att få höra sina barns röster i telefonen. Alla dessa unionsmedborgare har betalat – och betalar i många fall fortfarande – tre till fyra gånger så mycket för att använda sin mobiltelefon bara för att de befinner sig några kilometer utanför sitt land, trots att de fortfarande befinner sig innanför gemenskapens gränser.

Den förordning som vi kommer att anta i morgon gör slut på dessa överpriser. Även med de tak som förordningen inför kan operatörerna bibehålla betydande vinstmarginaler och konkurrera trots att de måste sänka sina priser. Vi står inför ett invecklat problem som har att göra med fragmenteringen och utformningen av den europeiska mobiltelefonimarknaden.

När konsumenterna väljer mobiloperatör ser de framför allt till priserna inom landet, eller till vad det kostar att köpa en ny mobiltelefonmodell. De granskar inte roamingavgifterna lika noga. När de korsar gränsen till en annan av EU:s medlemsstater får de betala dessa roamingavgifter även om de bara blir uppringda. Det enda alternativet för konsumenten är att välja bort mobiltelefonen som kommunikationsmedel. Ur den synvinkeln fungerar inte konkurrensen mellan operatörerna. Den faktiska operatören i ursprungslandet måste betala operatören av ett värdnät för signalöverföringen.

Turistmål och vissa andra länder tar emot ett stort antal besökare på kort tid, medan andra länders medborgare i större utsträckning reser utomlands. Det skapar obalans mellan tillgång och efterfrågan, vilket förklarar det höga bruttoavgiftsuttaget även mellan operatörerna själva. Dessutom är det dyrare att bygga upp och driva mobilnät i vissa länder. Vidare har mindre operatörer, och nya operatörer som dykt upp på marknaden, visat att de ofta utsätts för diskriminerande prissättning från de stora, alleuropeiska operatörerna. Till sist hamnar notan alltid hos konsumenten.

Den förordning som vi kommer att anta i morgon är en kortsiktig lösning. Vi kan inte ha en prisreglering hur länge som helst, eftersom detta påverkar vår innovationsförmåga och till och med kan påverka konkurrenskraften. Därför ska Europeiska kommissionen, enligt förordningen, analysera olika metoder för att reglera marknaden. Vissa sådana metoder föreslås till och med i förordningen. När vi om två-tre år har tillgång till mer information, kommer vi att kunna diskutera andra lösningar. Jag hoppas att vi då får möjlighet att genomföra en rättslig ram för konkurrenskraftiga roamingpriser på lång sikt.

Med undantag för denna punkt anser jag att parlamentet har förbättrat förordningen i många olika avseenden. Vi har minskat de maximala grossistavgifterna för dataöverföring till 50 cent per megabyte, i syfte att uppmuntra användandet av denna tjänst och främja en äkta konkurrens i sektorn. Vi har sört för att kundrådgivningen om mobil Internetuppkoppling omfattas av lättbegripligare riktlinjer. Vi har också gjort de bestämmelser som ska begränsa månadskostnaden för dataöverföring vid roaming till högst 50 euro betydligt flexibla för dem som vill utnyttja den här möjligheten. De SMS-meddelanden om roamingpriser som ska skickas när konsumenten reser in i ett utländskt nät ska också innehålla en hänvisning till det unika larmnumret 112. Vi har minskat maximipriserna för både inkommande och utgående samtal, samtidigt

som det återstår en vinstmarginal för operatörerna. Vi har också infört ett förbud för att debitera kunder som vistas utomlands för lämnade röstmeddelanden, något som fortfarande förekommer hos vissa operatörer.

Låt mig till sist tacka alla ledamotskolleger från de andra politiska grupperna för deras insatser under hård tidspress, liksom kommissionsledamot Viviane Reding och hennes medarbetare, ambassadör Jana Reinišová, företrädarna för de tjeckiska och franska ordförandeskapen, rådet och inte minst våra egna medarbetare här i Europaparlamentet. Vi har alla jobbat gemensamt för att miljoner medborgare ska kunna åtnjuta godtagbara roamingpriser nu i sommar.

Viviane Reding, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Fru talman! Jag håller fullständigt med föredraganden, som jag vill gratulera till ett snabbt och effektivt arbete.

Vi står här inför ett hinder för den fria rörligheten. Om man straffar medborgarna genom deras telefonräkning när de flyttar över en gräns, så är det helt enkelt inte den inre marknad vi strävar efter och som vi vill bygga upp. För att kunna ge våra medborgare denna rörelsefrihet måste vi därför bli av med alla dessa hinder. De hindren oroar många människor. Cirka 150 miljoner medborgare i Europeiska unionen använder sin mobiltelefon minst en gång per år för roaming när de är utomlands och de måste betala priset. Det är studenter, resenärer och semesterfirare, men det är också arbetstagare, journalister och affärsmänniskor som pendlar över gränserna och som är handikappade av de mycket höga avgifterna för att kommunicera.

Därför tackar jag Europaparlamentet för att det reagerade så snabbt på kommissionens förslag. Jag tror vi har lyckats lägga fram ett konkret förslag på rekordkort tid i Europeiska unionen – endast sju månader från förslag till genomförande. Det är första gången detta sker och det är första gången i de europeiska konsumenternas intresse.

Jag vill bara säga ett par ord om vad det första roamingpaketet har uppnått. När det gäller röstroaming har det gett 60 procent lägre pris för medborgaren och 30 procent mer trafik för branschen. Branschen har också, och detta är intressant, sett en stadig ökning av penetrationstakten när det gäller medborgarnas användning av mobiltelefoner. Vi har nu en genomsnittlig penetrationsnivå i Europa på 119 procent. Det är ett absolut världsrekord och eftersom roamingpriserna sjunker, ger det frihet åt de medborgare som använder sina mobiltelefoner. Det ger också branschen goda vinster, eftersom deras trafik hela tiden ökar. Samtidigt sjunker de nationella priserna. Sedan Barrosokommissionen tog tag i detta har de inhemska priserna för mobil kommunikation sjunkit med nästan 35 procent. Det är ett svar till dem som säger att om vi sänker kostnaden för roaming, så kommer de nationella priserna att stiga. Det har inte blivit så. Statistiken pekar på motsatsen.

Nu ska vi gå ett steg längre, i första hand naturligtvis vad gäller röstroaming. Jag tycker det är väldigt bra att vi sänker taken så att konkurrensen mellan olika erbjudanden kan ske under taken. Det är mycket viktigt att vi lägger till SMS-roaming, för det skickas 2,5 miljarder textmeddelanden varje dag i Europeiska unionen. Branschens intäkter från detta är cirka 800 miljoner euro. Och vem är det som skickar SMS? I huvudsak våra ungdomar. 77 procent av ungdomarna upp till 24 års ålder använder textmeddelanden när de är utomlands, för det är enklare och billigare för dem. Därför straffas de när de måste betala extra höga kostnader jämfört med kostnaden för operatören när de använder roaming. Bra – vi sänker de priserna så att textmeddelanden blir något normalt om du är hemma eller om du är i grannlandet. Det kommer konsumenterna att tjäna mycket på. Minskningen – som vi kommer att rösta om i parlamentet i morgon – blir 60 procent för textmeddelanden. När det gäller faktureringen per sekund för roamingsamtal ska man enkelt uttryckt inte låta människor betala för vad de inte har utnyttjat, utan enbart för det de verkligen har utnyttjat. Vi kommer också att sänka dagens dolda avgift på 24 procent, så att man bara betalar för det man verkligen har förbrukat och för dataroaming, där vi tror att detta är något som kommer i framtiden.

Men även om vi vill att man i framtiden ska kunna ladda ned en film, en tidningsartikel eller en bild, oavsett var man befinner sig, och skicka den till sina vänner, så har vi i dag skandalösa fakturor. Jag har sett kopior av fakturor där människor har varit i ett annat land tre-fyra dagar och tvingats betala tusentals euro bara för att de laddat ned sitt favoritprogram på tv eller tidningsartiklar som de brukar ta del av. Detta kommer nu att upphöra, bland annat eftersom det i den nya förordningen kommer att finnas en spärrfunktion som den 1 juli 2010 blir en standardgräns som ska tillämpas automatiskt för att skydda våra konsumenter.

Så detta är en bra dag för Europa och en fantastisk dag för Europas konsumenter. Stort tack till er i Europaparlamentet som har arbetat så snabbt. Jag tror att människorna utanför parlamentet kommer att förstå att detta parlament arbetar för medborgarnas bästa.

ORDFÖRANDESKAP: SIWIEC*Vice talman*

Syed Kamall, *föredragande för yttrandet från utskottet för inre marknaden och konsumentskydd*. – (EN) Herr talman! Låt mig börja med att först av allt tacka skuggföredragandena från samtliga grupper, personal och rådgivare från utskottet för inre marknaden. Jag tror att vi i utskottet för inre marknaden kan vara stolta över att vi nådde enighet om ökad insyn och om vägar för att äntligen eliminera problemet med fakturachocker. De chockerna var inte bra för mobiloperatörernas rykte. Men ännu viktigare, de var inte bra för konsumenterna.

När det gäller pristak har jag fortfarande vissa invändningar. Vi måste fråga oss själva vilka konsumenter som kommer att dra nytta av en Sovjetinspirerad ekonomi med pristak. Högst 35 procent av konsumenterna utnyttjar faktiskt möjligheten till roaming och siffrorna över regelbundna roamare är mycket lägre. Dessutom kommer denna lagstiftning i första hand att bli till gagn för en liten grupp av privilegierade konsumenter, såsom kommissionens tjänstemän, Europaparlamentets ledamöter, lobbyister och affärsmän, vilket kommissionsledamoten själv medgav. Därför får vi hoppas att vi inte stjäl från de fattiga för att ge de rikare billigare telefonsamtal.

Manolis Mavrommatis, *föredragande för yttrandet från utskottet för kultur och utbildning*. – (EL) Herr talman, fru kommissionsledamot, mina damer och herrar! Låt mig börja med att gratulera såväl föredraganden, Adina-Ioana Vălean, som föredraganden för den första roamingförordningen, Paul Rübig, till det utmärkta samarbete som vi haft i utskottet för kultur och utbildning, vars föredragande jag är. Detta är en fråga som naturligtvis intresserar både 150 miljoner konsumenter och telekomsektorn.

Efter att den första förordningen framgångsrikt började tillämpas för två år sedan, uppmanas nu Europaparlamentet att godkänna en omarbetad förordning som omfattar SMS- och dataöverföringspriser.

Jag skulle själv vilja säga några ord om nyttan av den nya förordningen, i synnerhet för affärsresenärer. Journalister kommer till exempel att få stor användning för möjligheten att ladda ned filer till sin mobiltelefon.

Som kommissionsledamoten sa blir den omarbetade förordningen en säkerhetsventil som skyddar oss mot de överdrivna och okontrollerade avgifter som mobiloperatörerna hittills har tagit ut. Om betänkandet röstas igenom är det ännu en seger för parlamentet i dess strid för att skydda konsumenterna, och ännu ett stort steg framåt som kommer att gjuta nytt liv i den inre marknaden.

Slutligen hoppas jag att denna förordning kan träda i kraft i sommar, eftersom institutionerna är ense, så att alla resenärer är skyddade från mobiloperatörernas obegripliga avgifter och överprissättning.

Paul Rübig, *för PPE-DE-gruppen*. – (DE) Tack, herr talman. Jag vill gratulera föredraganden, Adina-Ioana Vălean, men också kommissionsledamot Viviane Reding, som var mycket engagerad i förhandlingarna om Roaming II-förordningen. Jag anser att vi har tagit ett stort steg framåt genom dessa förhandlingar, liksom naturligtvis genom målet att minska skillnaden mellan de nationella prisnivåerna och de priser som vi betalar när vi vistas i andra europeiska länder.

Det är också bra att de nationella tillsynsmyndigheterna nu får ansvaret för roaming och därmed kan överta tillsyns- och övervakningsfunktionen. Detta ökar utan tvekan öppenheten. Öppenhet är avgörande för att en marknad ska fungera. Hittills har öppenheten brustit på en rad områden, men det har också förekommit allvarliga fall av marknadsmissbruk.

Att debitera upp till tusen gånger så mycket för dataroaming, vilket ofta förekommer, är fel. Framtidens sekundbaserade debitering för inkommande samtal blir också definitivt en förbättring som gör att unionsmedborgarna kan spara pengar.

David Hammerstein, *för Verts/ALE-gruppen*. – (ES) Herr talman! När marknaden inte fungerar måste vi ingripa. Vi har än en gång brutit ett tabu. Den fria marknaden är ingen helig ko, särskilt inte i kristid, när de europeiska konsumenterna har tommare fickor än någonsin.

Syftet med uppgörelsen är att begränsa överdebiteringen för samtal och SMS vid roaming. Detta gynnar konsumenterna, främjar kommunikationen mellan länderna i Europa och främjar bilden av ett positivt Europa som gör nytta.

Miljoner unionsmedborgare kan få se sina teleräkningar krympa. Eller så inträffar motsatsen: När ett SMS bara kostar 11 cent, kanske folk börjar skriva SMS hela dagarna, så att deras kostnader i slutändan blir oförändrade.

Åtgärderna på överföringsområdet är särskilt bra. De innebär att debiteringen blir sekundbaserad efter de första 30 sekunderna. Maximipriserna för SMS och dataöverföring hade kunnat vara lite lägre, men detta är en kompromiss som vi godtog för att kunna enas.

Jag vill tacka kommissionsledamot Viviane Reding, Adina-Ioana Vălean och föredragandena från alla politiska grupper, eftersom vi har visat ett utmärkt prov på Europeiska unionens handlingskraft i kristid.

Talmannen. – Då sätter vi punkt i denna positiva anda. Det är viktigt, inte minst nu före Europavalet. Nu ger jag ordet till Adina-Ioana Vălean i enlighet med ”catch the eye-förfarandet”.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Herr talman, fru kommissionsledamot! Jag vill börja med att gratulera mina ledamotskollegor till deras arbete och till det betänkande som de har sammanställt. Europaparlamentet arbetar verkligen för unionsmedborgarnas bästa. Jag minns också att vi för två år sedan, under den förra debatten, förde mycket intensiva diskussioner om att minska roamingpriserna inom mobiltelefonin. De glädjer mig att vi inte blev oense den här gången. Nu har vi faktiskt också snabbt antagit denna prissänkning. Låt mig säga att jag anser det väldigt angeläget att fortsätta att sänka de nuvarande mobiltelefonavgifterna med större belopp, för både utgående och inkommande samtal. Att minska kostnaden för SMS är särskilt viktigt.

Detta är ju inget vi gör enbart för den yngre generationens skull, utan för att det gagnar alla som reser inom Europeiska unionen. Denna åtgärd är dels ett sätt att skydda konsumenterna, men dels faktiskt också ett bra exempel på hur en marknadsreglering kan gagna unionsmedborgarna.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Herr talman, fru kommissionsledamot! Mobiltelefonen och Internet har kommit att stå för rörlighet och innovationsförmåga. Medborgarna bör därför ha omfattande och enkel tillgång till telefonitjänster. Stick i stäv med kommissionsledamotens många maningar är roamingpriserna för SMS fortfarande i genomsnitt betydligt högre än de inhemska SMS-priserna, som de överskrider med god marginal. Vi bör försöka förändra den här situationen. Jag sätter här stort värde på kommissionens och kommissionsledamotens insatser.

Vi har en likartad situation på Internetsidan. Varför ska det vara en lyx att använda Internet från mobiltelefonen? Vi vill alla att så många som möjligt ska ha tillgång till Internet. Att sänka priserna för dataroaming skulle definitivt bidra till detta. Detta är viktigt, eftersom denna fråga i stort utsträckning berör samhällets yngsta åldersgrupp.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Herr talman, fru kommissionsledamot! Jag tycker att vi är på rätt väg. Med det menar jag de radikala prissänkningarna för röstsamtal och Internetuppkoppling vid roaming. Detta är ett första steg, och jag tror att vi får se fler. Detta är faktorer som kan påskynda förverkligandet av Lissabonstrategin. Detta är viktigt på utbildningsområdet och för ungdomar. Det är viktigt att relativt fattiga personer och låginkomsttagare har tillgång till Internet. Vi är på väg åt rätt håll. När detta blir känt kan vi utan tvekan räkna med varma reaktioner. Jag vill tacka kommissionen.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Jag vill varmt gratulera föredraganden och kommissionsledamoten. Fru kommissionsledamot! För några år sedan sa jag till er att jag inte gillade att straffas för att jag använde telefonen utomlands. Jag hade aldrig trott att min ställning som konsument skulle förbättras så snabbt, i synnerhet inte tack vare det här direktivet.

Direktivet visar hur Europeiska unionen, tack vare sin gemensamma politik, kan stärka banden till medborgarna genom att göra nytta där det märks mest, nämligen i plånboken. Direktivet stärker EU:s roll, konkurrenskraften och den gemensamma ekonomin. I mina ögon är detta något av det viktigaste som kommissionen och parlamentet åstadkommit under sina nuvarande mandatperioder. Allt jag önskar mig nu är att vi ska handla i samma anda och slå vakt om konsumenternas intressen på samma sätt under nästa mandatperiod. Jag gratulerar er än en gång. Tack så mycket.

Viviane Reding, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag vill börja med att tacka de ledamöter som har gjort ett fantastiskt jobb, först naturligtvis föredraganden Adina-Ioana Vălean, men också föredragandena från de andra utskotten, skuggföredragandena och gruppernas språkrör. De har gjort det möjligt för ett mycket viktigt förslag om den fria rörligheten för medborgare och om att sänka överdrivet höga avgifter att bli verklighet. Jag tycker det är ett fantastiskt tillfälle för den inre marknaden. Det är också ett fantastiskt tillfälle eftersom det visar för medborgarna att Europaparlamentets ledamöter tar dem på allvar.

Men låt mig trots detta bara säga – med all respekt för Syed Kamall, till exempel – att när marknaden inte fungerar så måste det politiska ledarskapet ingripa. Jag skulle vilja att någon här i parlamentet förklarar för mig hur man kan påstå att marknaden fungerar när operatörernas kostnader för att överföra ett textmeddelande från ett land till ett annat är under 11 cent, medan den genomsnittliga konsumenten måste betala över 28 cent. Då är det något som inte fungerar som det ska.

Så om vi nu bestämmer ett tak på 11 cent, tror jag att det finns gott om manöverutrymme. Det finns gott om utrymme för konkurrensen att utvecklas. Som de flesta av oss i denna kammare skulle jag ha önskat att marknaden fungerade så vi inte behövde göra detta. Nå, låt oss hoppas att vi inte ska behöva ingripa igen i framtiden och låt oss hoppas att marknaden efter det här beslutet verkligen kommer att fungera till förmån för branschen, medborgarna, den fria rörligheten och till förmån för den inre marknaden där alla medborgare kan resa utan att straffas genom telefonräkningen.

Adina-Ioana Vălean, föredragande. – (RO) Att minska roamingavgifterna är ett absolut måste. Vi är alla överens om att marknaden inte fungerar, även om vi kan diskutera hur vi ska reglera den.

Just nu diskuterar vi kommissionens förslag att införa vissa maximipriser. Är detta bästa tänkbara verktyg? Det vet vi inte, men just nu är det den enda möjlighet som står till buds. Jag hoppas att vi hittar alternativa metoder i framtiden.

Slutligen några ord till branschen som helhet. Vi får inte skapa en bild av att mobiltelefonisektorn hänsynslöst suger ut konsumenterna. Det vore ett farligt synsätt, eftersom detta är en framgångsrik bransch som skapat nya arbetstillfällen, givit ett stort bidrag till statsfinanserna och stimulerat till teknisk innovation. Jag anser därför att det är viktigt att vi som har reglerat marknaden inte blir alltför nöjda med vår insats, utan har som mål att åstadkomma långsiktiga fördelar genom ytterligare förbättringar.

Jag tackar alla som bidragit till betänkandet, och hoppas att vi kan fortsätta att diskutera ämnet någon annan gång.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

19. Ansvarsfrihet för budgetåret 2007 (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en gemensam debatt om

– betänkandet av Jean-Pierre Audy, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007 (SEK(2008)2359 – C6-0415/2008 – 2008/2186(DEC)) (A6-0168/2009),

– betänkandet av Bogusław Liberadzki, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för sjunde, åttonde och nionde Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2007 (KOM(2008)0490 – C6-0296/2008 – 2008/2109(DEC)) (A6-0159/2009),

– betänkandet av Paulo Casaca, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, Avsnitt I – Europaparlamentet (C6-0416/2008 – 2008/2276(DEC)) (A6-0184/2009),

– betänkandet av Søren Bo Søndergaard, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, Avsnitt IV – Domstolen (C6-0418/2008 – 2008/2278(DEC)) (A6-0151/2009),

– betänkandet av Søren Bo Søndergaard, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, Avsnitt V – Revisionsrätten (C6-0419/2008 – 2008/2279(DEC)) (A6-0152/2009),

– betänkandet av Søren Bo Søndergaard, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, Avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (C6-0420/2008 – 2008/2280(DEC)) (A6-0155/2009),

- betänkandet av Søren Bo Søndergaard, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, Avsnitt VII – Regionkommittén (C6-0421/2008 – 2008/2281(DEC)) (A6-0153/2009),
- betänkandet av Søren Bo Søndergaard, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, Avsnitt VIII – Europeiska ombudsmannen (C6-0423/2008 – 2008/2282(DEC)) (A6-0156/2009),
- betänkandet av Søren Bo Søndergaard, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007, Avsnitt IX – Europeiska datatillsynsmannen (C6-0424/2008 – 2008/2283(DEC)) (A6-0154/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen för budgetåret 2007 (C6-0437/2008 – 2008/2264(DEC)) (A6-0157/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet för budgetåret 2007 (C6-0442/2008 – 2008/2269(DEC)) (A6-0158/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska polisakademien för budgetåret 2007 (C6-0444/2008 – 2008/2271(DEC)) (A6-0160/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Eurojust för budgetåret 2007 (C6-0436/2008 – 2008/2263(DEC)) (A6-0161/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska läkemedelsmyndigheten för budgetåret 2007 (C6-0435/2008 – 2008/2262(DEC)) (A6-0162/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet för budgetåret 2007 (C6-0439/2008 – 2008/2266(DEC)) (A6-0163/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Tillsynsmyndigheten för det europeiska GNSS-systemet för budgetåret 2007 (C6-0446/2008 – 2008/2273(DEC)) (A6-0164/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska järnvägsbyrån för budgetåret 2007 (C6-0443/2008 – 2008/2270(DEC)) (A6-0165/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser för budgetåret 2007 (C6-0445/2008 – 2008/2272(DEC)) (A6-0166/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska sjösäkerhetsbyrån för budgetåret 2007 (C6-0438/2008 – 2008/2265(DEC)) (A6-0167/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska byrån för återuppbyggnad för budgetåret 2007 (C6-0429/2008 – 2008/2256(DEC)) (A6-0169/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar för budgetåret 2007 (C6-0441/2008 – 2008/2268(DEC)) (A6-0170/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska miljöbyrån för budgetåret 2007 (C6-0432/2008 – 2008/2259(DEC)) (A6-0171/2009),

- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet för budgetåret 2007 (C6-0440/2008 – 2008/2267(DEC)) (A6-0172/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor för budgetåret 2007 (C6-0428/2008 – 2008/2255(DEC)) (A6-0173/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska arbetsmiljöbyrån för budgetåret 2007 (C6-0433/2008 – 2008/2260(DEC)) (A6-0174/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk för budgetåret 2007 (C6-0431/2008 – 2008/2258(DEC)) (A6-0175/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter för budgetåret 2007 (C6-0430/2008 – 2008/2257(DEC)) (A6-0176/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning för budgetåret 2007 (C6-0427/2008 – 2008/2254(DEC)) (A6-0177/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för Översättningscentrum för Europeiska unionens organ för budgetåret 2007 (C6-0434/2008 – 2008/2261(DEC)) (A6-0178/2009),
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för gemenskapens kontrollorgan för fiske för budgetåret 2007 (C6-0447/2008 – 2008/2274(DEC)) (A6-0179/2009), och
- betänkandet av Christofer Fjellner, för utskottet för budgetkontroll, om ekonomisk förvaltning och kontroll av EU-organ (2008/2207(INI)) (A6-0148/2009).

Jean-Pierre Audy, *föredragande*. – (FR) Herr talman, herr Kallas, mina damer och herrar! Jag vill först tacka er, herr Kallas, och era kolleger vid kommissionen för den uppmärksamhet som ni har ägnat åt Europaparlamentets arbete med förfarandet för att bevilja ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska kommissionens och genomförandeorganens budget för 2007. Mitt tack riktar sig även till de administrativa avdelningarna.

Jag vill även uppmärksamma den insats som Europeiska revisionsrätten gjort under ledning av ordförande Vítor Caldeira. Den hade begränsade resurser för att utföra den omfattande uppgiften.

Jag skulle vilja säga några ord om ansvarsfriheten. År 2007 var det första året av den nya fleråriga budgetramen 2007-2013, då flera nya regler genomfördes. År 2007 var även året då det sista ansvarsfrihetsförfarandet för den nuvarande kommissionen lades fram. Herr kommissionsledamot, ni minns säkert att det var genom er ordförande som kommissionen i början av sin mandatperiod lovade uppnå en positiv revisionsförklaring från revisionsrätten.

Men under 14 år har revisionsrätten utfärdat en negativ revisionsförklaring om de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet för majoriteten av utgiftsområdena, och de har i varierad grad innehållit väsentliga fel. Men vi ska vara glada för att de administrativa utgifterna och de konsoliderade redovisningarna varit föremål för en positiv revisionsförklaring.

Slutligen var 2007 året för den sista omröstningen om ansvarsfrihet före valet till Europaparlamentet. I det speciella sammanhanget och bortsett från de åtskilliga reservationer som anges i förslaget till resolution om förvaltning av gemenskapsmedel, har jag i betänkandet försökt analysera ansvarsfrihetsförfarandet och bidra till det svåra arbetet som måste leda oss till en positiv revisionsförklaring, samtidigt som jag varit fullt medveten om arbetets begränsningar. Det är därför som jag är angelägen om att få ta del av vad kommissionen, de politiska grupperna och de kolleger som kommer att tala i ämnet har för inställning.

När jag nu avslutat det här arbetet har jag blandade känslor. Å ena sidan har jag den bestämda uppfattningen att saker och ting förbättras, men inte tillräckligt mycket och alltför långsamt. Å andra sidan är det samtidigt

ohållbart att kvarstå i en situation där revisionsrätten inte har utfärdat någon positiv revisionsförklaring på 14 år och där Europaparlamentet trots det röstar för ansvarsfrihet.

Europas medborgare kommer att tro att Europaparlamentet inte utför sin övervakningsroll korrekt. Därför föreslår jag att en interinstitutionell konferens anordnas utan dröjsmål, med tanke på situationens allvar. Alla som spelar en roll i förvaltningen och övervakningen av gemenskapsmedel skulle delta och konferensen skulle användas för att starta en bred diskussion, så att vi kan planera de reformer som krävs för att uppnå en positiv revisionsförklaring så snart som möjligt. Jag ser fram emot att höra de skäl som föranleder vissa politiska grupper att motsätta sig denna diskussion.

Vi måste även rikta särskild uppmärksamhet mot medlemsstaternas roll, som förvaltar ungefär 80 procent av Europeiska unionens budget, eftersom det är i samband med den delade förvaltningen som vi har flest problem. När jag ändå är inne på ämnet beklagar jag att rådets plats är tom. Tjeckiens pågående politiska svårigheter är inte tillräcklig förklaring till rådets inkonsekventa politiska närvaro, om vi inte ska tolka frånvaron och tystnaden som likgiltighet eller ännu värre, ointresse.

Angående betänkandet om delad förvaltning mellan medlemsstaterna vill jag understryka inte bara de nationella förvaltningsförklaringarnas utan även de årliga sammanfattningarnas betydelse, som också kan bidra till att vi kan uppnå en positiv revisionsförklaring (DAS).

Vidare, och i enlighet med artikel 248 i EG-fördraget, föreslår jag att samarbetet mellan de nationella revisionsorganen och Europeiska revisionsrätten ska utvecklas när det gäller kontrollen av den delade förvaltningen.

Jag föreslår att vi undersöker om nationella revisionsorgan, i egenskap av oberoende externa revisorer och i enlighet med internationella revisionsstandarder, möjligtvis kan utfärda nationella revisionsintyg om förvaltningen av gemenskapsmedel. Revisionsintygen kan sedan översändas till medlemsstaternas regeringar för att läggas fram i samband med ansvarsfrihetsförfarandet enligt ett ändamålsenligt interinstitutionellt förfarande som skulle införas.

Avslutningsvis vill jag uttrycka min förvåning över att ett negativt eget kapital på 58 miljarder euro anges i den konsoliderade årsredovisningen, och jag föreslår att man studerar möjligheten att inrätta en pensionsfond så att 33,5 miljarder euro i åtaganden för personalen läggs utanför budgeten.

Sammanfattningsvis anser jag att det är dags att reformera vårt system och jag tror uppriktigt att reformen bör vila på en djupgående och uppriktig dialog mellan alla som är involverade i budgeten.

Bogusław Liberadzki, föredragande. – (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Vi talar om den Europeiska utvecklingsfonden som berör stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet. Enligt vår mening utgör staterna inte standardregioner, de är inte konventionella stater och de uppvisar inte typiska problem. När det gäller genomförandet av fonden såg vi 2007 en ökning av betalningar och åtaganden vilket även innebär ökad effektivitet. Det är utan tvivel något positivt och jag vill börja i den ändan.

Fonden bestod av två delar. En del förvaltades av Europeiska kommissionen och en del kontrollerades av Europeiska investeringsbanken (EIB). Delen som förvaltades av Europeiska kommissionen är den del som avses i debatten om ansvarsfrihet, medan delen som förvaltades av EIB för tillfället är undantagen ansvarsfrihetsförfarandet och jag vill återkomma till det senare.

Vår debatt grundar sig på Europeiska revisionsrättens förklaring om att transaktionerna som ligger till grund för inkomsterna och åtagandena för 2007 som helhet är lagliga och korrekta, men den riktar uppmärksamheten på den höga förvaltningsrisken när det gäller budgetstöd som beror på kommissionens "dynamiska tolkning" av kriterierna för stödberättigande. Men revisionen visade en väsentlig nivå av felaktigheter och fann – i det är vi överrens – att en snar förbättring för övervakning och kontroll är nödvändig. Sådana möjligheter finns och vi delar den åsikten.

Urvalet som gjordes för revisionen omfattade sex stater och 250 transaktioner. En mycket viktig upptäckt gjordes, nämligen att kommissionen fortfarande inte kan tillhandahålla fullständig redovisningsinformation. Vi välkomnar förklaringen att ett nytt system införs i februari 2009. Jag hoppas att kommissionsledamoten kan bekräfta det.

En annan viktig fråga är skillnaden mellan ord och handling i upprättandet av överenskommelser. Att ingå och underteckna överenskommelser orsakar en hel del missförstånd. Kommissionen måste tillhandahålla ett förtydligande, särskilt eftersom AVS-länderna har en annan uppfattning. En mycket viktig fråga sedd ur

vårt, Europaparlamentets, perspektiv är att korrektheten inte bara bör bedömas i efterhand, utan att det bör finnas en form av övervakning och kontroll som syftar till att förebygga fel. Genom att förhindra fel kan vi också utvärdera de fördelar som vi får genom att tilldela medel. Det handlar inte bara om att påvisa korrekthet i räkenskaperna, utan även om att påvisa i vilken grad målet har uppnåtts, och i det avseendet vill vi rikta uppmärksamhet mot behovet av medverkan av de nationella parlamenten eftersom de i hög grad bör ha förståelse för frågan. Det handlar om samarbete med myndigheter och regeringar och även med civilsamhällena.

En aspekt som skulle kunna visa sig vara av särskild vikt är frågan om övervakning av medel förvaltade av EIB. EIB fortsätter enligt vår mening att vara en institution som det inte är möjligt att övervaka. Vi bekräftar mycket tydligt i betänkandet att EIB hade ett belopp på 2,2 miljarder euro till förfogande. Det var offentliga medel – det kom inte från finansmarknaderna. EIB skulle därmed uppfattas som en mycket odemokratisk institution som trots det har offentliga medel till sitt förfogande.

Slutligen vill jag tacka kommissionsledamoten för samarbetet under hans mandattid. Jag vill att Jacek Łuckiewicz mottar vårt tack på revisionsrättens vägnar. Jag vill även tacka mina kolleger från utvecklingsutskottet och från budgetkontrollutskottet, under Herbert Böschs effektiva ledning.

Paulo Casaca, föredragande. – (PT) Herr talman, herr Kallas, herr Bösch, mina damer och herrar! Vi är i slutskedet av den mest djupgående reform någonsin av Europaparlamentet. Reformen omfattar upprättandet av stadgar för både ledamöter av Europaparlamentet och assistenter, den sätter stopp för den oacceptabla lönediskrimineringen mellan ledamöter, den sätter också stopp för det system för utbetalning av resebidrag som inte är öppet för insyn och för det diskriminerande pensionssystemet.

Som föredragande för ansvarsfrihet för Europaparlamentets räkenskaper, som ledamot under tio år av budgetkontrollutskottet och som talesman för den socialistiska gruppen i Europaparlamentet, är jag väldigt stolt över vad vi har åstadkommit och jag känner att det inte vore att kräva för mycket av allmänheten att den noterar de förändringar som de själva så intensivt efterfrågat.

Med det sagt förespråkar jag i dag, som alltid, självklart full insyn i hur offentliga medel används. Jag instämmer helt med Europeiska ombudsmannen i det avseendet. Jag är i dag, som alltid, emot att offentliga medel används för att åtgärda följderna av privat risktagande. Jag är i dag, som alltid, emot frivilliga pensionsfonder som bortser från löneskillnader som leder till orättvis behandling.

Jag finner det oacceptabelt när helt felaktiga generaliseringar görs, såsom att vidhålla att alla ledamöter av Europaparlamentet har rätt till två pensioner.

Som föredragande av betänkandet vill jag understryka att efter tio år som ledamot av Europaparlamentet och efter att ha tillbringat kortare perioder i det portugisiska parlamentet och i Azorernas regionala parlament, så lämnar jag nu mitt uppdrag i Europaparlamentet utan att i strikt mening ha rätt till någon pension, vare sig nationell, regional eller europeisk.

I det avseendet måste jag säga att de som tror att de bidrar till ett bättre Europa genom att förvägra sina företrädare rättigheter, som genomgående är desamma i våra samhällen, de misstar sig bestämt.

Å andra sidan är jag övertygad om att det enda sättet att komma till rätta med någons brist på förtroende för sina företrädare är att minimera upprättandet av särskilda bestämmelser för Europaparlamentariker, eftersom de ansvarar för de bestämmelser som antas. Jag anser till och med att den enda frågan som Europaparlamentet borde ha beslutat om var Europaparlamentarikernas relativa ställning inom det europeiska administrativa ramverket.

Jag beklagar den tidigare bristen på klarhet mellan offentlig skyldighet och privata intressen i pensionssystemet, men jag skulle samtidigt uppskatta ett visst erkännande av det arbete som gjorts av alla de som, särskilt i budgetkontrollutskottet, outtröttligt har kämpat för noggrannhet och insyn i de europeiska räkenskaperna.

Jag vill här i kammaren rikta hjärtlig uppskattning till alla och uttrycka min önskan att det arbete för ett striktare och rättvisare Europa med större solidaritet som har utförts av utskottet fram till i dag ska fortsätta under nästa valperiod med samma styrka och hängivenhet.

Det Europaparlament som väljs i juni kommer att arbeta under långt mer öppna och rättvisa regler, och det är något som alla här i dag har anledning att fira.

Talmannen. – Nästa talare är Christofer Fjellner. Föredragande Søren Bo Søndergaard ansluter till oss senare på grund av ett försenat flyg. Jag kommer att be honom tala senare.

Christofer Fjellner, föredragande. – Herr talman! Jag var imponerad av att ni åtminstone gav er in på försöket att räkna upp alla dessa decentraliserade myndigheter. De är ju nämligen väldigt, väldigt många. Jag skulle vilja påstå att ansvarsfriheten för EU:s myndigheter har blivit allt viktigare just eftersom antalet myndigheter har ökat. Även budgeten och personalen har ökat.

Totalt har antalet myndigheter ökat från 11 stycken 1995 till 27 stycken i dag. År 2007 var budgeten för alla myndigheter 1 243 500 000 euro. År 1995 var den genomsnittliga budgeten för en myndighet 7 miljoner euro men är i dag över 22 miljoner euro. Personalen har ökat på samma dramatiska sätt. År 1995 arbetade det i genomsnitt 38 personer på varje myndighet och i dag 155. Denna ökning tycker jag är anmärkningsvärd i sig och något som vi måste fundera på, dvs. om det är ett rimligt instrument och om det är rimligt med denna typ av ökning. Det ställer också större krav på oss när vi behandlar ansvarsfriheten och att vi ägnar mer tid och kraft till den.

Vi har därför valt att behandla 21 av dessa myndigheter som vi ansvarar för i specifika betänkanden och också att utarbeta ett horisontellt betänkande som tar upp de problem som är gemensamma för de allra flesta av myndigheterna.

Jag över glad över att kunna konstatera att majoriteten av myndigheterna får rena revisionsförklaringar av revisionsrätten. De sköts således på ett korrekt sätt. Samtidigt har många av dem – ja, nästan alla – fortfarande år efter år problem med stora överskott, med efterlevnaden av budgetförordningen och personalföreskrifter. Detta är något som vi måste fundera på, dvs. det faktum att vi år efter år upprepar viss kritik samtidigt som det inte sker någon förändring. Det betyder att vi måste fundera mer på hur vi utkräver ansvar av dessa myndigheter och hur vi egentligen styr dem. I det horisontella betänkandet föreslår jag bland annat därför att vi bör göra schablonminskningar när man inte använder tillräckligt mycket av budgeten eller när man inte kan tillsätta alla tjänster. Dessutom föreslås att vi bör få en gemensam värmyndighet som hjälper de små myndigheterna med de tunga administrativa uppgifterna. Det tror jag nämligen är väldigt viktigt.

Vi valde i år att specifikt titta på fyra myndigheter som av revisionsrätten fick orena revisionsförklaringar, och som har särskilt stora problem. Det var Europeiska polisakademien, Tillsynsmyndigheten för det europeiska GNSS-systemet, som vi brukar kalla Galileo, Europeiska järnvägsbyrån och Frontex. Jag är glad över att kunna slå fast att tre av dessa, Galileo, järnvägsbyrån och Frontex, har kunnat beviljas ansvarsfrihet efter genomgången av alla de uppgifter som de har lämnat till oss.

Fortfarande är det tyvärr så att Cepol, dvs. Europeiska polisakademien, har lämnat mycket information, men långt ifrån all. Därför kan vi ännu inte bevilja ansvarsfrihet. Det problem som kvarstår är frågan om privat användning av EU-medborgarnas skattepengar, såsom privat användning för att köpa möbler, privata mobiltelefonsamtal och privata resor. Vi har krävt information om detta men inte fått fullgod information. Därför föreslår jag och utskottet att vi skjuter upp beviljandet av ansvarsfrihet tills Cepol har förklarat allt detta. Dessutom pågår det ju en bedrägeriutredning i Olaf om denna myndighet. Det är allvarligt, och vi måste visa att vi tar detta på allvar och går till botten med det. Det är därför vi skjuter upp beviljandet av ansvarsfrihet. Det är inget jag gör med glädje, men jag skulle vilja påstå att det är det enda ansvarsfulla att göra. Vi måste ha alla papper på bordet innan vi kan bevilja ansvarsfrihet.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Herr talman! Detta är femte gången som jag står framför er när ni förbereder er för att rösta om en resolution om ansvarsfrihet. Och för femte gången måste jag medge att vi fortfarande inte har en positiv revisionsförklaring, trots de ovedersägliga framstegen vad gäller budgetgenomförandet.

I förslaget till resolution som ligger framför er (punkt 58), säger föredraganden ...

(FR) ”uppmanar kommissionen att utan dröjsmål lägga fram sina förslag till en positiv revisionsförklaring (DAS)”.

(EN) Så jag kommer att göra det utan dröjsmål.

Jag kommer att nämna tre huvudskäl till varför vi, enligt min mening, inte fick en positiv revisionsförklaring, trots att det var målet som ställdes upp i början av den nuvarande kommissionens mandatperiod.

I början litade vi kanske för mycket på att medlemsstaterna skulle dela vår oro över den negativa publiciteten och den politiska effekten av en negativ revisionsförklaring. I stället blev våra uppmaningar till handling inte

effektiva förrän de backades upp av en politik som innebar att vi varnade, löste upp eller ställde in betalningar. Så i början använde vi för mycket morot och för lite piska.

Vi har också strävat efter evolution snarare än revolution. Vi avstod från mer radikala lösningar, till exempel förenklingar, i våra åtgärder för att ordna upp revisionsförklaringen.

Uppenbarligen var fem år inte tillräckligt för vår handlingsplan. En del resultat av vår handlingsplan börjar först nu visa resultat. Nästa kommissionen kommer att skörda vinsterna, som inte hade kunnat uppnås utan handlingsplanen.

Men er fråga är ”hur och när kan ni garantera en positiv revisionsförklaring?” Låt mig för det första påminna er ledamöter om vad en så kallad negativ revisionsförklaring egentligen är.

Enligt artikel 248 i fördraget ska revisionsrätten avge en förklaring om ”räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet”. Detta krav infördes i Maastrichtfördraget i sista stund utan någon egentlig diskussion om konsekvenserna. Det har sedermera visat sig bli mycket problematiskt.

En så kallad negativ revisionsförklaring är en del av revisionsrättens yttrande. I den sägs att det fortfarande finns vissa fel inom vissa utgiftsområden, även om det är på olika nivå. Revisionsrätten uppger också att vårt årsbokslut är pålitligt och lämnar många positiva och nyttiga kommentarer om vår finansiella förvaltning. Vår revisionsförklaring är i sig inte alls särskilt märkvärdig jämfört med hur revisionsförklaringar i allmänhet brukar vara utformade.

Men vi står inför en kraftigt politiserad och ofta medveten feltolkning av den meningen. Så jag måste erkänna att det förvånade mig hur svårt det var att övertyga valda politiker och allmänhet om att budgetförvaltningen i Europeiska unionen är så mycket bättre än vad som framgår av den meningen. Vi måste med andra ord göra något för att få slut på denna skadliga politiska bedömning av hur EU:s medel används.

För att snabbt nå garanterade resultat skulle man kunna tänka sig tre alternativ:

Alternativ ett: ändra fördraget. Så som det nuvarande fördraget är formulerat har allmänhetens rimliga förväntningar på en sund finansiell förvaltning undergrävs automatiskt och nästan oundvikligt varje år sedan Maastrichtfördraget trädde i kraft.

Under den mellanstatliga konferensen om Lissabonfördraget tittade jag på om man kunde ändra artikel 248 i fördraget. Tillsammans med revisionsrätten undersökte jag vad som skulle kunna vara en mer realistisk uppgift för revisionsrätten, kanske att täcka budgeten under en treårsperiod snarare än varje år, vilket skulle garantera att fel korrigerades över tid. Vi kontaktade flera nationella delegationer och de höll alla med. Men ingen gjorde något.

Alternativ två: detta är det andra alternativet och den mest radikala genvägen till en positiv revisionsförklaring. Enligt det nuvarande fördraget borde vi kanske sluta fördela medel till förvaltningsplaner som är så komplicerade att vi inte kan klara de nuvarande låga trösklarna för misstag.

Om vi inte tillsammans kan hantera det nuvarande sofistikerade systemet, så måste vi förenkla. ”Förenkling” är ett trevligt ord som alla gillar. Det finns flera miljoner transaktioner att kontrollera. Hur skulle 480 revisorer i Luxemburg, oavsett hur kompetenta de än är, som arbetar i ett mycket komplicerat regelverk, i 27 medlemsstater med 23 officiella språk, kunna utfärda en förklaring varje år om samtliga de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet inom alla utgiftsområden?

Om man vill att förenklingen ska få snabb och effektiv effekt på felprocenten, så måste man enligt min åsikt överge den delade förvaltningen på vissa områden. Det innebär att man minskar antalet transaktioner från flera miljoner till några tusen.

Om man tar strukturfonderna som exempel, så skulle det betyda att man tydligt definierar de ansvarsområden som för närvarande är delade. För att uppnå det skulle strukturfonderna kunna förvandlas till ett budgetstöd för de fattigare områdena. För en behörig region eller medlemsstat skulle EU-medlen kunna föras över direkt till den statliga budgeten, betalas ut via de nationella systemen under finansministerns exklusiva ansvar och sedan revideras av medlemsstaternas revisionsinstitutioner.

En medlemsstat skulle få en årlig andel av EU:s budget och sedan vara ansvarig inför sina egna medborgare och andra medlemsstater beroende på resultaten. Behörighetsregler, upphandlingsförfaranden och absorptionstakt skulle inte längre vara ett europeiskt problem.

Enligt detta radikala scenario skulle vi slippa de miljontals projekt som är för små och sofistikerade för att kunna kontrolleras på armlängds avstånd från Bryssel. Inga fler små, kreativa projekt som blir förlöjligade i den EU-skeptiska pressen!

Alternativ tre: om man inte kan ändra fördraget eller dess tolkning, så skulle vi kanske kunna diskutera vad det innebär när man säger att en viss typ av transaktion är "ok". Vi skulle kunna ställa upp realistiska och kostnadseffektiva trösklar för vad som menas med "lagligt och korrekt".

Detta är diskussionen om tolererbar risk. För tillfället tillämpar revisionsrätten en enhetlig, tvåprocentig tröskel över hela linjen. Revisionsrätten själv har efterfrågat en bättre riskanalys och större politisk enighet om tolererbar risk på olika budgetområden.

För att kunna utveckla den här diskussionen har ni nu ett meddelande från kommissionen på bordet. Er föredragande föreslår att ni välkomnar meddelandet som en "stabil metodologisk grund" och vill se ytterligare analyser, data, diskussioner och konkreta förslag. Jag skulle vara tacksam för det stödet och föreslår att vi går vidare så snart som möjligt. Rådet verkar nu också vara berett att engagera sig.

På grundval av ert allmänna politiska stöd skulle kommissionen vilja gå vidare med förslag om att bestämma specifika, tolererbara risknivåer för varje enskild budgetrubrik. För varje framtida förslag till utgifter skulle ni uppmanas "tolerera" en noggrant beräknad risknivå, så att revisionsrätten förhoppningsvis kan justera sina gränsvärden utifrån det.

Vi måste börja nu. Om vi väntar på en omarbetad budgetförordning, eller till och med nästa budgetplan efter 2013, så skulle detta inte återspeglas i de kommande fem årens ansvarsfrihetsförfarande.

Mina damer och herrar! I dag förbereder ni er på att rösta om huruvida ni ska bevilja ansvarsfrihet för 2007, ett år för vilket revisorerna nu säger att för samtliga budgetområden utom strukturfonderna är så mycket som 95 procent eller mer av betalningarna fria från allvarliga finansiella fel.

Detta är den bästa revisionsförklaringen någonsin och en förbättring jämfört med förra året. Den avser ett år med högre betalningsnivåer i ett ökat antal medlemsstater, EU-27. Vår finansförvaltning blir hela tiden bättre och den är sannerligen tillräckligt bra för att beviljas ansvarsfrihet. Men den är inte perfekt.

EU skapades för att bringa fred och välstånd. Unionen har hittills levt upp till det. Men om man tittar på EU:s institutionella utformning är det tänkbart att ingen revisor var närvarande när EU tillkom, och därför är unionen inte perfekt. Men perfekta revisioner är ett sällsynt fenomen i världen.

Tack för er uppmärksamhet och jag hoppas ni röstar för ansvarsfrihet. Kommissionen kommer verkligen inte att slå sig till ro om ni gör det.

Luca Romagnoli, föredragande av yttrandet från utskottet för transport och turism. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Utskottet för transport och turism välkomnar att både åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden för TEN-T-projekt (projekt inom det transeuropeiska transportnätet) fortsättningsvis utnyttjas i hög grad, nästan till 100 procent, och uppmanar medlemsstaterna att se till att lämplig finansiering görs tillgänglig ur de nationella budgetarna för att möta detta gemenskapsåtagande.

Utskottet för transport och turism noterar med oro den låga utnyttjandegraden för åtagandebemyndigandena för transportsäkerhet och övervakningsmyndigheten för Galileo, och den låga utnyttjandegraden för betalningsbemyndiganden för den inre marknaden och optimering av transportsystem samt för passagerarrättigheter.

Utskottet för transport och turism noterar med tillfredsställelse att det högsta tillåtna beloppet för ekonomiskt stöd till gränsöverskridande transportprojekt ökat till 30 procent och det minsta tröskelbeloppet för bidrag till 1 500 000 euro. Jag vill dessutom påminna er om att utvärderingsprocessen för urvalet av projekt har förbättrats och uppföljningen förstärkts. Men samtidigt beklagar utskottet att strukturen för beskrivningen av arbetena inte har harmoniserats och att teknisk och finansiell övervakning inte standardiserats.

Jan Andersson, föredragande av yttrande från utskottet för sysselsättning och sociala frågor. – Herr talman! Sysselsättningspolitiken ingår i sammanhållningspolitiken. Det finns fortfarande en del fel och brister på detta område samt en del saker i övervakningen som man kan ha synpunkter på. Ungefär 27 procent av sammanhållningspolitiken tillhör sysselsättningsutskottet. När det gäller utbetalningarna är de flesta av dem från perioden 2000–2006. Det som är glädjande är att 100 procent av betalningsbemyndigandena har använts under perioden.

Det som ibland är ett problem är bristen på bevis för de indirekta kostnaderna och personalkostnaderna samt överskattningar av dessa. Därför har vi också uttalat oss för att vi ska ha ett mer schablonmässigt sätt att ange detta, kombinerat med bättre kontroller på medlemsstatsnivå som vi har under den nya perioden, vilket kan göra att det blir bättre i framtiden.

Péter Olajos, *föredragande av yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet.* – (HU) Efter 2006 fick jag äran att skriva utkastet till yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet om genomförandet av budgeten för de fem europeiska myndigheter som faller under vår behörighet för budgetåret 2007.

Jag anser att den allmänna nivån för genomförandet av budgeten inom området, vilken är 94,6 procent, på det hela taget är tillfredsställande. Genomförandegraden på 98,87 procent för åtagandebemyndiganden för LIFE+ programmen var utmärkt. Andra framstående myndigheter var Europeiska miljöbyrån som uppnådde 100 procent både när det gäller åtaganden och betalningar samt Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar. Men det finns fortfarande utrymme för förbättringar när det gäller budgetförvaltningen för Europeiska läkemedelsmyndigheten, Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och Europeiska kemikaliemyndigheten. När det gäller den senare var 2007 dess första verksamhetsår. Som föredragande av yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet föreslår jag att kommissionens myndigheter ska beviljas ansvarsfrihet för 2007 när det gäller genomförandet av budgeten på områdena miljöpolitik, folkhälsa och livsmedelssäkerhet.

Jan Olbrycht, *föredragande av yttrandet från utskottet för regional utveckling.* – (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Utskottet för regional utveckling har grundligt analyserat resultaten från Europeiska revisionsrättens arbete och har även aktivt deltagit i det synnerligen genomträngande arbete som utförts av budgetkontrollutskottet. En jämförelse av dessa resultat med resultat från tidigare ansvarsfrihet visar på en väsentlig utveckling av kommissionens arbete när det gäller övervakningsnivån. Men vi är medvetna om att de första märkbara effekterna av att införa handlingsplanen kommer att synas först under kommande år.

För vårt utskott är det viktigt att de resultat som offentliggörs i revisionsrättens betänkande inte ska hindra att man förstår hur viktig sammanhållningspolitiken inom EU:s politiska områden är och att de inte underminerar målen för den politiken. Vi vill även rikta er uppmärksamhet mot att fel som anges i betänkandet inte felaktigt ska tolkas som oegentligheter eller ens missbruk. I allmänhet anser vi att det finns tydliga framsteg och vi kommer att stödja beviljandet av ansvarsfrihet för kommissionen.

Marusya Ivanova Lyubcheva, *föredragande av yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män.* – (BG) Betänkandet om ansvarsfrihet för Europeiska kommissionen för 2007 tyder på vissa förbättringar, men vi måste fortfarande harmonisera åtgärder och kontrollsystem för att förvalta resurserna mer effektivt, minska antalet allvarliga överträdelser och vara mer öppna och beslutsamma, särskilt i fråga om en jämställdhetsintegrerad budget.

Vi får inte glömma bort att kommissionen har ett ansvar för samarbetet med medlemsstaterna och institutionerna. Samarbete och kommunikation är viktiga verktyg och vi ser ofta resultaten av försummelser i detta avseende. Utan att vilja ringakta överträdelserna i de nya medlemsstaterna Bulgarien och Rumänien, anser jag att det är viktigt att se till att alla medlemsstater behandlas lika.

Ett särskilt samarbetssystem tillämpas för dessa två länder och det får inte kompliceras. Vissa delar av texten i betänkandet är oacceptabla, i synnerhet förslagen att Bulgarien och Rumänien ska lämna såväl kvartalsrapporter som särskilda rapporter om hur strukturfonderna används. Jag anser att vi bör förkasta dessa texter. Länderna skulle därmed kunna inrikta sig på att övervinna de problem som har uppstått.

Talmannen. – Jag skulle vilja nämna att vi inte har lyssnat till yttrandena av utskottet för utveckling, utskottet för inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för transport och turism eller utskottet för kultur och utbildning eftersom föredragandena inte kom i tid till debatten. Talarnas ordning har därför ändrats. Vi fortsätter diskussionen. Markus Ferber talar nu för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater – en och en halv minut.

Markus Ferber, *för PPE-DE-gruppen.* – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jag anser att vi under mandatperioden tillsammans har gjort framsteg i fråga om förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för de europeiska institutionerna. Men jag beklagar att det har tagit så lång tid, för i princip är det först nu som vi når de resultat som vi skulle ha uppnått för tio år sedan när kommissionen tvingades avgå 1999. Det tyder på att vi absolut måste förbättra våra förfaranden och arbetsmetoder samt se till att medborgarna snabbare får nödvändig insyn i vad deras skatter går till.

Jag vill särskilt tacka Paulo Casaca, som jag hade äran att arbeta med i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater i frågan om ansvarsfrihet för Europaparlamentet. Jag beklagar djupt att en kollega, som ofta uttalade sig i pressen om olika frågor som rör Europaparlamentet, inte varken deltar i debatterna och omröstningarna i utskottet eller i debatten här i kammaren. Det är något som jag vill säga klart och tydligt här, så att det antecknas och sparas för eftervärlden!

Vi vet mycket väl att det har funnits och fortfarande finns ett antal problem här, och det är de ledamöter som sitter här nu, som under de senaste fem åren har sett till att nödvändiga reformer skett i ett stort antal frågor i ledamöternas intresse. Jag vill därför tacka er alla mycket varmt. Vi har gjort det vi var tvungna att göra och vi har inte gått ut i media för att sprida information och sedan inte deltagit. Tack för ett positivt samarbete.

Costas Botopoulos, för PSE-gruppen. – (EL) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill först säga det jag alltid säger när vi diskuterar budgetfrågor och budgetkontroll, nämligen att det inte bara är ett tekniskt ämne utan i högsta grad också ett politiskt ämne.

Den bild som Europaparlamentet och Europeiska unionen i allmänhet förmedlar till medborgarna är väldigt viktig, med andra ord, hur och hur mycket av de europeiska skattebetalarnas pengar vi använder samt hur vi förklarar för de europeiska medborgarna vart pengarna går. Det är därför ett politiskt förfarande och väldigt viktigt att vi granskar grunddragen, det intryck av Europeiska unionen som vi förmedlar, och inte bara vissa detaljer som rör specifika länder. Men det betyder heller inte att vi inte ska tala om varje land.

En konsekvens av detta konstaterande är att våra betänkanden också är mycket viktiga. Ett exempel som togs upp är de förbättringar som vi slutligen efter flera års hårt arbete gjorde i ledamots- och assistentstadgan. Jag vill i min tur tacka min kollega Paulo Casaca för hans arbete, som har lett fram till det mycket goda resultat som vi har i dag. Det visar att våra betänkanden är viktiga, att de leder till resultat och att vi måste vara nogga med dem.

Jag vill också säga ett par ord om resultaten av vårt arbete under året. Jag säger som föredraganden Jean-Pierre Audy, att vi naturligtvis har gjort framsteg, men att det inte är tillräckligt. Den största frågan gäller sammanhållningen, men här vill jag säga att vi socialister uppmanar till förbättring, trovärdighet, effektivitet och förenkling, som kommissionsledamoten också nämnde. Jag anser att vi måste gå från evolution till revolution när det gäller att förenkla arbetet. Allt det här innebär inte att vi kan avskaffa sammanhållningen, som är ett av Europeiska unionens främsta politiska områden, utan att vi kan förbättra den och göra den mer effektiv.

Avslutningsvis vill jag nämna en viktig fråga som också tas upp i betänkandet, nämligen frågan om Europeiska unionens krishanteringskapacitet. Vi måste hantera kriserna själva och inte överföra kapaciteten till andra organ.

Jan Mulder, för ALDE-gruppen. – (NL) Jag vill först av allt tacka föredragandena och också Jean-Pierre Audy som jag anser höll ett alldeles lysande tal. Jag står också i skuld till kommissionsledamoten och till kommissionens avdelningar. De har alltid funnits tillgängliga för Europaparlamentet och det uppskattar jag väldigt mycket. Där fanns några enstaka fall av meningsskiljaktigheter, men var finns inte det?

Jag anser att kommissionen bör utvärderas utifrån vad den sa i början av perioden och utifrån aktuellt resultat. Som kommissionsledamoten redan nämnde, så har kommissionen inte på långt när uppnått det som den hade föresatt sig att uppnå, nämligen en positiv revisionsförklaring (DAS). Den kom inte ens i närheten av det förväntade resultatet och det är ett problem trots att kommissionsledamoten lade fram ett antal mycket intressanta förslag. Olyckligtvis kom dessa först i slutet av perioden. Det skulle kanske ha varit möjligt – det vet jag inte – om vi i stället hade kunnat diskutera dessa tre år in på hans mandatperiod, för han kom som sagt med många intressanta förslag.

Så som jag förstår det – och kommissionsledamoten nämnde också detta – är det väsentliga fortfarande gemensam förvaltning. Kan vi överlåta detta till medlemsstaterna eller inte, och hur kan vi ha bättre kontroll över medlemsstaterna? I det interinstitutionella avtalet fastställdes att vi ville ha förklaringar på en viss politisk nivå vilket överfördes till budgetföreskrifterna. Jag har alltid undrat om det här räcker eller inte. Själv är jag för närvarande inte tillräckligt insatt i frågan. Jag tackar kommissionsledamoten för det utförliga betänkande som han skickade, men jag är inte helt på det klara med vissa delar. Var finns morötterna för de medlemsstater som gör bra ifrån sig och var finns piskan för de medlemsstater som inte gör det? Det är inte helt klart för mig och det bör förklaras i politiken.

Jag anser att diskussionen om en positiv revisionsförklaring bör fortsätta utan avbrott. Det skadar den allmänna opinionen att år efter år komma med en negativ revisionsförklaring.

Mogens Camre, för UEN-gruppen. – (DA) Herr talman! Vår genomgång av räkenskaperna för 2007 visar i år igen att vi inte kan styra över de omfattande medel som medlemsstaterna ställer till EU:s förfogande. I utskottets utmärkta betänkanden uttrycks de allvarliga bristerna tydligt. Låt mig bara komma med ett citat. Om sammanhållning skriver utskottet att det noterar med stor oro revisionsrättens beräkning att minst 11 procent av det totala belopp som ersatts inte borde ha ersatts när det gäller strukturpolitiska projekt.

Jag erkänner att EU:s enorma nätverk av lagstiftning och administrativa organ kombinerat med dålig administration och uppenbar korruption i några medlemsstater gör en ansvarsfull ekonomisk förvaltning vansklig, men det är och förblir oacceptabelt. Det finns bara en lösning och det är att sluta betala dessa stora belopp till EU och därmed stoppa hela EU:s omfördelningscirkus.

Mitt lilla land, Danmark, betalar i år närmare 20 miljarder danska kronor till EU. Vi skulle aldrig överväga att använda pengarna så som EU använder dem. Bara det att skicka medlemsstaternas pengar för omfördelning via Bryssel betyder en minskning av pengarnas nettovärde och medverkar till en ökad olaglig användning av medborgarnas pengar. EU:s medlemsstater måste finansiera sig själva och inte beskatta sina grannar.

Avslutningsvis vill jag gärna tacka budgetkontrollutskottets ordförande Herbert Bösch för en framstående ledning av arbetet, och jag vill också tacka föredraganden, mina kolleger, utskottets sekretariat och alla medarbetare för ett enastående engagemang och ett mycket fint samarbete.

Bart Staes, för Verts/ALE-gruppen. – (NL) Den här gången ska jag hålla mig till Europaparlamentets budget och jag välkomnar Paulo Casacas betänkande, särskilt kapitlet om den frivilliga pensionsfonden. Vi godkände ungefär tio punkter i kapitlet. En del av dessa var ursprungligen ändringsförslag som jag hade lagt fram och som jag ansåg var nödvändiga nu.

Det som nu sker med den frivilliga pensionsfonden har EU-skeptikerna gått ut i media med – och med rätta, för det är en skandal! Det som händer är oetiskt och vi måste vidta motåtgärder. Vi kan inte acceptera att ledamöterna av Europaparlamentet i tider som dessa hellre ser till sina egna inkomster än till medborgarnas. Tillsammans med Markus Ferber skulle jag vilja säga till EU-skeptikerna som sitter där att de inte på något sätt under den här sammanträdesperioden har försökt komma med konstruktiva bidrag för att rätta till felen.

Jag skulle uttryckligen vilja be mina kolleger att anta punkt 105 som rör den frivilliga pensionsfonden. Det skulle leda till att Europaparlamentets presidium hindras från att skjuta till av skattebetalarnas pengar för att täcka det enorma underskottet, för det går inte att försvara. Jag vill därför uppmana alla mina kolleger att i stor utsträckning stödja och anta Paulo Casacas betänkande. Jag har begärt en omröstning med namnupprop, eftersom var och en måste ta sitt ansvar i denna fråga!

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Herr talman! I dessa tider av ekonomisk kris var det viktigt att EU fortsatte att vara solidarisk med utvecklingsländerna. Vi ska komma ihåg att under 2007 bidrog Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna tillsammans med upp till 60 procent av det totala utvecklingsbiståndet. Det gör att EU är den största bidragsgivaren i världen.

Med Europeiska utvecklingsfonden (EUF) kan vi bekämpa fattigdom, samtidigt som vi främjar ekonomisk utveckling och demokrati. Jag välkomnar därför budgetanslaget på 23 miljarder euro till AVS-länderna för åren 2008–2013 inom den tionde EUF. Det är nästan dubbelt så mycket som det belopp som anslogs inom den nionde EUF.

I sin årsrapport lämnar revisionsrätten ett uttalande om att räkenskaperna för sjunde, åttonde och nionde EUF i allt väsentligt är tillförlitliga, lagliga och korrekta. Vi kan endast välkomna de rekordhög nivåerna av genomförande av avtal och utbetalningar inom dessa utvecklingsfonder.

Men jag noterar också att vi måste fortsätta att förbättra och stärka systemen för övervakning och kontroll, för det finns fortfarande en väsentlig nivå av felaktiga transaktioner.

Det finns också en alltför hög risk när det gäller budgetstöd och jag anser att sådana risker bör bedömas bättre. Därför delar jag uppfattningen att budgetstöd bör beviljas endast om mottagarlandet kan förvalta medlen på ett öppet, ansvarsfullt och effektivt sätt.

Bland de prioriteringar som vi i framtiden måste arbeta med skulle jag vilja nämna integreringen av EUF i gemenskapens allmänna budget, eftersom det skulle öka effektiviteten och insynen i utvecklingsbistånd.

Avslutningsvis, herr talman, skulle jag vilja tacka föredraganden för ett utmärkt betänkande, revisionsrättens företrädare och också kommissionens alla medarbetare som har utfört ett utmärkt arbete på plats. Jag beklagar naturligtvis rådets och i synnerhet det tjeckiska ordförandeskapets frånvaro.

Edít Herczog (PSE). – (HU) Under den här mandatperioden har Europaparlamentets uppgift varit att kontrollera förvaltningen av ett ständigt ökande antal organ, något som också min kollega Christofer Fjellner nämnde. Den konstruktiva dialog som växte fram under kontrollprocessen mellan Europaparlamentet, organen och Europeiska revisionsrätten ledde till ökad insyn och stramare ledningsdisciplin. I det aktuella svåra ekonomiska och finansiella läget har tillsynen blivit ännu viktigare än vad det tidigare var.

Om man ser tillbaka på den senaste perioden, så är jag nöjd med att vi inte bara har genomfört budgetkontroller för att fastställa överensstämmelse eller brist på överensstämmelse, utan att vi också har kunnat lämna rekommendationer på längre sikt till de institutioner som har granskats, rekommendationer som man framgångsrikt har försökt att genomföra. Jag anser att det är viktigt – och jag töder det – att organen inte bara genomgår en fullständigt objektiv fingranskning, utan också att vi granskar deras enskilda utveckling. Jag ställer mig särskilt positiv till att organ också inrättas i nya medlemsstater, så att EU:s arbete kommer närmare de människor som lever där. Vi instämmer nästan helt med Christofer Fjellner och den slutliga domen kommer att falla i morgon.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Jean-Pierre Audys betänkande – hjärtligt tack till föredraganden – leder oss verkligen framåt, för det kommer med innovativa idéer, nämligen offentliggörandet av namn – en milstolpe inom budgetkontroll. Det innebär målinriktad kritik i stället för allmänna klagomål. Att den socialistiska gruppen nu backar ur och hellre sopar sanningen under mattan är en skandal och gör vår kontrollverksamhet en björntjänst. Europaparlamentets trovärdighet står på spel och jag vädjar till mina kolleger att inte låta det ske.

Jag skulle vilja säga ett ord om våra största sorgebarn Rumänien och Bulgarien. Kommissionens misslyckade förberedelser inför anslutningen av länderna är mest uppenbara här. Vi har förlorat mycket pengar. Kommissionen lutade sig under lång tid tillbaka och tittade på, och frös inte utbetalningarna förrän 2008. Under tiden gick mer än en miljard euro förlorade i Bulgarien och runt 142 miljoner i Rumänien. Men att frysa utbetalningarna löser inte problemen. Samarbets- och kontrollmekanismen, som kommissionens ordförande själv ansvarar för, är en papperstiger och framstegsrapporterna är inte namnet värda. I Jean-Pierre Audys betänkande finns förslag till hur det skulle kunna förbättras. Europeiska kommissionen förde Europaparlamentet bakom ljuset i frågan om länderna var klara för anslutning och kommissionsledamoten med ansvar för utvidgning bör dra lärdom av det. Men för oss handlar det om framtida anslutningar, och därför står frågan kvar på agendan.

Vår grupp kommer att bevilja kommissionen ansvarsfrihet, men personligen kommer jag att vägra den ansvarsfrihet. Kommissionens reformiver, som man under det senaste året återigen kunde få en liten aning om, har tyvärr redan slocknat igen. Stillestånd när det gäller bedrägeribekämpning, ingenting inom förebyggande verksamhet och ingen strävan efter ett mer etiskt beteende, och så vidare. En sak måste kommissionen och särskilt kommissionsledamot Siim Kallas vara på det klara med: den som önskar sitta med i den nya kommissionen är beroende av Europaparlamentets stöd.

Siim Kallas, kommissionens vice ordförande. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka ledamöterna för deras kommentarer. Jag kan bara säga att under dessa fem ansvarsfrihetsförfaranden har jag varit mycket glad och tacksam över samarbetet med er. Processen har alltid varit komplicerad, men alltid konstruktiv och mycket professionell. Så tack allesammans för detta bidrag till den komplicerade ansvarsfrihetsprocessen.

Jag har två kommentarer. Till Bogusław Liberadzki vill jag säga att räkenskaperna för EUF överfördes till periodiserad redovisning i februari 2009 med gott resultat. Vi tog upp frågan, men de har nu sammanförts.

Jan Mulders fråga om varför dessa radikala förslag kom så sent var mycket bra. Fyra år för att ge den här typen av förslag tid att mogna är inte för länge. I Europa tar saker och ting tid. I det här fallet försöker vi utnyttja alla möjligheter inom ramen för vår handlingsplan, eftersom vi har förstått att något verkligen allvarligt måste göras för att bli av med problemet.

Därför tycker jag inte att det är för sent, men jag beklagar naturligtvis att det har tagit så lång tid.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Herr talman, herr kommissionsledamot! Mitt anförande blir kort. Bland de huvudsakliga slutsatser om Europeiska kommissionens ansvarsfrihet fastställs i punkt 4 i Jean-Pierre Audys betänkande att han anser att kommissionen inte behandlat Rumäniens och Bulgariens anslutning

med det allvar som krävs och att uttalandena om huruvida de två länderna var redo att ansluta sig var missvisande. Han beklagar att denna felaktiga information har lett till den nuvarande situationen där medel ur Sammanhållningsfonden betalats till medlemsstater utan fungerande administrativa och rättsliga system. Det förde den allmänna opinionen och Europaparlamentet bakom ljust, till förfång för EU:s rykte.

Jag skulle gärna vilja att mina kolleger Dan Jørgensen och Paulo Casaca, som lade fram ändringsförslaget och övriga kolleger i budgetutskottet som antog det, förklarar sina argument, för jag anser att både Rumänien och Bulgarien har fungerande administrativa och rättsliga system, även om de kanske inte vilar på de grunder som de borde, men de fungerar likväl. Jag anser också att ingen har tagit sig friheten att föra den allmänna opinionen, och definitivt inte Europaparlamentet och kommissionen, bakom ljust.

Jean-Pierre Audy, föredragande. – (FR) Herr talman! Jag anser att fallet med Rumänien och Bulgarien borde diskuteras, men situationen är verkligen mycket allvarlig.

Jag vill tacka föredragandena för de politiska grupperna och alla talare, särskilt budgetkontrollutskottet, för slutsatserna. Jag vill sammanfatta flera frågor.

För det första finns det inget budgetbedrägeri. För det andra finns det många felaktigheter och det av två anledningar. Den första är att våra bestämmelser är alltför komplicerade och därför har de slutliga mottagarna svårt att tillämpa dem och de gör fel som inte är alltför allvarliga. Den andra anledningen är att Europeiska revisionsrätten tillämpar en alltför låg väsentlighetsnivå: två procent för alla sektorer. Dessa revisionsmetoder måste ses över.

Det går dåligt sägs det, men det är för att vi alla är ansvariga. Kommissionen är ansvarig eftersom den inte har hållit vad den lovat och jag tackar kommissionsledamoten för att han granskar förslagen inför nästa mandatperiod. Rådet är ansvarigt för att det tappar intresset: det är inte närvarande. Medlemsstaterna är ansvariga för att de inte tillämpar bestämmelserna tillräckligt kraftfullt. Revisionsrätten är ansvarig för den måste fundera över sina revisionsmetoder och i synnerhet över väsentlighetsgränserna. Det är revisionsrättens ansvar, inte kommissionens eller Europaparlamentets, att fastställa väsentlighetströsklarna. Europaparlamentet är ansvarigt för det måste vara medvetet om aktuella brister och måste acceptera reformerna.

Kort sagt, så anser jag att vi har ett gemensamt ansvar. Sammanfattningen görs i slutet av mandatperioden. Vi hoppas att reformen genomförs, så att vi i kommande budgetplaner äntligen får en positiv revisionsförklaring. Om vi får en negativ revisionsförklaring hoppas vi också på en negativ omröstning i Europaparlamentet, så att det finns en politisk konsekvens mellan de organ som måste anta beslut om budgetkontroll.

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

Herbert Bösch, föredragande för yttrandet från budgetkontrollutskottet. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Det är min angenäma uppgift att tacka i första hand föredragandena som har utfört ett utmärkt arbete och lagt fram konstruktiva betänkanden, av vilka ett återstår att debattera i morgon. I andra hand vill jag tacka det förträffliga sekretariatet som har stött oss under senare år. Angående dem som efterträder oss kan jag bara hoppas att de får sådan utomordentlig personal till hjälp i arbetet.

Det är emellertid en sak, herr talman, som jag inte förstår. När jag ser på pressens förhandsgenomgång – genomgången av plenarsessionen från den 21 till den 24 april – kan jag läsa om de viktiga betänkandena om Europaparlamentsledamöternas immunitet men det finns inget om ansvarsfrihet för budgetåret 2007. Om vi inte värdesätter parlamentets rättigheter, vilka bland allmänheten ska då värdesätta oss, ta oss på allvar och rösta den 7 juni, om det är så vi handskas med med den viktigaste rätt som parlamentet har? Denna rätt gäller att kontrollera hur över 100 miljarder euro förbrukades under år 2007.

Om vi inte diskuterar fakta, måste vi diskutera rykten. Markus Ferber har redan tagit upp detta. Vi måste bygga vårt Europa på fakta. Vi behöver det samarbete och de konstruktiva idéer som vi har utvecklat under senare år. Det är inte förvånande att vi mot slutet av denna period faktiskt har skapat den största produktionskraften och den högsta graden av tydlighet under denna period. Det beror dels på de personer som varit engagerade och som jag vill gratulera, men det beror också på att vi själva har blivit på det klara med åtskilliga saker. En av dessa är vad kontroll i sista hand betyder för europeiska skattebetalare.

Vi borde veta att vi också sträcker oss längre än detta enstaka år 2007. Naturligtvis är vi medvetna om att några misstag har begåtts och vi har korrigerat dem i viss mån. Jag är mycket tacksam för vad herr Costas

sa. Under denna period har vi inrättat en stadga för assistenter. Detta är något som vi kritiserades för för några år sedan. Vi inrättade en stadga för assistenter och vi kritiserades för det också. Några är kanske inte till hundra procent övertygade om detta men vi som ledamöter av budgetkontrollutskottet får inte glömma att saker och ting inte alltid kan göras enligt den tyska, portugisiska, österrikiska eller spanska modellen. Vi behöver en europeisk modell. Det är ibland ganska svårt och, särskilt i valtider, emellanåt besvärligt att företräda EU. Jag är mycket tacksam mot alla som har stått emot den kommande valkampanjens frestelser och sagt: vi håller oss till fakta och vi är också beredda att förklara dessa fakta för våra ledamotskolleger liksom för väljarna.

Herr Kallas, jag skulle vilja tillägga ytterligare en sak, eftersom vi också kommer att tala om detta i samband med Jean-Pierre Audys betänkande om ansvarsfrihet som jag i mycket hög grad välkomnar. Det handlar om ett påstått bankarvode. I många år har kommissionen dröjt med att beräkna EU:s bruttonationalprodukt för att få bruttonationalinkomsten, som faktiskt är föreskriven, i gott skick. Det kostar åtskilliga medlemsstater flera miljoner euro, som vi har diskuterat. Jag hoppas därför att ni eller er efterträdare kommer att ordna upp detta.

Herr talman, jag är mycket tacksam för det utmärkta arbete som mitt utskott har utfört och, som ni vet, i morgon kommer vi att rekommendera att ansvarsfrihet inte beviljas. Jag är mycket nöjd med att vara ordförande i detta utskott. Tack så mycket.

Christofer Fjellner, föredragande. – Herr talman! Det blir mycket tackande, men jag vill ändå passa på att tacka vår eminenta ordförande Herbert Bösch. Jag tycker att han har lett utskottet på ett fantastiskt sätt under de gångna två och ett halvt åren.

Det blev ju inte så mycket debatt om mina betänkanden om ansvarsfriheten för myndigheterna. Jag hoppas därför att alla kolleger väljer att stödja dem, *oavsett* hur man har röstat i utskottet eller vad man har antytt tidigare. Det är viktigt att parlamentet uttalar sig enigt i dessa frågor.

Eftersom detta är en gemensam debatt för alla betänkanden skulle jag vilja kommentera ett annat betänkande än mina egna. Jag känner nämligen väldigt starkt för Casacas betänkande, som jag tycker är väldigt bra, särskilt punkt 105, där vi har slagit fast att parlamentet inte ska skjuta till extra pengar för att täcka underskottet i den frivilliga pensionsfonden för oss europaparlamentariker. Jag vet att det är flera som tycker att dessa punkter är mycket kontroversiella, men för mig är de i alla fall en självklarhet. Det är många som har kritiserat denna fond under väldigt många år. Jag skulle vilja säga att jag tycker att fonden i sig är något av en skandal. Vi drabbas just nu alla av den globala finanskrisen. I en tid då vanliga människor drabbas genom att de får sina pensioner sänkta får ju inte politiker rädda sitt eget skinn genom att använda mer av skattebetalarnas pengar för sina egna pensioner.

Detta är ett budskap som jag hoppas att parlamentets ledning verkligen tar till sig och inte fyller på fonden med mer skattepengar. Vi måste tvärtom få ett slut på detta – och det så snart som möjligt.

Talmannen. – Den gemensamma debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på torsdag den 23 april 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE), skriftlig. – (ES) Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor har begärt att ansvarsfrihet beviljas för kommissionen och också för de fem gemenskapsorgan som tillhör kommissionens behörighetsområde.

Trots det är vårt utskott bekymrat över den låga genomförandegraden av betalningsbemyndiganden på området för frihet, säkerhet och rättvisa jämfört med år 2006 (60,41 procent 2007 och 82,26 procent 2006).

Ändå är vi medvetna om att ansvaret inte så mycket ligger hos kommissionen som hos medlemsstaterna, och att det låga genomförandet särskilt beror på godkännandet av medel från ramprogrammet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar i maj och juni 2007 och på uppskov med genomförandet av andra specifika program (t.ex. de som hänförde sig till medborgerliga rättigheter och information och narkotikabekämpning).

Som jag just sa har utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor rekommenderat att ansvarsfrihet beviljas följande byråer:

– Byrån för grundläggande rättigheter,

- Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk i Lissabon,
- Frontex,
- Eurojust och
- Cepol.

Jag vill tillägga beträffande de två senaste byråerna:

– vi hoppas att Eurojust minskar de omåttligt höga överföringarna och att man standardiserar fördelningen av kontrakt som byrån fastställt;

– med den kritik som vårt utskott riktat mot Cepol i åtanke anser vi ändå att ansvarsfrihet för byrån inte bör uppskjutas. Så vitt vi vet har direktören för Cepol arbetat i nära samarbete med budgetkontrollutskottet och gör nu vad som behövs för att korrigera de förvaltningsfel som har upptäckts.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), skrifilig. – (DE) Omkring 80 procent av EU:s tillgångar handhas och förbrukas fortfarande av medlemsstaterna och det förekommer fortfarande öppna frågor och oegentligheter i samband med hanteringen av EU-medel. Europeiska revisionsrätten har nu inte kunnat bekräfta lagenligheten och regelbundenheten i EU:s finansiella transaktioner i sina årliga revisionsberättelser 14 gånger i rad. Fullständig redovisning och kontroll av EU:s utgifter är oundgänglig. Det är nödvändigt att medlemsstaternas finansministrar inlämnar en nationell revisionsförklaring för alla de EU-medel som förbrukats.

20. Gemenskapsram för kärnsäkerhet (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är betänkandet av Gunnar Hökmark, för utskottet för industrifrågor, forskning och energi, om förslaget till rådets direktiv (Euratom) om upprättandet av en gemenskapsram för kärnsäkerhet (KOM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS)) (A6-0236/2009).

Gunnar Hökmark, föredragande. – (EN) Herr talman! Jag tror man kan säga att vi nu befinner oss i energipolitikens epok, en tid när det finns behov av att energipolitiken ligger i linje med en politik för att hejda klimatförändringen, samtidigt som den kombineras med en politik för energitrygghet. De tre benen – energipolitik, klimatpolitik och energitrygghet – måste gå i takt.

Som jag ser det understryker detta kärnkraftens betydelse. Det är viktigt att de befintliga kärnkraftsanläggningarna hanteras så säkert som möjligt, men det är också viktigt att vi har tydliga regler så att Europeiska unionens framtida kraftanläggningar blir så pålitliga och säkra som möjligt.

Detta säger jag inte bara för att förbereda marken för mer kärnkraft. Jag tror det finns ett ganska stort stöd för en sådan politik i Europeiska unionen, att det stödet växer och att vi måste leva upp till det ansvar som detta innebär för oss alla. Jag respekterar dem som tvekar om eller är emot användningen av kärnkraft, men oavsett hur vi ser på kärnkraften kan det knappast råda något tvivel om behovet av att skapa regler som är så säkra som möjligt för den kärnkraft vi har.

Det är ur det perspektivet jag skulle vilja lägga fram det här betänkandet om gemenskapens ramverk för kärnsäkerhet. Det finns en rättslig grund för detta och det har förekommit diskussioner i utskottet om huruvida alla förfaranden har genomförts. I en skrivelse som skickades från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för industrifrågor, forskning och energi påpekades att om det är ett nytt förslag, krävs det ett nytt yttrande från gruppen av experter. Förslaget ändrades på grund av ett yttrande från expertgruppen och på grund av yttrandet från parlamentet, och jag måste säga att det nu börjar bli dags att fatta ett beslut. Jag hoppas rådet ska kunna fatta ett beslut under våren.

Om vi inte fattar något beslut utan fördröjer processen, så kommer nya kärnkraftsanläggningar att planeras och byggas utan denna gemenskapsram. Det har med andra ord blivit dags att handla. De som försöker hindra detta eftersom de är negativa till kärnkraften förhindrar i realiteten att Europeiska unionen får ett gemensamt ramverk med så säkra och pålitliga regler som möjligt.

Jag har försökt positionera mitt betänkande på tre sätt. För det första genom att skapa en tydlig struktur för medlemsstaternas, regeringarnas, licensinnehavarnas och de nationella tillsynsmyndigheternas ansvarsområden. För det andra har jag försökt vara mycket tydlig om de nationella tillsynsmyndigheternas självständighet. Jag vill också skärpa kraven för de nationella tillsynsmyndigheterna, vilket innebär att de måste kunna agera när de upptäcker risken för att en kärnkraftsanläggningen inte uppfyller vissa säkerhetskrav.

För det tredje har vi i en bilaga lagt in IAEA:s regler som bindande regler, vilket gör denna gemenskapsram för kärnsäkerhet tydlig, strikt och stram, och med det tackar jag för mig.

Andris Piebalgs, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Herr talman! Kärnsäkerhet är en absolut prioritet för Europeiska unionen, precis som föredraganden sa, och jag vill tacka föredraganden för ett mycket starkt, tydligt och uttömmande betänkande.

Eftersom användningen av kärnkraft i Europeiska unionen är och förblir en realitet och eftersom kärnsäkerheten inte begränsas av nationsgränser, behöver vi en gemenskapsram för att uppnå, bibehålla och hela tiden förbättra kärnsäkerheten i Europeiska unionen.

Detta är målet för det omarbetade förslaget till direktiv om en gemenskapsram för kärnsäkerheten. Förslagets viktigaste syfte är att skapa bindande regler, den enda lösning som erbjuder garantier för att de politiska och industriella åtagandena att ständigt förbättra kärnsäkerheten verkligen följs av konkreta åtgärder. De grundläggande säkerhetskraven från Internationella atomenergiorganet IAEA och skyldigheterna från konventionen om kärnsäkerhet utgör direktivets kärna. Att omforma dem till bindande gemenskapsrätt skulle i realiteten skapa rättssäkerhet.

Syftet med förslaget är också att se till att de nationella tillsynsmyndigheterna med ansvar för kärnsäkerheten är fristående från alla statliga beslutsfattande organ och övriga organisationer som borde vara engagerade i kärnkraftsfrågor. De kan därför enbart koncentrera sig på installationernas säkerhet.

Syftet med förslaget är att förstärka tillsynsmyndigheternas roll genom att se till att medlemsstaterna ger dem tillräckliga befogenheter, behörigheter och de mänskliga och ekonomiska resurser som krävs för att de ska kunna fullfölja sina åtaganden.

Det omarbetade förslaget tar hänsyn till resultatet från det samrådsförfarande som påbörjades 2004 genom rådets arbetsgrupp för kärnsäkerhet. Förslaget diskuterades, innan det antogs, i gruppen av europeiska tillsynsmyndigheter för kärnsäkerhet och i andra forum. Förslaget återger också de centrala tankarna i yttrandet från den vetenskapliga expertgrupp som avses i artikel 31 i Euratomfördraget. Det nuvarande förslaget om kärnsäkerhet är en andra version av det regionala förslaget på området för kärnsäkerhet. Enligt artikel 31 i Euratomfördraget krävs det inte att det omarbetade förslaget återremitteras till expertgruppen. Dessutom garanterade ett nära samarbete med Internationella atomenergiorganet att förslaget överensstämmer med internationella rutiner.

Kommissionen godtar de flesta av de föreslagna ändringarna som förstärker den strategi som valts. I betänkandet erkänns tydligt medlemsstaternas skyldighet att respektera IAEA:s grundläggande säkerhetsregler och bestämmelserna i konventionen om kärnsäkerhet. Dessutom är avsikten med betänkandet att försöka stärka tillsynsmyndigheternas ställning och säkra deras roll som självständiga beslutsfattare.

Jag är därför övertygad om att rådet kommer att beakta parlamentets ståndpunkt när det bidrar till att förbättra och förtydliga direktivets målsättning.

Rebecca Harms, *föredragande för yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet*. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Parlamentet har faktiskt inget att säga om denna fråga. Man har kontaktat parlamentet och använder det nu för utarbetande av ett direktiv som kommer att tjäna till att bevara osäkerheten snarare än att bidra till att öka säkerheten inom kärnkraftssektorn. Direktivet är inte tillämpligt på några befintliga kärnkraftverk i EU. Det är inte heller tillämpligt på högriskprojekt, till exempel de som för närvarande planeras i Bulgarien, Slovakien och Rumänien. Det har absolut inget att komma med i detta avseende.

Om direktivet finns kvar, nämligen i samband med kommande planering som inte ens har påbörjats ännu, kommer det dessutom inte att innehålla bestämmelser enligt de för närvarande högsta vetenskapliga och tekniska normer som finns utan rekommendationer om att man följer principer.

Jag frågar mig varför vi som parlament låter oss användas på detta sätt med denna symboliska gest, som inte kommer att tjäna till att trygga medborgarnas säkerhet.

Herbert Reul, *för PPE-DE-gruppen*. – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Det beslut vi fattat är bra och det har presenterats skickligt. Det är också bra att parlamentet beslutar att bidra till harmoniseringen i Europa och till att införa mer säkerhetsföreskrifter. Det är vår plikt att göra det.

Fru Harms, jag anser att ni har helt fel när ni å ena sidan kräver utökad säkerhet i kärnkraftssektorn och klagar över att kärnkraftstekniken inte har tillräckliga säkerhetsgarantier medan ni samtidigt använder varje tillfälle till att hindra sådana beslut här i kammaren. Ni kan inte klaga över att parlamentet befattar sig med denna fråga och sedan vara missnöjd med att kärnkraftstekniken inte är tillräckligt säker.

Vi har fullgjort vår plikt i dag. Vi försöker nu bidra till att sörja för en minimisäkerhetsnivå för kärnkraftsteknik i hela Europa, medan vi naturligtvis också – som vi gemensamt har fastslagit med stor majoritet i andra beslut i denna kammare – stabiliserar och stöder kärnteknik som en av flera möjligheter i energimixen. I samband med detta är det också relevant att fråga hur förhållandet är beträffande säkerheten. Den frågan måste besvaras, vi kan helt enkelt inte fortsätta att fråga om det.

Detta förslag ligger på bordet i dag och jag hoppas att det får majoritet vid omröstningen i morgon.

Edit Herczog, för PSE-gruppen. – (HU) Vi kommer att avsluta en mycket viktig debatt i morgon med en omröstning om detta förslag som utan tvivel kommer att öka säkerheten för EU:s medborgare och deras känsla av trygghet. Syftet med detta är inte att vi ska finna en lösning utan att vi ska göra framsteg i förhållande till nuvarande situation. Jag tycker i alla fall att förslag till en gemenskapsförordning markerar ett betydande framsteg för nationell lagstiftning. Därför ger vi vårt absolut oreserverade stöd till det direktiv som kommissionen lagt fram och till Gunnar Hökmarks betänkande. Vi har försökt att göra ytterligare förbättringar genom våra framlagda ändringsförslag. Jag anser att Europas medborgare förtjänar att vi gör framsteg beträffande kärnkraften som faktiskt står för 32 procent av vår elförsörjning. Vi måste arbeta gemensamt!

Anne Laperrouze, för ALDE-gruppen. – (FR) Herr talman! Min grupp stöder helt och fullt syftet med detta direktiv som är att införa en gemenskapsram för att garantera och bevara den ständiga förbättringen av säkerheten för kärnkraftsanläggningar inom EU.

Vårt parlament har alltid betonat det stora behovet av att genomföra en tydlig och rigorös lagstiftning och att besluta om praktiska åtgärder på gemenskapsnivå på områden som rör kärnkraftssäkerhet, hantering av radioaktivt avfall och nedmontering av kärnkraftsanläggningar.

Våra debatter har bland annat tagit upp frågan om utbildning och kunskap. Det är absolut nödvändigt att Europa som har kärnkraftskunnande bevarar denna kunskap inte minst genom att se till att säkerhetsinspektörer som arbetar med kärnkraftsinstallationer är utbildade och behöriga.

Till sist är jag nöjd med att utskottet för industrifrågor, forskning och energi har godkänt ett ändringsförslag till lagstiftningsresolutionen som uppmanar kommissionen att rådfråga gruppen av sakkunniga i enlighet med artikel 31 i fördraget.

Jag upprepar: vi kräver öppenhet och vi vill ha en tydlig och rigorös lagstiftning. Jag är tacksam mot vår föredragande, Gunnar Hökmark.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Det förslag som nu ligger på bordet är välkommet. Jag skulle vilja tacka herr kommissionsledamot Piebalgs, och er företrädare kommissionsledamot Loyola de Palacio, som redan hade insett att det är viktigt att tänka på säkerheten. Jag aner också att det är viktigt att förbättra oberoendet för nationella tillsynsorgan.

Om tillsynsorganen i alla de andra länderna var lika oberoende som tillsynsorganet i Frankrike skulle vi redan gjort många framsteg. Det vore givetvis ännu bättre om vi hade ett tillsynsorgan för hela EU med möjlighet att avlägsna farliga kärnkraftsanläggningar från ledningsnätet genom förfarande med sakkunighetsbedömning. Det är också viktigt att ha stränga obligatoriska säkerhetsnormer och att se till att avställning genomförs genom det europeiska tillsynsorganet.

Säkerhet och skydd är ytterst viktiga för folkhälsan och får vårt fulla stöd. Mer måste göras beträffande detta i framtiden.

Atanas Papanizov (PSE). – (BG) Jag skulle också vilja ta tillfället i akt att nämna hur viktigt kommissionens förslag är för ett ramdirektiv om kärnkraftssäkerhet. Jag anser att detta dokument ger en god grund för att åstadkomma bindande förordningar i EU om denna fråga och för att inge alla länder tillförsikt, inklusive de som inte använder kärnkraft, om att kärnkraft som produceras i EU är säker.

Jag vill betona att jag är nöjd med de ändringsförslag som har antagits och som jag lade fram för att särskilt fastställa direktivets tillämpningsområde och garantera ett regelbundet utbyte av de bästa metoderna mellan medlemsstaterna samt tydligare fördela ansvaret mellan länder, licensinnehavare och tillsynsorgan.

Jag vill också betona att detta direktiv ännu en gång framhäver varje lands rättighet att välja sin egen energimix även om det vill att mixen ska inbegripa kärnkraft som sparar koldioxid och är miljövänlig.

Andris Piebalgs, *ledamot av kommissionen*. – (EN) Herr talman! Som redan med all rätt har påpekats är syftet med förslaget att skapa en enhetlig gemenskapsram. Det var inte lätt att uppnå detta. Vi byggde vårt arbete på de västeuropeiska nukleära tillsynsmyndigheternas förening Wenra och på erfarenheterna från högnivågruppen om kärnsäkerhet och avfallshantering. Vi samarbetade också med rådet, som diskuterade ungefär samma förslag 2003.

Jag tror vi har hittat rätt balans i det här skedet. Jag tror detta ger de europeiska medborgarna en klar uppfattning om att det finns en ram som gäller för hela gemenskapen. Jag är övertygad om att regelverket kommer att utvecklas över tid, men jag välkomnar verkligen Gunnar Hökmarks betänkande, eftersom det stärker förslaget samtidigt som det bevarar den balans vi behöver. Det är de nationella tillsynsmyndigheterna som har ansvaret för säkerheten vid de anläggningar som är aktiva i deras länder. Dessa frågor är så känsliga att vi inte kan, eller bör, bortse från dem. I stället behöver vi hela tiden förbättra normerna för kärnsäkerhet. Med detta direktiv tror jag vi kan göra det.

Gunnar Hökmark, *föredragande*. – (EN) Herr talman! För det första tycker jag det är viktigt att säga att ingen borde vara emot ökad säkerhet och skärpta säkerhetsbestämmelser. Det får inte förekomma att man bortser från betydelsen av de regler vi behöver bara för att man råkar tycka illa om kärnkraften och motsätter sig att den används.

I det avseendet tycker jag det innebär ett framsteg att vi har en gemenskapsram. Den skapar konsekvens, öppenhet och en möjlighet att säkra en gemensam utveckling mot striktare regler. Direktivet gäller verkligen för befintliga kärnkraftsanläggningar, eftersom det ökar de nationella tillsynsmyndigheternas betydelse och självständighet – något som är av avgörande betydelse – och ger oss förutsättningar att införa allt striktare krav för att starta en "tävling mot toppen" vad gäller säkerhet.

Låt oss vara uppriktiga. Vi kommer att ha kärnkraft i framtiden, oavsett vad vi alla kommer överens om i dag i denna fråga. Jag tycker det är viktigt att lägga grunden till en utbyggnad av kärnkraften. De nya anläggningarna måste vara trovärdiga och de måste vara trovärdiga inför allmänheten. Men – och detta är ännu viktigare – vi måste ha verklig säkerhet när vi driver kärnkraftsanläggningar, precis som i allt annat vi gör.

De nuvarande reglerna är bra och stränga, men vi gör så de blir mer konsekventa, och det är ett framsteg. Jag vill tacka för ert samarbete och för diskussionen. Jag tror vi har uppnått ett bättre resultat, och jag hoppas att rådet tar till sig de här synpunkterna.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

John Attard-Montalto (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jag vill rikta uppmärksamheten på miljösituationen i Marsaxloqq-viken. Den vackraste viken i Malta förstördes när en kraftstation byggdes. Det har påverkat hälsan hos invånarna i regionen, framför allt för dem som bor i Marsaxloqq. Nu planeras en sopförbränningsstation i viken och än en gång kommer invånarna i regionen att få uppleva en miljömardröm. Dessutom finns det hälsorisker som inte kan beräknas.

När jag var advokat i ett mål som gällde försöken att förhindra byggandet av en kraftstation i viken kunde jag visa att utsläppen inte alls absorberades av atmosfären. Vissa utsläpp var för tunga för att kunna avdunsta och föll ned i närheten av stationen. Kakelplattor på öppna platser hade synliga fläckar av ett rostfärgat ämne. Det visade sig att de fläckarna var resultatet av utsläpp. Hur kommer situationen att bli när ökade utsläpp från förbränningsanläggningen tillåts komma ut i atmosfären?

Vladimir Urutchev (PPE-DE), *skriftlig*. – (BG) Efter att ha dröjt nästan sex år står nu EU inför att anta ett direktiv om kärnkraftssäkerhet, ett viktigt politiskt dokument för kärnenergi i Europa, som används för att producera nästan en tredjedel av EU:s elektricitet.

Medlemsstaterna har ensamrätt att själva få bestämma om de ska förlita sig på kärnenergi. Både för de länder som godkänner och för de som inte godkänner denna energiform är det lika viktigt att de högsta säkerhetsnormerna för kärnenergi tillämpas.

Jag välkomnar att IAEA:s grundläggande säkerhetsprinciper införs som en bilaga till direktivet. Detta kommer att garantera att den bästa uppföljningen av kärnsäkerhetsnormerna blir en integrerad del av europeisk lagstiftning, som medlemsstaterna följaktligen måste rätta sig efter. För inte alltför länge sedan gjorde bristen på allmänt godkända kärnsäkerhetskrav i EU att några av länderna som anslöt sig till EU kunde låta sin kärnenergi styras av politiska lösningar, som inte ligger i linje med EU:s mål för att begränsa klimatförändringen och för trygg energiförsörjning.

Vid en tidpunkt när ett antal nya kärnkraftsanläggningar är under byggnad eller under planering i EU är det inte bara berättigat att anta ett lägligt direktiv om kärnkraftssäkerhet utan absolut nödvändigt på grund av de garantier som det erbjuder för befolkningens säkerhet och sinnesfrid.

21. Bekämpande av avskogning och skogsdegradering för att motverka klimatförändringen och minskningen av den biologiska mångfalden - Skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är den gemensamma debatten om

– uttalandet av kommissionen – Bekämpning av avskogning och skogsdegradering för att motverka klimatförändringen och minskningen av den biologiska mångfalden, och

– betänkandet av Caroline Lucas, för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (KOM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)) (A6-0115/2009).

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EL) Herr talman! Avskogningen svarar för ungefär 20 procent av växthusgasutsläppen på global nivå. Med tanke på klimatförändringen är det följaktligen av högsta prioritet att bekämpa avskogningen. Samtidigt bidrar bekämpningen av avskogningen till att nå andra viktiga mål, som att utrota fattigdomen och reparera minskningen av den biologiska mångfalden, vilken är ytterligare ett stort miljöhot mot vår planet.

Avskogningen har nu blivit en stor fråga vid internationella förhandlingar om både klimatförändringen och den biologiska mångfalden. För att stödja en politik för att komma till rätta med denna fråga offentliggjorde kommissionen ett meddelande i oktober 2008, som rådet till fullo godkände i december i fjol. Detta uttalande refererar till frågan om avskogningen och försämringen av skogarna i industriländerna och föreslår bland annat att man utvecklar en finansieringsmekanism i syfte att åstadkomma stimulansåtgärder för att bevara befintliga skogar.

Detta förslag diskuteras nu redan och behandlas vid de internationella förhandlingar om klimatförändringen som för närvarande pågår. I sitt meddelande tillstår kommissionen också att åtskillig europeisk politik både på nationell och internationell nivå kan ha en indirekt påverkan på världens skogsresurser. Därför har kommissionen gjort särskilda åtaganden för att stärka sammanhållningen i europeisk politik.

De föreslagna åtgärderna innefattar följande:

- en konsekvensbedömning om konsumtion av importerade varor i EU som kan bidra till avskogning,
- en fortsatt process för att granska sammanhållningen i vår utvecklingspolitik vilket behövs för att stödja utvecklingsländerna i deras strävan att nå millennieutvecklingsmålen.

Dessa åtaganden kommer också att genomföras genom kommissionens politik om hållbar konsumtion och produktion. Syftet med denna politik är att stimulera tillväxt och efterfrågan på hållbara varor och tjänster, däribland timmer och trävaror som kommer från skogar där hållbara skötselmetoder tillämpas.

Jag vill nu hänvisa till en av huvudorsakerna till avskogningen: olaglig avverkning. Olaglig avverkning är mycket ofta det första steget till en allmän exploatering av naturliga skogar. Därför är bekämpning av olaglig avverkning och förbättring av skogsbruket generellt av yttersta vikt om vi vill fortsätta vår strävan att begränsa avskogningen och försämringen av skogarna. I enlighet med EU:s handlingsplan för 2003 om skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog har kommissionen föreslagit en serie åtgärder för att bekämpa problemet med olaglig avverkning och den handel som är förenad med den.

Det centrala momentet i ovannämnda handlingsplan var att sluta frivilliga partnerskapsavtal med timmerproducenter i tredjeländer. Vi anser att avtalen i fråga kan bidra till att bekämpa de grundläggande orsakerna till olaglig avverkning. Samtidigt har kommissionen emellertid medgett att enbart dessa avtal kanske inte räcker för att bekämpa problemet och att andra möjligheter därför måste undersökas.

På grundval av resultaten av konsekvensbedömningen lade kommissionen i fjol fram ett förslag till handlingsprogram baserat på "principen om tillbörlig aktsamhet". Enligt den föreslagna förordningen måste verksamhetsutövare minimera risken för att släppa ut olagligt avverkat timmer och olagligt avverkade trävaror på marknaden genom att få information om härkomst och laglighet för produkterna i fråga och visa tillbörlig aktsamhet när de släpper ut dessa produkter på EU-marknaden.

Jag skulle vilja rikta särskilt tack till föredraganden, Caroline Lucas, till skuggföredragandena och till föredraganden av yttrandet, Glyn Ford, för deras utomordentligt skickliga arbete. Kommissionen har granskat de ändringsförslag till sitt förslag till förordning som lagts fram av parlamentet, och jag skulle vilja göra en kort kommentar till dem:

Det ändringsförslag som förbjuder handeln med olagligt avverkat timmer och trävaror är mycket viktigt. Detta förbud var inbegripet i de alternativ kommissionen undersökte när den utarbetade sitt förslag. Men även om detta tillvägagångssätt är ganska tilltalande vid första anblicken företer det betydande praktiska och politiska svårigheter. Det var just därför vi antog ett förslag som var baserat på principen om tillbörlig aktsamhet. Detta förslag kommer att nå den bästa möjliga balansen mellan ett effektivt tillvägagångssätt mot olagliga metoder, möjligheten att tillämpa dessa åtgärder utan att besvära verksamhetsutövarna i onödan och slutligen åtgärdernas överensstämmelse med Världshandelsorganisationens bestämmelser.

De ändringsförslag som kräver att alla slags verksamhetsutövare ska visa tillbörlig aktsamhet vid alla stegen i leveranskedjan förefaller inte följa proportionalitetsprincipen. Om timrets laglighet kontrolleras när det först släpps ut på marknaden förefaller det inte vara nödvändigt att fortsätta med kontroller vid alla följande steg i leveranskedjan.

Jag skulle också vilja kommentera parlamentets ändringsförslag som föreslår en bredare definition av "lagligt timmer". Denna definition är förslagets epicentrum och kommer utan tvivel att bli en fråga för diskussion med rådet. Kommissionen kommer att noga undersöka konsekvenserna av att anta varje sådan bredare definition.

När det gäller de ändringsförslag som rör godkännandet av övervaknings- och kontrollmyndigheter anser vi att vårt ursprungliga förslag bättre stämmer överens med subsidiaritetsprincipen genom att det gör medlemsstaterna ansvariga för att godkänna dessa myndigheter.

De skäl som gavs till förslaget att tillsätta en rådgivande grupp är helt förståeliga. Kommissionen har alltid varit beredd att rådfråga de berörda intressenterna, som den för övrigt nämnde i sin motivering. Även om kommissionen har initiativrätt att tillsätta sådana rådgivande grupper är det emellertid inte nödvändigt att införa någon sådan bestämmelse i förordningen.

Till sist förstår vi också varför man har föreslagit att standardisera tillämpningen av lagen i medlemsstaterna. För vår del anser vi emellertid att ändringsförslagen i fråga av princip bör stämma överens med subsidiaritetsprincipen.

Jag avslutar nu mitt yttrande och kommer att följa debatten med intresse.

Caroline Lucas, föredragande. – (EN) Herr talman! Låt mig först säga hur lättad jag är över att vi äntligen har framför oss ett förslag till lagstiftning om problemet med olaglig avverkning. Parlamentet har väntat på detta väldigt länge och jag vill varmt tacka mina kolleger för deras envisa ansträngningar att driva frågan vidare. Jag vill också tacka mina kolleger för deras fantastiska samarbete för att se till att vi kommer fram till morgondagens omröstning. Skuggföredragande och personal har verkligen gett allt för att vi ska kunna slutföra parlamentets första behandling så snabbt som möjligt och ha en chans att nå en överenskommelse efter första behandlingen och slippa ytterligare förseningar.

Dessvärre har emellertid de pinsamt långsamma framstegen i rådet gjort detta omöjligt. Det verkar alltså som om vi måste nöja oss med att slutföra arbetet under hösten efter en politisk överenskommelse i rådet i juni, och det är verkligen en besvikelse för såväl mig själv som många kolleger som har arbetat så hårt. Om rådet hade varit här i dag skulle jag ha bett dem om garantier i för att de tänker göra allt som står i deras makt för att nå en gemensam ståndpunkt före sommaren. Läget är verkligen oerhört kritiskt.

Olaglig avverkning är ett mycket allvarligt problem och något som EU har kritiserat under många år. Samtidigt har EU varit en av världens största marknader för olagligt avverkat timmer och träprodukter. Mellan 20 och 40 procent av den globala industriella träproduktionen beräknas komma från olagliga källor, och upp till 20 procent av det hamnar i EU. Det ger pressade timmerpriser, förstörda naturresurser och minskade skatteintäkter. Dessutom ökar det de skogsberoende befolkningarnas fattigdom. De långsiktiga effekterna är ännu allvarligare, som kommissionsledamot Stavros Dimas påpekade, eftersom skogsskövling, som är ett av de viktigaste resultaten av olaglig avverkning, svarar för nära en femtedel av de globala utsläppen av växthusgaser.

När nu klimatkonferensen i Köpenhamn närmar sig blir trovärdiga EU-åtgärder mot olaglig avverkning ännu viktigare. Men trovärdiga åtgärder betyder effektiv, bindande lagstiftning. Samtidigt som de frivilliga partnerskapsavtal som var ett led i handlingsplanen från 2003 för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog, dvs. Flegt, gav möjlighet att driva fram positiva förändringar, har hittills bara ett enda sådant avtal undertecknats. Så länge som de avtalen inte har universell täckning är riskerna för penningtvätt och kringgående helt enkelt för höga.

Den goda nyheten är att vi äntligen har EU-lagstiftning. Den dåliga nyheten är att kommissionens förslag är pinsamt svagt och måste förbättras kraftigt om det ska bli meningsfullt och effektivt.

Trots kommissionsledamot Stavros Dimas vackra ord om vikten av att ta itu med olaglig avverkning är kommissionens förslag som det ser ut nu helt enkelt inte tillräckligt för att klara av det. I ingressen till förslaget sägs att de svaga reglerna för att förhindra handeln med olagligt avverkat timmer är grundorsaken till den fortsatta olagliga avverkningen. Det som kommissionen har föreslagit kommer knappast att kunna ändra på det, är jag rädd. Enkelt uttryckt kommer kommissionens förslag helt enkelt inte att kunna uppnå målet att garantera att EU inte längre erbjuder en marknad för olagligt avverkat timmer.

Den allra största och mest iögonenfallande luckan i förslaget är att det faktiskt inte förhindrar import och försäljning av olagligt avverkat timmer, hur otroligt det än kan låta. Enligt förslaget behöver bara operatörerna i en viss punkt i försörjningskedjan inrätta ett kontrollsystem medan alla andra slipper ifrån alla skyldigheter vad gäller lagligheten för det timmer eller de träprodukter de handlar med.

Detta strider starkt mot den omarbetade amerikanska Lacey Act som antogs i maj 2008 och som innehåller ett uttryckligt förbud för import och försäljning av olagligt avverkat timmer. Det finns verkligen inga bra skäl för varför EU inte skulle kunna ta efter den lagen. Så även om mitt betänkande har behållit kommissionens förslag om att enbart operatörer som för ut timmer och träprodukter på EU:s marknad för första gången ska vara skyldiga att införa ett fullständigt kontrollsystem – eftersom de helt klart är de aktörer som har mest inflytande – så framgår det också klart av betänkandet att alla operatörer på marknaden har ett gemensamt ansvar för att enbart handla med trä från lagliga källor och att en underlåtenhet att göra detta skulle kunna vara brottsligt.

Jag vill gärna säga till kommissionsledamot Stavros Dimas att jag verkligen tror att våra förslag stöder kontrollsystemet: de gör ett sådant system effektivare, de gör det operativt och det finns inga som helst problem med WTO:s regler. Om USA kan göra det, så bör vi göra det, och därför försöker parlamentet ändra detta förslag.

Péter Olajos, för PPE-DE-gruppen. – (HU) Som talesman för gruppen för Europeiska folkpartiet (Kristdemokrater) och Europademokrater betraktar jag de två punkter som vi har framför oss som lika viktiga: uttalandet av kommissionen och Caroline Lucas betänkande. Enligt vår åsikt är vi i stort behov av båda för att hejda avskogningen, skogsförsämringen och minskningen av den biologiska mångfalden. För närvarande försvinner varje år nästan 13 miljoner hektar skog, ett område lika stort om Grekland. Dessutom är avskogningen ansvarig för nästan 20 procent av de globala utsläppen av koldioxid, vilket är mer än EU:s hela växthusgasutsläpp. Avskogningen ansvarar för en betydande minskning av den biologiska mångfalden och för utrotningen av vissa arter, för att inte nämna försämringen av jordens ekosystem. Därför är det ingen tvekan om att vi måste handla nu. Det betyder att EU måste ta en ledande roll i att formulera ett globalt politiskt svar.

Förutom tropiska skogar tycker jag att det är särskilt viktigt att hejda avskogningen i Central- och Östeuropa, och att också skapa en rad stränga hållbarhetskriterier för timmer och trävaror. Miljöanpassad offentlig upphandling och hållbarhetskriterier krävs för timmer och andra former av biomassa som används för förnybar energiproduktion. Delar av auktionsintäkterna från minskningen av koldioxidutsläppen måste öronmärkas för att hejda avskogningen. Jag välkomnar ambitionen i Caroline Lucas betänkande att skärpa

kontrollen och skapa ett effektivt sanktionssystem. Slutligen anser jag att det är särskilt viktigt att inrätta tillsynsorgan och införa böter som avspeglar ett lämpligt skadestånd för miljöförstöring.

Riitta Myller, för PSE-gruppen. – (FI) Herr talman! Betänkandet om förbudet mot olaglig avverkning som antogs av en stor majoritet i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet är väl avvägt. Samtidigt som det är tillräckligt ambitiöst beträffande förbudet mot olaglig avverkning och import av och handel med produkter som härrör från den, skapar det inte ytterligare byråkrati för de verksamhetsutövare som nu uppför sig oklanderligt.

Det är ytterst viktigt att kontrollera olaglig avverkning som är en viktig orsak till den globala avskogningen, vilken i sig, som någon här sa, ger upphov till 20 procent av de globala växthusgasutsläppen och är en betydande orsak till minskningen av den biologiska mångfalden. Förutom att den olagliga avverkningen leder till miljöproblem försämrar den de lagliga verksamhetsutövarnas konkurrenskraft på skogsnäringsektorn och medför att länderna förlorar mycket stora inkomster.

Jag vill uttrycka ett uppriktigt tack till föredraganden, Caroline Lucas, för hennes arbete. Tack vare det kan vi i morgon rösta om ett gott grundläggande förslag.

Magor Imre Csibi, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Att döma av den tid som avsatts för denna diskussion verkar det som om parlamentet inte tycker det är särskilt viktigt att rädda skogarna. Detta hindrar kanske besvikelsen när man upptäcker kommissionens alltför försiktiga strategi för att ta itu med olaglig avverkning. Det som emellertid gjorde mig mest besviken var det upprepade argumentet att vi inte borde straffa de verksamhetsutövare i EU som verkar i god tro för att lösa ett externt problem.

En del av lösningen på ett problem är också att skapa medvetenhet om det, och det är hög tid att vi inser att vissa europeiska regioner – till exempel min egen – också står inför en otyglad skogsskövling. Syftet med förordningen om olaglig avverkning är inte att bestraffa eller förhindra handel, utan snarare att kontrollera handeln bättre. Det är sant att kommissionens förslag egentligen inte var klara när det gällde hur systemet skulle fungera i praktiken.

Det gläder mig att Europaparlamentet lyckades stärka och förtydliga förslaget genom att täcka in alla träprodukter och kräva att alla verksamhetsutövare ska utöva någon form av kontroll genom att införa en ny lägsta nivå för ekonomiska sanktioner och ange tydliga kriterier för ett trovärdigt och pålitligt övervakningssystem. Utmaningen vi står inför nu är att se till att detta system införs och tillämpas så snart som möjligt. Vi måste kunna garantera konsumenterna att de inte ökar miljöförstörelsen genom att av misstag köpa olagligt avverkat timmerprodukter.

Stavros Dimas, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka samtliga talare i dagens diskussion för deras konstruktiva bidrag. Det är viktigt att understryka att den globala avskogningen och skogsdegraderingen är en komplicerad fråga. För att lösa problemet krävs det verklig politisk vilja och åtgärder på efterfrågesidan.

Vi bör komma ihåg att den tropiska avskogningen är ett resultat av ett antal olika samverkande faktorer med varierande betydelse på olika platser. Skogstäckets påverkas inte enbart av skogspolitiken, utan också av politiken på andra områden, såsom skattepolitik och besittningsrätt.

I Europeiska unionen har vi insett att arbetet på att göra vår politik mer konsekvent måste gå hand i hand med ansträngningarna att stödja länderna i deras arbete för att stärka de nationella och lokala institutionerna och göra framsteg mot effektiva styrelseformer och utnyttjande av skogsresurserna. Jag vill ännu en gång tacka Caroline Lucas, Ford och skuggföredragandena för deras utmärkta arbete. Det är uppmuntrande att Europaparlamentet stöder kommissionens strategi och vill förstärka den ytterligare och har lagt fram ändringsförslag i det syftet.

Låt mig försäkra er om att jag helt instämmer i Europaparlamentets målsättning att införa en ambitiös förordning för att ta itu med den olagliga avverkningen och därmed sammanhängande handel. Jag kan också försäkra er att kommissionen noggrant kommer att analysera ändringsförslagen till den föreslagna förordningen.

Avslutningsvis vill jag framför allt kommentera två av de frågor som togs upp under eftermiddagen. För det första vill jag ta upp kontrollstrategin, som omfattar lite mer än att bara utfärda ett intyg om laglighet. Kontrollprincipen omfattar en juridisk skyldighet att aktivt sträva efter ett lagligt beteende i ett visst sammanhang, ett beteende som måste styrkas på grundval av heltäckande åtgärder som gör det möjligt att lämna rimliga garantier för laglighet.

I vissa fall kommer ett intyg om laglighet bara att bli en utgångspunkt, den första åtgärden i kontrollförfarandet. Om riskbedömningen har visat att ursprungslandet uppvisar en högre risk för korruption inom förvaltningen, eller om genomdrivandet av de nationella lagarna är svagt, krävs det ytterligare garantier för att stödja den intygande lagligheten.

Den andra frågan som jag skulle vilja ta upp gäller en föreslagen utvidgning av tillämpningsområdet till att även omfatta verksamhetsutövare i senare led. Enligt principen om bättre lagstiftning och minskning av de administrativa bördorna verkar det en aning överdrivet att kräva att distributörer och återförsäljare i sin tur ska kräva bevis för genomförda kontroller från verksamhetsutövare på marknaden i senare led. Varför belasta verksamhetsutövarna i de nedre leden i onödan om virket var föremål för kontroller när det först fördes ut på marknaden?

Sammanfattningsvis kan kommissionen stödja 37 av de 75 föreslagna ändringarna helt, delvis eller i princip. Jag kommer att förse parlamentets sekretariat med en förteckning över kommissionens ståndpunkt vad gäller ändringsförslagen.

Caroline Lucas, föredragande. – (EN) Herr talman! Jag vill tacka mina kolleger och kommissionsledamot Stavros Dimas så mycket för deras kommentarer.

Jag vill göra ett viktigt påpekande, nämligen att vi har ägnat stor omsorg i våra ändringsförslag åt att inte uppfinna hjulet på nytt. Jag har lärt av mötena med olika företrädare för näringslivet och andra intressenter att många länder, och även många företag, redan har utmärkta system på plats som skulle uppfylla de flesta, om inte alla, kraven i kontrollsystemet.

Det är därför klokt att allt det arbete som har lagts ned för att utarbeta det systemet inte slösas bort och att vi inte skapar onödiga extra administrativa bördor. Det är verkligen inte vår avsikt.

Eftersom det är på det viset har vi varit mycket försiktiga. Vi har tagit till oss de goda råd vi fått om att ta med formuleringar som gör det möjligt att godkänna bra befintliga system enligt förordningen utan att behöva utforma helt nya strukturer.

Därför har vi verkligen tagit till oss budskapet att vi inte ska vara oproportionerliga, att vi inte ska lägga för stora bördor på olika aktörer i handelssystemet, och det är precis vad vårt betänkande försöker uppnå: att se till att samtliga aktörer i handelssystemet har ett ansvar, att vi inte lägger hela ansvaret på dem som först för ut produkterna på marknaden. Det är detta som verkar oproportionerligt. Jag tycker det är mycket mer logiskt om alla har en roll i detta.

Låt mig också tillägga att många av våra förslag faktiskt får stöd av branschen. Det är ganska ironiskt att branschen i många avseenden verkar vara betydligt mer ambitiös inom detta område än till och med kommissionen själv.

Jag har hört direkt från branschen hur mycket de uppskattar just denna rättvisare och effektivare fördelning av ansvaret i olika delar av försörjningskedjan som jag just har beskrivit och inte bara att betänkandet från utskottet för miljö ger dem betydligt större klarhet om vad som kommer att förväntas av dem.

När det gäller de europeiska verksamhetsutövarna vill jag säga mycket klart att förordningen, så som vi har ändrat den, enbart underlättar för de ansvariga europeiska verksamhetsutövarna, eftersom den överväldigande majoriteten av dem redan gör det mesta av det som begärs. Förordningen kommer att förhindra att de drabbas av prisdumpning från andra, skrupelfria verksamhetsutövare.

Vi måste alltså ha klart för oss att det inte finns något i det här betänkandet som gör livet svårare för europeiska verksamhetsutövare. Vi har också infört en del specialåtgärder för mindre verksamhetsutövare, så vi har verkligen tagit risken för att bli oproportionerliga på allvar. Jag tycker vi har behandlat den frågan mycket förnuftigt i det betänkande vi har lagt fram i parlamentet.

Efter att återigen ha lyssnat på era kommentarer om betänkandet från utskottet för miljö, herr kommissionsledamot, måste jag vidhålla att kommissionens förslag som det är nu är en besvikelse. Det är svagt och kommer helt enkelt inte att kunna ge de resultat som kommissionen hävdar att det kommer att ge. Jag kan inte förstå hur man kan ha en lagstiftning som syftar till att förhindra försäljningen av olagligt avverkat timmer som i själva verket inte gör sådan försäljning till ett brott. Kommissionens förslag har fått en utformning som gör att det liknar ett lapptäcke och det är dessutom väldigt försiktigt.

Jag tror att de flesta av Europas konsumenter skulle bli i grunden chockerade över att inse att EU inte redan har lagstiftning mot olaglig avverkning. Jag misstänker att alla de som drog slutsatsen av kommissionens

eget samråd att lagstiftning var det enda sättet att verkligen ta tag i problemet inte skulle betrakta kommissionens förslag, dvs. enbart ett kontrollsystem, som tillräckligt för att lösa de problem som vi ställs inför.

Låt mig avsluta mina kommentarer i dag med att vädja om – kanske med er goda hjälp, herr kommissionsledamot – att vi sätter press på rådet så det påskyndar sitt arbete. Vi vill verkligen se till att vi får en gemensam ståndpunkt från rådet före sommaren, så att vi snabbt kan gå vidare med detta under hösten.

Som jag sa tidigare hade vi verkligen hoppats att få en överenskommelse efter första behandlingen. Parlamentet gjorde vad det kunde för att det skulle bli möjligt. Det är, uppriktigt sagt, en djup besvikelse att rådet inte har handlat lika seriöst och snabbt. Men jag hoppas jag kan be er än en gång, herr kommissionsledamot, att göra vad ni kan för att se till att rådet verkligen skyndsamt tar tag i detta.

Talmannen. – Den gemensamma debatten är härmed avslutad.

I enlighet med artikel 103.2 har jag mottagit ett resolutionsförslag för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet⁽¹⁾.

Omröstningen om detta resolutionsförslag kommer att äga rum på torsdag den 23 april 2009.

Omröstningen om betänkandet av Caroline Lucas kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Att bekämpa handeln med olagligt avverkat timmer måste vara en självklar prioritering med tanke på konsekvenserna för ekosystemen och den orättvisa konkurrens som sådan handel utsätter lagliga verksamhetsutövare i skogs-timmer-papperssektorn för.

Men om vi inför oproportionerliga begränsningar – särskilt med hänsyn till spårbarheten – för verksamhetsutövare som släpper ut timmer på marknaden, kommer detta att få till resultat att våra företag blir mindre konkurrenskraftiga utan att förekomsten av olaglig avverkning minskas. Den kommer då att styras om till andra marknader. Vi vore i själva verket orealistiska om vi trodde att enbart mycket bindande europeisk lagstiftning skulle kunna lösa korruptionsproblem eller problem med statliga underskott, som ofta förekommer i länder som praktiserar denna olagliga verksamhet.

Likaså anser jag att detta betänkande går för långt när det gäller att ifrågasätta kommissionens ursprungliga förslag som är godtagbart för verksamhetsutövare. Jag tycker därför inte att det är lämpligt att ifrågasätta de certifieringssystem som tillämpas av branschfolk för att utesluta yrkesorganisationer och tillsynsorganisationer som finansieras av verksamhetsutövare från sektorn, eller att avskaffa den nationella myndighet som är ansvarig för att utse tillsynsorganisationer. Jag anser att branschfolket inom sektorn måste bli kvar i systemets centrum och inte belastas med alltför tyngande administrativa uppdrag.

22. Kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är betänkandet av Raúl Romeva i Rueda, för fiskeriutskottet, om förslaget till rådets förordning om införandet av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (KOM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)) (A6-0253/2009).

Raúl Romeva i Rueda, föredragande. – (ES) Herr talman! Jag skulle vilja börja med att erinra om att för några veckor sedan anmälde Greenpeace ett galiciskt företag, *Armadores Vidal*, för den spanska åklagarmyndigheten för att ha mottagit subventioner till ett värde av 3,6 miljoner euro från den spanska regeringen mellan 2003 och 2005, trots att företaget sedan 1999 har ådragit sig många sanktioner i flera länder för olagligt fiske på många platser jorden runt.

Kommissionen har faktiskt nyligen kritiserat situationen.

I förra veckan började fiskesäsongen för tonfisk. Vetenskapsmännen säger att vi redan har överskridit den godtagbara gränsen för hållbart fiske av denna art, som helt klart riskerar att utrotas.

⁽¹⁾ Se protokollet.

Den spanska försvarsministern är för närvarande i Somalia och leder en operation för att skydda tonfiskbåtar som finns utspridda i Indiska oceanen mot piratattacker.

Om europeiska tonfiskfartyg måste bege sig så långt hemifrån för att arbeta beror det på i första hand att de närmaste fiskbestånden håller på att ta slut, i andra hand på att vi har en översubventionerad och helt klart överdimensionerad fiskeflotta som söker lönsamhet till och med på bekostnad av att göra slut på den viktigaste beståndsdelen som upprätthåller dess verksamhet: fisken.

Än en gång är de gemensamma faktorerna i alla dessa fall – och i många andra – överfiske, den ofantligt stora europeiska flottan och, viktigast av allt, bristen på kontroll och förmåga att införa sanktioner.

Därför hävdar vi i vårt betänkande att tillämpning av reglerna på ett icke-diskriminerande och effektivt sätt bör vara en av grundpelarna i den gemensamma fiskeripolitiken.

Vi kräver därför till exempel att det ska vara uttryckligt förbjudet att ge offentliga subventioner till någon som uppträder olagligt, som i fallet *Armadores Vidal*.

Att följa bestämmelserna och att tillämpa en samordnad strategi är de bästa sätten att skydda fiskeindustrins intressen i det långa loppet.

En sådan strategi är dömd att misslyckas om de som arbetar i fiskeindustrin, från fiskarna till handlarna som säljer fisk till konsumenterna, inte följer bestämmelserna. Fiskbestånden är dömda att försvinna tillsammans med dem som är beroende av fisket för sin överlevnad.

Vid flera tillfällen har kommissionen och parlamentet klagat över den låga graden av efterlevnad och vi har bland annat krävt att medlemsstaterna ska öka kontrollen, harmonisera kontrollkriterierna och sanktionerna, och att kontrollresultaten ska bli öppnare. Dessutom har vi krävt att gemenskapens kontrollsystem ska förstärkas.

I den föreslagna förordningen, som har gett upphov till detta betänkande, griper man sig an den mycket angelägna reformen av det befintliga kontrollsystemet och lägger fram en rad rekommendationer utöver dem som redan finns sedan man antagit förordningen om olagligt, odeklarerat och oreglerat fiske – ”jo-jo”-fiske – eller förordningen som rör tillstånd för fiskeverksamhet.

Den viktigaste faktorn i ett kontrollsystem som tillämpas i 27 medlemsstater är förmodligen att alla intressenter ska behandlas på samma sätt och särskilt att alla i produktionskedjan – fiskare, mellanhänder, köpare, folk med anknytning till sportfiske och andra – ska känna att de inte diskrimineras men också att de har del i ansvaret för denna fråga.

Därför måste vi se till att förhållandena är desamma i hela gemenskapen och också i varje led av produktionen.

Samtidigt som vi också till största delen stöder kommissionens ursprungliga förslag, inbegriper det förslag som vi lägger fram en rad aspekter som låter oss göra avsevärda framsteg i den riktningen.

Jag skulle bara vilja lyfta fram en aspekt genom att nämna att gemenskapens kontrollorgan för fiske måste spela en särskilt viktig roll eftersom det är ett gemenskapsorgan som ska vara objektivt.

Jag hoppas därför att de ändringsförslag som vi lagt fram i sista minuten för att slutföra betänkandet godkänns av mina ledamotskolleger, som redan har skett i vår utskottsdebatt, och jag hoppas verkligen att betänkandet blir ett användbart verktyg för att rädda dem som behöver räddas: inte bara fiskbestånden utan de samhällen som försörjer sig på dem.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Låt mig först av allt tacka Raül Romeva i Rueda, som verkligen har gjort ett imponerande arbete med detta betänkande. Det som är särskilt anmärkningsvärt är att föredraganden har sammanträffat med ett antal intressenter i olika huvudstäder både inom och utanför EU. Det här ärendet var komplicerat och känsligt. Kommissionen tackar Raül Romeva i Rueda för hans arbete med detta betänkande.

Som ni vet går bestämmelserna i den nuvarande fiskeripolitiken tillbaka till 1993. De har sedan dess ändrats dussintals gånger, framför allt 1998, för att införa kontroller av fiskeansträngningen, och 2002 i samband med den senaste reformen av den gemensamma fiskeripolitiken. Det system som blivit resultatet har emellertid allvarliga brister som förhindrar att det blir så effektivt som det borde vara. Som både Europeiska kommissionen och Europeiska revisionsrätten har framhållit, så är det nuvarande systemet ineffektivt, dyrt och komplicerat och det ger inte önskade resultat. Detta i sin tur undergräver alla försök att bevara

fiskbestånden och begränsa fiskeansträngningen. De misslyckade kontrollerna bidrar således till den gemensamma fiskeripolitikens negativa resultat.

Huvudsyftet med kontrollsystemet är att garantera respekt för reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken genom att bygga upp en ny ram av normer som gör det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att fullt ut ta sitt ansvar. Systemet upprättar en global och integrerad strategi för kontroll, som fokuserar på alla delar av den gemensamma fiskeripolitiken och som täcker hela kedjan av fångst, landning, transport, förädling och marknadsföring – från fångst till konsument. För att uppnå detta har reformen byggts upp runt tre olika axlar.

Axel 1: skapandet av en kultur som präglas av regelefterlevnad och ansvarstagande i sektorn. Målet är att påverka beteendet hos alla de intressenter som deltar i det breda utbudet av fiskeaktiviteter för att uppnå efterlevnad inte bara genom övervaknings- och kontrollaktiviteter, utan också som resultat av en allmän efterlevnadskultur där alla sektorer av branschen förstår och accepterar att det ligger i deras långsiktiga intresse att följa reglerna.

Axel 2: inrättandet av en global, integrerad strategi för kontroll och inspektioner. Förslaget garanterar enhetlighet i genomförandet av kontrollpolitiken, samtidigt som det respekterar olika flottors mångfald och specifika egenskaper. Det skapar lika villkor för branschen genom att det omfattar alla aspekter från fångst och hela vägen till marknaden.

Axel 3: en effektiv tillämpning av den gemensamma fiskeripolitikens regler. Syftet med reformen är också att klart definiera roller och ansvarsområden för medlemsstaterna, kommissionen och gemenskapens kontrollorgan för fiske. Enligt den gemensamma fiskeripolitiken är kontroll och efterlevnad medlemsstaternas exklusiva behörighet. Kommissionens uppgift är att kontrollera och verifiera att medlemsstaterna tillämpar reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken korrekt och effektivt. Det nuvarande förslaget innebär *inte* ett försök att ändra den fördelningen av ansvarsområden. Det är emellertid viktigt att rationalisera förfarandena, och att säkerställa att kommissionen har möjlighet att faktiskt se till att medlemsstaterna tillämpar reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken på samma sätt.

Jag vill också understryka att förslaget kommer att minska de administrativa bördorna och göra systemet mindre byråkratiskt. Resultatet av kommissionens konsekvensbedömning var att om reformen infördes så skulle de totala administrativa kostnaderna för verksamhetsutövarna minska med 51 procent – från 78 till 38 miljoner euro – till största delen genom användning av modernare teknik, till exempel en utökad användning av ERS, VMS och AIS.

De nuvarande pappersbaserade verktygen kommer att ersättas i alla faser av fiskerikedjan – dvs. loggbok, landningsdeklarationer och säljkvitton – med undantag av fartyg under tio meters längd. För fiskarna kommer det elektroniska systemet att göra det enklare att registrera och kommunicera data. När systemet väl har introducerats kommer ett antal rapporteringskrav att tas bort.

Systemet kommer att bli snabbare, noggrannare och mindre kostsamt och det kommer att medge automatisk databehandling. Det kommer också att underlätta korsvisa kontroller av data och information och identifiering av risker. Resultatet kommer att bli en rationellare, riskbaserad strategi för att kontrollera händelser till sjöss och till lands. Det senare är i sig kostnadseffektivare.

Enligt förslaget försvinner också den nuvarande skyldigheten för medlemsstaterna att skicka in listor över fiskelicenser eller fisketillstånd till kommissionen. I stället kommer de nationella kontrollmyndigheterna, myndigheterna i andra medlemsstater och kommissionen att få tillgång till dem elektroniskt.

Om vi så ser på själva betänkandet skulle jag vilja kommentera de ändringsförslag som lagts fram.

Kommissionen välkomnar att Europaparlamentet stöder lagstiftningen i princip och anser att det krävs en ny kontrollförordning. Även om kommissionen kan instämma i några ändringsförslag som ligger i linje med diskussionerna inom rådets arbetsgrupp, så anser den att det är mycket viktigt att behålla vissa centrala inslag i förslaget.

Kommissionen kan godta ett stort antal ändringsförslag, framför allt ändringsförslagen 3, 6, 9, 10, 11, 13–18, 26–28, 30, 31, 36, 44, 45, 51–55, 57, 58, 62, 63, 66–69, 82, 84, 85 och 92–98.

Kommissionen kan emellertid inte godta följande ändringsförslag, av skäl som kan sammanfattas som följer:

När det gäller övervakningen av fiskeverksamheten ändras genom ändringsförslag 23 den toleransmarginal som ska tillämpas för de uppskattningar av kvantiteter som förs in i loggboken till 10 procent, i stället för

de 5 procent som anges i förslaget. Detta kommer att allvarligt påverka korrektheten för loggbokens uppgifter, uppgifter som är avgörande när sådana data används för korsvisa kontroller. Eftersom sådana korsvisa kontroller kommer att användas för att identifiera felaktiga uppgifter som skulle kunna vara tecken på olagligt beteende som medlemsstaterna borde koncentrera sina bristfälliga kontrollresurser på, skulle ändringsförslaget också negativt påverka funktionen för det datoriserade system för validering som anges i artikel 102.1 i förslaget och som betraktas som själva ryggraden i det nya kontrollsystemet. Det viktigaste argumentet är emellertid att fiskarna i själva verket kan beräkna sina fångster med en felmarginal på 3 procent. Trots allt förvaras och transporteras fisk i lådor, och de vet hur mycket fisken i en låda väger.

När det gäller ändringsförslag 29 om förhandsanmälan tror kommissionen att idén att reservera behörigheten att bevilja undantag till rådet skulle komplicera förfarandet enormt och inte medge en skyndsam reaktion på utvecklingen på marken.

Kommissionen anser också att omfördelningen av outnyttjade fiskemöjligheter är en ledningsfråga som bör hanteras i samband med reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken. Ändringsförslag 41 om korrigerande åtgärder kan därför inte godtas.

När det gäller omlastning av fiskbestånd som omfattas av fleråriga planer skulle ändringsförslag 42 innebära att hela artikel 33 raderas. Detta är inte acceptabelt, eftersom omlastning, som ni vet, tidigare har utnyttjats för att dölja olagliga fångster. Av den anledningen är det mycket viktigt att bibehålla artikel 33 och att de mängder som ska omlastas vägs av ett oberoende organ innan de tas ombord i transportfartyget.

Genom ändringsförslag 47 raderas hela avsnittet om fredningstider i realtid för fisket. Om kommissionen accepterade detta skulle den förlora ett mycket viktigt instrument för att skydda bestånden. Fredningstider i realtid är direkt knutna till kontrollfrågorna. Därför kunde detta ändringsförslag inte godtas.

Ändringsförslag 102 är inte acceptabelt, eftersom det raderar hela artikeln om kommissionens möjligheter att stoppa fiske om det krävs av kommissionen. En liknande bestämmelse finns redan i den nuvarande kontrollförordningen och den är ett nödvändigt redskap för att kommissionen ska kunna stoppa ett visst fiske för att garantera respekten för fångstkvoterna i de fall medlemsstaten själv inte stoppar det – och detta gjorde vi förra året med den blåfenade tonfisken och året dessförinnan med torskfisket i Östersjön.

Kommissionen inte heller godta ändringsförslag 103, som innebär att bestämmelserna om korrigerande åtgärder tas bort. Detta skulle försvaga kommissionens roll som väktare av EU-rätten och garant för att samtliga medlemsstater kan utnyttja sina fiskemöjligheter fullt ut. Dessutom existerar denna bestämmelse redan i den befintliga lagstiftningen.

Ny teknik: när det gäller fartygsövervakningssystemet och systemet för registrering av fartygen föreslås i ändringsförslag 19 att dessa elektroniska system ska införas för fartyg mellan 10 och 15 meter den 1 juli 2013 i stället för den 1 januari 2012 som anges i förslaget. I ändringsförslag 20 föreslås att installationen av elektroniska fartygsövervakningssystem och loggböcker ska ha rätt till 80 procents medfinansiering från EU:s budget.

Vad gäller ändringsförslag 19, så innehåller förslaget redan en övergångsperiod, eftersom skyldigheten skulle börja gälla först den 1 januari 2012, medan förordningen väntas träda i kraft den 1 januari 2010. Syftet med det nya kontrollsystemet är att på bästa sätt utnyttja modern teknik. Därför är det viktigt att dessa bestämmelser gäller från det datum som anges i förslaget om man vill utveckla ett effektivt automatiskt och systematiskt system av korsvisa kontroller, så att man inte ytterligare försenar införandet av den nya kontrollstrategin.

När det gäller oron över kostnaden för att införa denna nya teknik finns det redan möjlighet till medfinansiering enligt rådets förordning (EG) nr 861/2006, som anger procentsatser för medfinansiering. Inom ramen för den förordningen kommer kommissionen att överväga att öka de procentsatserna. Det skulle emellertid strida mot budgetbestämmelserna att i en annan rättsakt bestämma procentsatser för medfinansiering.

Vad avser den kontroversiella frågan om fritidsfisket skulle jag vilja säga att, till skillnad mot vad som i allmänhet sägs, så syftar inte förslaget till förordning till att lägga en oproportionerligt stor börda på enskilda fiskare eller på fritidsfiskebranschen. Det som föreslås är att visst fritidsfiske som avser vissa specifika fiskbestånd, nämligen de bestånd som omfattas av en återhämtningsplan, underkastas vissa grundvillkor för tillstånd och rapportering av fångster. Dessa krav kommer också att bidra till att erhålla information som gör det möjligt för de offentliga myndigheterna att utvärdera den biologiska effekten av sådana aktiviteter och vid behov förbereda de åtgärder som krävs.

När det gäller Europaparlamentets betänkande välkomnar kommissionen att en definition av begreppet fritidsfiske ges i ändringsförslag 11 och att Europaparlamentet utgår från att fångsterna ska räknas av mot kvoterna om man upptäcker att fritidsfisket får stor betydelse. Kommissionen välkomnar också att Europaparlamentet håller med om att marknadsföring av fångster från fritidsfiske ska förbjudas, förutom i ideellt syfte. Jag vill emellertid understryka att det är viktigt att bevara skyldigheten för medlemsstaterna att utvärdera fritidsfiskets effekter på det sätt som anges i ändringsförslag 93, och inte bara möjligheten att göra det, enligt vad som anges i ändringsförslagen 48, 49 och 50.

Kommissionen vill naturligtvis se till att den förordning som till slut antas av rådet upprättar en rimlig balans mellan å ena sidan att erhålla korrekt information om fritidsfiskets effekter på återhämtningsbestånd – efter en analys från fall till fall – och å andra sidan att se till att vi inte lägger oproportionella bördor på fritidsfiskare, vilkas fångster helt klart har försumbar biologisk effekt.

När det gäller påföljder och genomdrivande införs genom ändringsförslag 64 en ny artikel 84.2a. Enligt den ska en innehavare av fisketillstånd inte vara berättigad till gemenskapsstöd eller statligt stöd så länge som den berörda innehavaren har straffpoäng. Kommissionen kan inte godta det ändringsförslaget. På samma sätt kan inte ändringsförslag 61 godtas.

I själva verket innehåller artikel 45.7 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske en möjlighet att införa ett tillfälligt eller permanent förbud mot att erhålla offentligt stöd eller bidrag. Att dessutom införa en sådan regel i samband med systemet för straffpoäng skulle vara oproportionerligt.

Genom ändringsförslag 107 försvinner de minimi- och maximinivåer för påföljderna som föreslagits av kommissionen. Detta är oacceptabelt, eftersom jämförbara påföljder i samtliga medlemsstater är ett viktigt inslag för att uppnå samma grad av avskräckning i alla gemenskapens vatten och skapa lika villkor genom att upprätta en gemenskapsram. Bestämmelsen påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att fritt avgöra vilka överträdelse som ska betraktas som allvarliga.

När det gäller kommissionens befogenheter införs genom ändringsförslag 71 en bestämmelse om att en tjänsteman från en medlemsstat ska vara närvarande vid de inspektioner som utförs av kommissionen. På samma sätt begränsar ändringsförslag 108 kommissionens möjligheter att genomföra undersökningar och inspektioner till enbart de fall där medlemsstaterna tidigare har informerats. Kommissionens möjligheter att genomföra självständiga inspektioner skulle drabbas allvarligt om tjänstemän från den berörda medlemsstaten måste vara närvarande under inspektionerna. Genom att inte tillhandahålla en tjänsteman skulle den berörda medlemsstaten till och med kunna förhindra att en oberoende inspektion äger rum.

Ändringsförslagen 104, 108, 109 och 110 är också problematiska, eftersom de begränsar behörigheten för gemenskapens inspektörer, begränsar deras förmåga att genomföra självständiga kontroller och självständiga inspektioner. Utan en sådan behörighet för gemenskapens inspektörer kan kommissionen inte garantera samma kvalitet vid tillämpningen av reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken i samtliga medlemsstater.

Genom ändringsförslag 72 avlägsnas grunden för att dra in eller stoppa gemenskapen finansiella bidrag när det finns bevis för att bestämmelser i förordningen inte har följts. Kommissionen kan inte godta det ändringsförslaget. Genom det ändringsförslaget skulle en enkel slutsats från kommissionens sida att den berörda medlemsstaten inte har vidtagit adekvata åtgärder vara tillräcklig för att vidta åtgärder mot den medlemsstaten.

Å andra sidan begränsar ändringsförslagen 111 och 112 kommissionens behörighet att stoppa gemenskapens finansiella bidrag. Detta skulle allvarligt undergräva kommissionens möjlighet att tillämpa denna åtgärd. Dessutom förklaras det inte i ändringsförslaget vem som ska fatta ett sådant beslut i kommissionens ställe.

När det gäller att stänga fiskerier begränsas genom ändringsförslag 73 kraftigt de fall när kommissionen kommer att kunna stänga ett fiskeri för att det inte uppfyller kraven i den gemensamma fiskeripolitiken. "Bevis" för att en medlemsstat inte uppfyller sina skyldigheter är mycket svårare att hitta än "anledning att tro". För att se till att reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken tillämpas på samma sätt i samtliga medlemsstater och för att undvika ett visst hot mot känsliga bestånd är det viktigt att kommissionen har en möjlighet att stänga ett visst fiskeri när den medlemsstat det gäller inte gör det själv. På samma sätt kan kommissionen inte godta ändringsförslag 113, som föreslår att artikeln raderas.

Genom ändringsförslagen 74–78 minskas pressen på medlemsstaterna att respektera nationella kvoter kraftigt. Om man godkänner dessa ändringsförslag så skulle det helt enkelt innebära att man bibehåller status

quo. Ändringarna minskar kraftigt kommissionens möjligheter att vidta åtgärder för att se till att medlemsstaternas fiskare inte fiskar på reglerade bestånd för vilka medlemsstaten i fråga inte har någon kvot, eller bara en liten kvot. Detta skulle vara särskilt skadligt i de fall där sådant fiske i realiteten förhindrar andra medlemsstater från att fiska sina kvoter.

Genom ändringsförslagen 79 och 80 raderas artiklarna 98 och 100, som ger kommissionen en möjlighet att göra avdrag från kvoter och förbjuda utbyte av kvoter på grund av att en medlemsstat underlåter att uppfylla målen för den gemensamma fiskeripolitiken. Kommissionen vill behålla denna bestämmelse som ett viktigt instrument för att garantera att medlemsstaterna följer reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken. Bestämmelsen motsvarar revisionsrättens rekommendation om att förstärka kommissionens kapacitet att utöva påtryckningar mot medlemsstaterna. Den kommer också att bidra till att visa för de nationella fiskeriindustrierna att det även ligger i deras intresse att de nationella administratörerna följer reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken, och de kan förväntas utöva ett positivt tryck på sina nationella administrationer i det syftet.

I ändringsförslag 114 föreslås att artikel 101 om nödåtgärder raderas. Kommissionen kan inte godta detta ändringsförslag, eftersom bestämmelsen utgör ett viktigt instrument för att garantera respekten för reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken från medlemsstaternas sida.

Jag vill än en gång tacka Raül Romeva i Rueda för hans stöd och utskottet för den uppmärksamhet det har gett denna mycket viktiga fråga. Betänkandet lämnar ett viktigt bidrag till ansträngningarna att skapa ett verkligt effektivt kontrollsystem. Jag ber om ursäkt för att jag tagit upp så mycket av er tid.

Carmen Fraga Estévez, för PPE-DE-gruppen. – (ES) Herr talman, herr kommissionsledamot! Det finns en inledande stor invändning som man måste göra mot detta förslag: det är att man fullständig struntar i att konsultera den berörda sektorn.

Det är oacceptabelt att kommissionen fortsätter att hävda att hela dess fiskepolitik ska grundas på samtal med intressenterna, exakt samtidigt som den arbetar på en förordning som kommer att få de mest förödande omedelbara konsekvenser för flottan, och när den i själva verket vägrar industrin en sådan dialog eller rådfrågning i förväg.

Detta är en dålig start på ett försök att upprätta en efterlevnadskultur som kommissionen så ofta refererar till. Valet av tidpunkt är också högst diskutabelt.

Även om det är riktigt att kontrollpolitiken är ett av de mest uppmärksammade misstagen i den gemensamma fiskeripolitiken, är det också sant att kommissionen har stått fast vid den sedan 1993 och har beslutat att ändra den precis när den lägger fram ett förslag till betänkande om en reform av den gemensamma fiskeripolitiken där man tillkännager en fullständig översyn av skydds- och förvaltningssystemet.

Med tanke på att kontroll är ett ständigt inslag i alla förvaltningssystem skulle det ha varit mycket mer förnuftigt att koordinera båda reformerna utan att löpa risken att 2012 års reform gör detta förslag föråldrat; vissa av dess åtgärder är inte ens tänkta att få effekt förrän allra tidigast år 2012.

Dessa två centrala misstag minskar värdet av vad som kunde ha varit verkliga framsteg, såsom försöken att harmonisera överträdelser och sanktioner och målet att göra medlemsstaterna helt ansvariga för den tydliga bristen på politisk vilja att tillämpa kontrollåtgärder.

Herr talman, nu återstår bara för mig att tacka föredraganden för hans arbete och säga att jag beklagar att vi har så liten tid att ägna åt en sådan viktig fråga.

Emanuel Jardim Fernandes, för PSE-gruppen. – (PT) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Betänkandet av Raül Romeva i Rueda har som huvudmål att garantera respekt för den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser och jag gratulerar honom till hans öppenhet.

Respekt för dessa regler och en europeisk strategi för fiske är de bästa sätten att skydda fiskesektorns intressen. Om folk som är engagerade inom sektorn – från besättningarna ombord till handlarna som säljer fisken – inte respekterar bestämmelserna, är de dömda att mislyckas. Försöket att tillämpa europeiska bestämmelser utan att ta hänsyn till de europeiska flottornas olikheter kommer också att bidra till detta misslyckande.

Därför föreslog jag att man skulle få kommissionens förslag att bättre överensstamma med den verklighet som möter småskaliga och icke-industriella flottor – fastän jag ville gå längre – som faktiskt förekommer i

hela EU, särskilt i de yttersta randområdena, utan att någonsin glömma att en gemensam fiskeripolitik behöver lämpliga kontrollåtgärder.

Vid flera tillfällen har jag som föredragande för fiskebudgeten beklagat den otillräckliga efterlevnaden av de europeiska bestämmelserna. Jag har särskilt krävt bättre kontroll av medlemsstaterna, insyn i kontrollresultaten och förstärkning av gemenskapens kontrollpolitik, förutsatt att dessa åtgärder åtföljs av ekonomiska stödåtgärder för sektorn.

Självfallet skulle vi ha velat gå längre men jag måste gratulera föredraganden till förslaget och till de åtgärder som han har föreslagit, och jag hoppas att kommissionsledamoten kommer att ge ett lämpligt svar på denna fråga.

Elsbeth Attwooll, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Förutom att gratulera Raiül Romeva i Rueda till hans betänkande vill jag ta upp innehållet mot bakgrund av den gemensamma fiskeripolitiken som helhet.

Under de senaste tio åren har jag fått höra mycket kritik mot den, inklusive avsaknaden av lika villkor, otillräckligt engagemang från intressenterna, otillräcklig balans mellan ekonomiska, sociala och miljömässiga krav och alltför mycket central detaljstyrning.

Men på senare tid har jag kunnat försäkra människor att politiken genomgår en omfattande förändring. Självklart återstår det fortfarande lång väg att gå – till exempel att eliminera fångster som kastas överbord – och det finns tillfällen när kommissionen fortfarande har en tendens att tillgripa detaljstyrning. Jag nämner här artikel 47 i kontrollförordningen, åtminstone i ursprungsversionen. Jag har emellertid ofta sagt att den gemensamma fiskeripolitiken är lite som en oljetanker. Det tar lång tid innan den vänder och jag tror verkligen att kontrollförordningen kommer att räcka långt för att uppnå de nödvändiga lika villkoren vad gäller tillsyn över efterlevnaden och påföljder, precis som utvecklingen av regionala råd kommer att göra mycket för att genomföra förbättringar i andra avseenden.

Låt mig därför avsluta med en personlig kommentar och uttrycka min uppskattning av det värdefulla arbete som utförts av fiskeriutskottets medlemmar under arbetets gång. Jag vill också tacka kommissionsledamot Joe Borg och hans grupp för allt som har uppnåtts under de fem år de stått till rors.

Pedro Guerreiro, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Herr talman! Portugal omfattar det historiskt fastställda territoriet på den europeiska kontinenten och ögrupperna Azorerna och Madeira. Lagen fastställer utsträckningen och gränsen för dess territorialvatten, dess exklusiva ekonomiska zon och Portugals rätt till angränsande havsbotten. Staten ämnar inte överlåta någon del av det portugisiska territoriet eller några suveränitetsrättigheter som den har över detta.

Artikel 5 i konstitutionen för republiken Portugal kunde inte vara tydligare. Till följd av detta lade vi fram ett ändringsförslag i enlighet med och i syfte att garantera respekt för de bestämmelser som är rättsligt förankrade i Portugals grundlag. I ändringsförslaget fastslogs att detta förslag till förordning borde respektera och inte hota medlemsstaternas behörighet och ansvar när det gäller att kontrollera efterlevnad av bestämmelserna för den gemensamma fiskeripolitiken.

Men de ändringsförslag som fiskeriutskottet framlagt skyddar inte de principer som vi betraktar som centrala, även om de i viss mån minskar vissa negativa aspekter i kommissionens oacceptabla förslag.

Det är särskilt oacceptabelt, bland andra oroande och otillräckliga synpunkter, att kommissionen ska ha behörighet att självständigt genomföra kontroller utan föregående varning i medlemsstaternas exklusiva ekonomiska zoner och territorier, och att den enligt eget gottfinnande kan förbjuda fiskeverksamhet och inställa eller avbryta utbetalning av gemenskapens ekonomiska bistånd. Det är också oacceptabelt att en medlemsstat kan kontrollera sina fiskefartyg i alla andra medlemsstaters exklusiva ekonomiska zoner utan de senares tillstånd.

Jag slutar med att erinra om vad parlamentet självt har godkänt: vikten av kontroll av hanteringen av fisket som ligger inom medlemsstaternas kompetensområde. Vi hoppas att parlamentet inte än en gång kommer att bryta sitt ord, vilket tyvärr har varit vanligt.

Nigel Farage, för IND/DEM-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag måste erkänna att jag har ett personligt intresse i denna fråga. Jag har alltid tyckt om att fiska, liksom de flesta i familjen. Jag tycker om det, för det är en av de sista grundläggande friheter som finns kvar. Vi kan gå till stranden eller ut i våra båtar, dra upp en fisk och sedan ta hem den för att äta.

Under flera år nu har fritidsfiskare krävt att deras sport ska inkluderas i den gemensamma fiskeripolitiken. Jag har i fler år sagt till dem: "Var försiktiga med vad ni önskar er". Nåväl, nu har det hänt, och det är artikel 47, och det är denna kommissionsledamot från Malta, Joe Borg. Det finns över en miljon som oss i Storbritannien: vi är miljömedvetna, vi är förnuftiga. Vi behöver inga regler, herr Borg, från sådana som ni. Därför måste artikel 47 avvisas helt, för det är det enda som duger. Om ni får den här befogenheten kan ni komma tillbaka år efter år. Vi kan säga nu att fiske från stranden har undantagits, men när fritidsfisket väl lyder under sådana människor som er, herr Borg, kan ni mycket väl komma tillbaka nästa år eller året därpå och börja reglera den sortens fiske.

Vad gäller fritidsfiske från båt, så är det fritt fram att kräva att alla ska ha licens och att alla måste rapportera. Den eventuella miniseger som vi tycker att vi vann i utskottet genom att ändra "medlemsstaterna ska" till "medlemsstaterna kan" börja samla in dessa uppgifter har gått förlorad. Jag är rädd för att med Defra i hamn, så kommer de att ta alla chanser att utnyttja EU:s regler för att kontrollera oss på alla sätt de kan.

Fritidsfisket till havs måste uppmuntras. Vi borde bygga upp rev utanför kusterna. Vi borde inse – som amerikanerna har gjort – den enorma ekonomiska effekt som detta kan få. I stället har vi fått en gemensam fiskeripolitik som redan har blivit en miljökatastrof. Den är avogt inställd mot de brittiska yrkesfiskarna och nu kommer den att förstöra fritidsfisket till havs i Storbritannien om vi ger denna man, och människor av hans sort, rätt att bestämma. Så mitt råd till er, kommissionsledamot Joe Borg är: häng undan huggkroken!

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Herr talman! Tack för Sète. Det finns förvisso fiskeresurser och ett nytt övervakningssystem som vi debatterar i kväll, men framför allt finns det fiskare, deras arbeten och deras försörjningsmöjligheter, och att vara fiskare är det tyngsta arbetet i världen. Det är inte en tjänstemans eller en vald representants arbete, och det skapar män som är fria men i dag desperata, och detta är orsaken till protesterna bland dem som fiskar tonfisk i Medelhavet, i Sète och Le Grau-du-Roi och bland de vredgade fiskarna i Boulogne i Frankrike.

Vi har reglerat deras fiske sedan 1983, dvs. i 26 år. Men ända sedan Romfördraget trädde i kraft har artiklarna 32–39 om den gemensamma jordbrukspolitiken även gällt dem, och gemenskapens allra första reglering av fisket trädde i kraft 1970. Vi har lagstiftat i 39 år – efter chocken på grund av Spaniens anslutning 1986 och Danmarks 1993 – om nät, drivgarn, fiskhandlare, största tillåtna fångstvolym, kvoter, bistånd, omstrukturering av fiskeflottorna och om modernisering.

Vi lagstiftar om sanktioner, biologiska viloperioder, fiskbestånd, kasserad fisk, övervakningssystem, människor, arter, torsk, kummel, blåfenad tonfisk och till och med om internationella avtal och nu om fritidsfiske! Men framför allt fungerar det fortfarande inte. Det blåa Europa håller på att bli gråare och gråare.

Varför? Därför att fisket är en del av det 21:a århundradets stora utmaning när det gäller livsmedel. Det måste hanteras på global nivå. I likhet med finanskrisen, pandemier, klimatförändringar, invandring och allvarlig brottslighet är fiskar i högsta grad gränsöverskridande.

De respekterar varken gränser eller gemenskapslagstiftning. EU är alltför litet för att reglera fiskeresurserna, och från Peru till Japan, från Moskva till Dakar, Irland och Valencia kommer vi att behöva bestämmelser om ett globalt, delat ägande av fiskeresurserna. Det är denna väg också Bryssel måste slå in på, herr talman.

Talmannen. – Nåväl, efter denna ordkaskad ger jag ordet till Struan Stevenson.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Ni känner förmodligen till att två fiskare, far och son från Nordirland som fiskade utanför Peterhead, har arresterats i Liverpool efter att ha fått böter på 1 miljon brittiska pund och att *Assets Recovery Agency*, som är ett organ som normalt används för åtgärder mot narkotikahandlare och gangstrar, användes för att slå ned på dessa två yrkesfiskare som, det måste erkännas, sysslade med olagliga fångster som ingen kan tolerera – men att behandla yrkesfiskare, även om de har gjort sig skyldiga till denna överträdelse, som kriminella, som gangstrar, på samma sätt som vi skulle behandla narkotikahandlare, är motbjudande. Detta visar att vi verkligen behöver åtgärder för att skapa lika villkor, som Raúl Romeva i Rueda skriver i sitt betänkande, eftersom en liknande överträdelse i vissa delar av EU förmodligen skulle resultera i böter på bara 2 000 eller 3 000 euro.

Jag vill emellertid använda resten av min tid till att tala om artikel 47, vilket inte är överraskande, eftersom jag anser att det finns behov att skilja mellan ordet "ska" (*shall*) och ordet "kan" (*may*) i ändringsförslagen 93, 48, 49 och 50. Vi fick ett avsevärt stöd i utskottet för mitt ändringsförslag som innehöll ordet "kan", men nu har ni informerat oss, herr kommissionsledamot, att ni ändå kommer att förkasta detta, så det verkar som att vi har slösat tid på detta.

Jag hoppas att ni gör en ny bedömning av saken. Om en medlemsstat inte anser att det är nödvändigt att vidta dessa åtgärder hoppas jag att ni respekterar subsidiaritetsprincipen.

Nils Lundgren (IND/DEM). - Herr talman! Som EU-skeptiker känner jag ofta en viss skadeglädje när olika EU-institutioner kommer med orimliga och löjliga förslag som artikel 47. Sådana förslag bidrar till att undergräva den omotiverade respekt som många medborgare i EU-länder känner inför EU:s strävanden – strävanden att flytta makten från demokratiska medlemsländer till ett byråkratiskt Bryssel. Kampen mot centralisering och byråkrati underlättas därför av sådana förslag. Samtidigt tar jag emellertid min roll här i Europaparlamentet på allvar. Vi måste stoppa denna utveckling, och jag hoppas att en majoritet av kammarens ledamöter känner likadant. Om inte, så hoppas jag att en majoritet åtminstone känner fruktan för väljarnas dom i början av juni och därför inser att de i eget välförstått intresse måste säga nej till detta förslag. Om subsidiaritetsprincipen inte ens kan förmå EU att hålla tassarna borta från sportfisket i Stockholms skärgård, då är framtiden mörk för det europeiska projektet.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag vill tala om för kommissionsledamoten att även jag stöder "kan" framför "ska". Jag är dessutom medundertecknare.

En allmän efterlevnadskultur när det gäller den gemensamma fiskeripolitiken kommer inte att bli verklighet förrän vi har rättfärdighet och rättvisa som ledord inom inspektionspolitiken och i samband med de åtföljande åtgärderna som vidtas mot våra fiskare. Vi behöver, vilket föreslås i förordningen – och vilket föredraganden också säger – kontroll och efterlevnad på gemenskapsnivå, som avspeglar behoven i denna situation, samtidigt som medlemsstaterna har det yttersta ansvaret.

Det är motbjudande att böterna sträcker sig mellan 600 och 6 000 euro för liknande överträdelser i olika medlemsstater. Det finns ingen som helst respekt för den gemensamma fiskeripolitiken, som rent allmänt anses vara ett bristfälligt instrument. Vi behöver inte detta mitt i alltihop.

När det gäller artikel 47 om fritidsfiske, välkomnar jag den definition som saknades i förslaget. Vi måste uppvisa sunt bondförnuft. Ja, medlemsstaterna kan bedöma om det blir allvarliga konsekvenser för kvoterna avseende känsliga bestånd, men vi bör inte låta det bli en tumregel. Det måste vara undantaget och inte regeln. Vi måste gå vidare med fångst som kastas överbord – det är omoraliskt och fullständigt oacceptabelt att vi kriminaliserar våra fiskare. Vi får inte uppmuntra till bifångster, men vi får inte heller kriminalisera yrkesfiskarna. Kommissionsledamot Borg! Se till att göra rätt avvägning.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Herr talman, herr kommissionsledamot! Ert förslag är av verkligt fundamental betydelse. Ingen som läser revisionsrättens rapport om situationen när det gäller kontroll av den gemensamma fiskeripolitiken kan hysa några tvivel om att detta initiativ av Europeiska kommissionen är av yttersta vikt.

Det är emellertid också sant att vår föredragande har lagt ned ett utomordentlig bra arbete i detta fall. Han har lyckats ta hänsyn till många av de specifika omständigheterna, särskilt när det gäller småskaligt fiske, och han har tagit med en del av våra förslag. Jag vill gratulera honom varmt till hans exemplariska arbete.

Jag vill emellertid också gärna säga att jag förespråkar subsidiaritet. Men det kan inte finnas någon subsidiaritet i kontrollen om det inte finns någon subsidiaritet i logiken bakom den gemensamma fiskeripolitiken.

Det är detta som är utmaningen för kommissionsledamoten vid reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken. Jag hoppas att han kommer att vara mycket engagerad och framgångsrik när han antar denna utmaning som är av avgörande betydelse för fisket runtom i EU.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. - (EN) Herr talman! Jag vill först och främst tacka er för denna intressanta debatt. Vi är naturligtvis lika medvetna om behovet av en meningsfull reformering av våra kontrollsystem.

Låt mig ta upp en del punkter som har nämnts, först och främst när det gäller fritidsfisket. Detta är som sagt ett mycket omtvistat ämne, förmodligen det mest omtvistade av alla de kontrollbestämmelser som finns i förslaget.

Det har emellertid gett upphov till en rad missuppfattningar när det gäller bestämmelsernas verkliga mål och syfte. Jag sa att vi är beredda att godta den definition som föreslås i ett av ändringsförslagen.

Jag kommer under de kommande dagarna tydligt att ange vår ståndpunkt om definitionen och om den föreslagna regleringen av fritidsfisket, inbegripet ett skriftligt svar direkt till fritidsfiskarnas företrädare i syfte att ange målen, parametrarna och detaljerna avseende fritidsfisket.

Sedan hoppas jag på feedback från dem och en eventuell genomgång av bestämmelserna för att göra dem mer finstämda mot det enda mål vi behöver rikta in oss på.

Vi har ett avsevärt problem när det gäller de bestånd som omfattas av en återhämtningsplan. Det finns vissa fritidsaktiviteter som utgör stora påfrestningar på sådana bestånd och vi måste ta itu med denna sak.

Det är bara rättvist för yrkesfiskarna att vi tar itu med detta. I annat fall kan vi aldrig hoppas på att vända situationen om det finns påfrestningar från en betydande fiskeansträngning, även om den inte sker på ett yrkesmässigt sätt och inte ger några inkomster. Bestånden kan inte hoppas på en återhämtning om det finns en betydande ansträngning, just som de vetenskapliga rapporterna har visat.

(Utrop från kammaren: "Det finns inga vetenskapliga belägg för detta!")

När det gäller den fullständiga bristen på samråd med sektorn, anser jag att vi har haft samråd med branschen. Jag deltog själv i en sådan konferens i Skottland för en tag sedan. Alla regionala rådgivande nämnder har ingett sina yttranden och vi har dessutom, precis som i samband med övrig lagstiftning, organiserat ett offentligt samråd på Internet. Sektorn rådfrågades särskilt inom ramen för den rådgivande kommittén för fiske och vattenbruk under 2008.

När det gäller kommentaren om mindre fartyg anser kommissionen att dessa kan ha en betydande påverkan på bestånden. Detta är skälet till varför man inte gör något allmänt undantag för dessa fartyg i förslaget.

I förslagen anges emellertid specifika undantag för vissa fartygskategorier, i allmänhet dem under 10 meter, särskilt för VMS, loggböcker, förhandsmeddelanden och landningsdeklarationer. I detta avseende tar man i förslaget hänsyn till proportionalitetsprincipen.

Man tar också hänsyn till finansiella aspekter när det gäller EU-medfinansiering på upp till 95 procent av kostnaden för denna elektroniska utrustning, för att hjälpa intressenterna att använda den nya tekniken. Undantagen kommer att granskas ytterligare inom ramen för den slutliga ordförandeskapskompromissen.

Jag vill också säga, med hänsyn till det som Pedro Guerreiro tog upp, att många av de punkter som han nämnde redan finns i de befintliga kontrollbestämmelserna. Om vi därför antog de ändringsförslag som han föreslår, skulle vi faktiskt gå kräftgång när det gäller kontroll och verkställighet, i stället för att stärka de ändringsförslag som faktiskt behöver stärkas.

Vi strävar efter lika villkor när det gäller sanktionsbestämmelserna, i enlighet med förslaget till förordning. Vi är naturligtvis beredda att granska dem ytterligare för att se om vi måste göra några finjusteringar, men huvudsyftet för sanktionsbestämmelserna i förslaget till förordning är att se till att det inte finns några betydande olikheter, som det finns i dag, mellan sanktionerna som tillämpas av vissa medlemsstater, eller av de rättsvårdande myndigheterna i vissa medlemsstater, och de sanktioner som tillämpas av de rättsvårdande myndigheterna i övriga medlemsstater.

Till sist vill jag tacka Nigel Farage för hans förtroende när det gäller mitt arbete under en andra mandatperiod!

Raül Romeva i Rueda, *föredragande*. – (ES) Herr talman! Jag vill använda dessa sista två minuter till att framföra tack.

För det första till kommissionen, inte bara för det arbete den har utfört och den möjlighet den har erbjudit. Jag tror inte att det någonsin är lätt att ta upp en så djupgående fråga av detta slag, men jag anser att det var nödvändigt att åtminstone inleda debatten. Det har kommissionen gjort på ett oförväget sätt. Naturligtvis kommer det alltid att finnas personer som anser att tidpunkten aldrig är den rätta, men jag anser att debatten åtminstone har hjälpt oss och även i fortsättningen kommer att hjälpa oss att förtydliga en del av de svårigheter vi har när det gäller att åstadkomma en mer omfattande och bättre reglering av denna sektor.

För det andra vill jag tacka övriga föredragande och skuggföredragande. Som vi har sett under debatten har vi förvisso mycket varierande uppfattningar, och vi har gjort betydande ansträngningar för att komma fram till gemensamma ståndpunkter.

Jag vill också uttrycka min erkänsla för de ansträngningar som alla har gjort i denna fråga. Det slutresultat vi har kommit fram till kanske inte är det som vi alla hade hoppats på. Om jag tar toleransmarginalen som exempel, håller jag med kommissionen om att 5 procent var tillräckligt. Marginalen på 10 procent är en del av vår kompromiss eftersom det fanns andra ledamöter som ville gå mycket längre.

Vi är i en liknande situation när det gäller möjligheten att förlänga eller åtminstone senarelägga perioden för genomförande av det elektroniska systemet.

Jag vill också påminna oss alla om att detta inte kommer att medföra några ytterligare kostnader, en detalj som ibland glöms bort. Under alla omständigheter kan kommissionen ställa särskilda resurser till förfogande för detta.

När det gäller slutfrågan om fritidsfisket, kanske den mest kontroversiella men inte nödvändigtvis den viktigaste delen av resolutionen, vill jag fästa uppmärksamheten på en aspekt, nämligen icke-diskriminering. Om vi inte inser att vi alla måste medverka genom att dela ansvaret är det inte sannolikt att vi kommer att uppnå önskat resultat.

Den kompromiss vi kom fram till under våra förhandlingar var naturligtvis inte lätt, men jag anser att den är relativt acceptabel. Trots detta täckte vår överenskommelse inte frågan om huruvida undersökningen av fritidsfiskets potentiella effekter bör genomföras på frivillig eller obligatorisk basis.

Med tanke på att det föreslås vissa undantag för fritidsfisket anser jag att det åtminstone vore bra om medlemsstaterna åtar sig att tillhandahålla nödvändig information snarare än att tvingas göra det. Jag vill nämligen gärna upprepa att vi bör dela ansvaret. I annat fall kommer vi alla – även när det gäller fritidsfisket – att märka att vi drabbas av bristen på reglering.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

23. Bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är betänkandet av Cornelis Visser, för fiskeriutskottet, om förslaget till rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder (KOM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)) (A6-0206/2009).

Carmen Fraga Estévez, ställföreträdare för föredraganden. – (ES) Herr talman! Jag vill tacka föredraganden för att han har riktat uppmärksamheten mot några av de viktigaste frågor som tagits upp i kommissionens förslag.

En sådan fråga är den nya tendensen att reglera enskilda frågeområden som är pelare i den gemensamma politiken. Även om denna strategi i teorin kanske är förstälilig när det gäller tekniska åtgärder måste vi vara mycket noga med att se till att de efterföljande regionala bestämmelserna begränsas till aspekter som uteslutande gäller tillämpning och reglering av tekniska detaljer.

Anledningen till att jag nämner detta är att utformandet av rambestämmelser med minimiåtgärder som sedan följs av olika lagar för enskilda områden jämte en ökande tendens att tillämpa kommittéförfaranden är ett av de alternativ som kommissionen är beredd att välja om den ställs inför utsikten till ett medbeslutandeförfarande om fiskeripolitiken, något som generaldirektoratet för havsfrågor och fiske självt tydligt medger i grönboken om reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Vi bör också komma ihåg att det inte är någon vanlig politik vi talar om här utan en gemensam politik som kräver fullständig tydlighet när det gäller den eventuella innebörden av en mer eller mindre förtäckt överföring av kontrollen till medlemsstaterna eller en överdriven territorialisering av vad som bör vara gemensamma regler, avsedda att inte snedvräda konkurrensen och att undvika diskriminering mellan olika fiskeflottor.

Samtidigt som det kan vara förnuftigt att mycket lokala arters minimistorlek regleras av regionala bestämmelser bör dessa fall därför utgöra det lägsta antalet. Minimistorlekar i allmänhet liksom även måtten på nät eller kriterier för vilka fångster som kan landas och säljas bör gälla överallt och godkännas av rådet och parlamentet.

En del av de viktigaste förändringar som föreslås av fiskeriutskottet rör sig också i denna riktning. Utskottet vill begränsa tillämpningen av kommittéförfarandet till att enbart gälla detaljer och hävdar bestämt att rådet bör ha tillgång till regler för att kunna fastställa fredningstider, nätdimensioner och åtgärder för att eliminera eller minska den mängd fisk som kastas överbord eftersom vi förstår att allt fiske inom gemenskapen måste följa vissa regler som är desamma för alla.

Man bör komma ihåg att den enda verkliga gemenskapsaspekten i denna politik som vi kallar "gemensam" är tillträde till marknader, medan politiken för bevarande och förvaltning – låt oss sluta kalla den kontrollpolitik – lämnar ett visst handlingsutrymme som medlemsstaterna i allmänhet utan skrupler utnyttjar till gagn för sina egna flottor och till förfång för andras flottor.

Vi har just fått uppleva kommissionens starka engagemang för att standardisera kontrollen och göra den till en gemenskapsfråga, och det skulle vara svårt att förstå på vilket sätt de återstående åtgärderna tvärtom tjänar syftet att bryta upp och fragmentera denna kontroll eller att olika regler skapas för samma verksamhet beroende på var den bedrivs.

Detta äventyrar totalt den gemensamma fiskeripolitikens trovärdighet och dess framtid som sådan, någonting som inte bör tas för givet före reformeringen 2012.

När det gäller den kontroversiella regeln om "ett nätredskap" slutligen, anser jag att parlamentet har erbjudit kommissionen en bra alternativ strategi genom att ange i vilka fall regeln kanske inte är genomförbar. Därför bör det vara acceptabelt att mer än en typ av nätredskap tas ombord.

Jag hoppas således att kommissionen kan visa lyhördhet för vad som uppenbarligen är mycket viktiga frågor för fiskeindustrin och för vårt eget fiskeriutskott.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Låt mig tacka föredragande Cornelis Visser, Carmen Fraga Estévez och fiskeriutskottet för förslaget till betänkande om kommissionens förslag till tekniska åtgärder för Atlanten och Nordsjön.

Detta är en mycket teknisk fråga och, som ni känner till, de tekniska bevarandeåtgärderna i Atlanten och Nordsjön härrör till stor del från befintliga bestämmelser. I gemenskapslagstiftningen är åtgärderna utspridda i olika förordningar: 1998 års förordning om allmänna tekniska åtgärder i Atlanten och Nordsjön, förordningen om kompletterande tekniska åtgärder för bevarande av torsk och kummel och den årliga förordningen om TAC och kvoter, som också innehåller en rad tekniska bevarandeåtgärder. Förutom denna rättsliga komplexitet är de aktuella bestämmelserna i vissa fall mycket komplicerade och svåra att genomföra och övervaka.

Kommissionen antog förslaget till en ny förordning om tekniska bevarandeåtgärder för Atlanten den 4 juni i fjol. Förslaget utarbetades efter ett grundligt samråd med intressenter och medlemsstater under 2006 och 2007. Genom förslaget ordnas alla relevanta bestämmelser i en gemensam rättsakt, vilket därför kommer att förbättra den rättsliga följdriktigheten. Genom förslaget försöker man dessutom att förenkla, förtydliga och effektivisera de olika bestämmelserna. Man har särskilt försökt att förenkla inspektionerna ombord och minska kostnaderna för yrkesfiskarna. Det finns också vissa kompletterande bestämmelser för att minska mängden fångst som kastas överbord, t.ex. upprättandet av en rättslig ram för realtidsstängningar, som redan tillämpas i Nordsjön.

Man föreslår en ny struktur för beslutsfattande, där man ska använda beslut på rådsnivå för allmänna och nödvändiga bestämmelser och kommittéförfarandet för mer detaljerade och tekniska regionspecifika bestämmelser, för att därmed undvika s.k. mikroförvaltningsbeslut på politisk nivå. Denna nya metod får inte stöd i ert betänkande, där ni i ändringsförslagen 1, 6, 7 och 26 efterlyser rådsförordningar för både allmänna och detaljerade tekniska bestämmelser. Kommissionen, i synnerhet inom ramen för reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken, vill inte fortsätta med åtgärder för mikroförvaltningsbeslut på politisk nivå. Med hänsyn till det som sägs i betänkandet om kommittéförfarandet är kommissionen emellertid beredd att undersöka förfaranden som, samtidigt som vi behåller kommittéförfarandet för regionala tekniska bestämmelser, kommer att möjliggöra ett upphöjande till rådsnivå av alla frågor som verkar vara viktiga eller politiska.

Kommissionen kan delvis godta ändringsförslagen 2 och 3 som handlar om kompletterande förklaringar avseende fiskeutrustning, om detta är nödvändigt, och om vissa specifika marknadsbestämmelser, särskilt om arternas minimistorlek, i syfte att harmonisera åtgärderna.

I linje med politiken om fångst som kastas överbord, lägger kommissionen fram nya bestämmelser om realtidsstängningar och bestämmelserna om förflyttning av visst fiske för att minska praxisen med fångst som kastas överbord. Båda åtgärderna betraktas som effektiva verktyg i syfte att minska fångsterna som kastas överbord, och är viktiga för att möjliggöra ett byte från bestämmelser som handlar om landningar till bestämmelser om verkliga fångster. Av detta skäl kan kommissionen inte godta ändringsförslagen 4, 5, 21, 23 och 24. Ändringsförslag 20 godtas i den del där man uppmanar till att "kvantitet" ersätts med "vikt" för att fastställa bifångstnivån. Vi kan dessutom godta ändringsförslagets andra del angående undantagen om

avstånd. Parametrarna för ett sådant undantag måste emellertid granskas ingående och kommer att läggas fram i genomförandeförordningen.

Av skäl som har att göra med inspektion, avser kommissionen att genomföra bestämmelsen om ett enda nät, som bör vara tillämpligt för de flesta fiskefartygen i EU. Kommissionen är beredd att undersöka möjliga undantag för särskilda fiskefartyg i fall då dessa är berättigade och välmotiverade, och då man tar hänsyn till de kriterier som anges i ändringsförslag 11. Sådana undantag bör utgöra en del av de regionala förordningarna.

De övriga aspekterna av kommissionens förslag är mycket tekniska, med många detaljer som har att göra med konstruktionen och användningen av fiskeutrustning i Atlanten. Jag noterar att föredraganden och fiskeriutskottet också tog upp de mycket tekniska delarna av förslaget och har föreslagit en rad ändringsförslag i syfte att förbättra det. Jag måste emellertid uttrycka mina reservationer när det gäller ändringsförslagen 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16 och 22. De tekniska bestämmelser som har föreslagits på grundval av vetenskapliga råd har förenklats i jämförelse med den befintliga lagstiftningen och kommer att underlätta inspektionerna ombord och minska kostnaderna för yrkesfiskarna. Kommissionen kan inte godta ändringsförslagen 18 och 19, eftersom de föreslagna bestämmelserna redan är i kraft till följd av en politisk överenskommelse i rådet om ett förslag från kommissionen grundat på vetenskapliga råd, och det inte finns någon ny information som rättfärdigar några ändringar.

Jag kan stödja den idé som anges i ändringsförslag 27, och när kommissionen inför de nya tekniska åtgärderna kan den därför gå med på att fördröja deras ikraftträdande för att ge yrkesfiskarna tillräckligt med tid för att göra de nödvändiga anpassningarna.

Låt mig återigen uttrycka min tacksamhet till föredraganden och utskottet för deras arbete med detta förslag.

Paulo Casaca, för PSE-gruppen. – (PT) Herr talman! Även jag vill gratulera kommissionen till dess lagstiftningsinitiativ. Jag vill också gratulera vår föredragande som här i dag representeras av vår kollega Carmen Fraga.

Jag anser att det verkligen var viktigt och brådskande att förenkla lagstiftningen i detta avseende. Men jag anser också att vi måste gå mycket längre, särskilt inom två grundläggande områden, och det första gäller fisk som kastas överbord.

Jag anser att den planerade reformeringen i princip måste innebära ett uttryckligt förbud mot att kasta fisk överbord. Detta måste absolut förbjudas. För det andra anser jag att vi måste slå fast principen att alla fartyg måste respektera regler som är strängare än EU:s i regioner där de regionala eller nationella myndigheterna uppfattar situationen på detta sätt.

Detta är två grundläggande principer som saknas här, och jag hoppas att dessa kommer att beaktas vid reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag välkomnar dessa åtgärder för att främja selektiva fiskemetoder som minimerar skadorna på det komplexa ekosystem i vilket fiskeresurserna finns, samtidigt som man möjliggör ett fortsatt ansvarsfullt fiske och maximerade vinster samt minimerade bifångster och fångst som kastas överbord. Vi måste så snart som möjligt ta itu med förbudet att kasta fångster överbord, herr kommissionsledamot.

Mångfalden hos de fiskeplatser som finns i EU är en del av vår styrka, men också en ytterligare svårighet när vi ska utarbeta lagstiftning som är adekvat, lämplig och konsekvent. De olika haven i Europa har sina egna särdrag och det är viktigt att erkänna den kunskap och expertis som finns hos de berörda parterna på platsen och motstå frestelsen att mikroförvalta på EU-nivå.

Eftersom detta är den sista debatten om fiskefrågor under denna mandatperiod vill jag tacka er, herr kommissionsledamot, och er personal för ert enorma engagemang och era grundliga kunskaper som ni uppvisade under ert inlägg, och för den tid och uppmärksamhet som ni alltid har gett fiskeriutskottet. Ni fanns alltid tillgänglig för oss. Det har verkligen uppskattats och uppmärksammat och man har jämfört med andra kommissionsledamöters tillgänglighet.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag vill först och främst tacka fru Davis för de vänliga orden. När det gäller denna förordning handlar alltså kommittéförfarandet om att förenkla det just nu alldeles för komplicerade systemet för beslutsfattande i samband med mycket tekniska frågor.

Jag håller emellertid med om att vi redan nu har ett förfarande som medger att man tar upp en fråga på rådsnivå om den skulle visa sig vara särskilt viktig eller av politisk karaktär.

När det gäller fångst som kastas överbord har vi redan börjat vidta åtgärder för att minska denna praxis, särskilt inom ramen för Nordsjöparametrarna och bevarandeplanen för torsk. Vi kommer att fortsätta att utarbeta ytterligare förslag i allmänna termer, t.ex. om förbudet mot höggradig sortering, som vi kommer att lägga fram för 2010, och vi hoppas att kunna hantera denna fråga på ett övergripande sätt i diskussionerna om reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken, med målsättningen, hoppas jag, att slutresultatet blir att man fullständigt upphör med att kasta fångst överbord.

Jag vill själv tacka parlamentsledamöterna, särskilt ledamöterna i fiskeriutskottet, för det ständiga stöd de har gett kommissionen i hanteringen av de ibland intrikata och politiskt känsliga fiskerifrågorna.

Carmen Fraga Estévez, *suppleant för föredraganden*. – (ES) Herr talman! Jag är tacksam mot kommissionsledamoten särskilt för en kommentar han gjorde, nämligen att han är beredd att ompröva kommissionens ståndpunkt i frågan om kommittéförfarandet. Jag välkomnar denna nyhet eftersom parlamentet under hela denna debatt i fiskeriutskottet tydligt har visat att det motsätter sig kommissionens iver att på ett överdrivet sätt hänvisa till kommittéförfarande och särintressen – vilket också framgår av utkastet till grönboken om reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken.

Dessutom motiverar kommissionen detta i grönboken och hävdar att förfarandena nu kanske blir fördröjda med tanke på det medbeslutandeförfarande som parlamentet för första gången kommer att tillämpa på fiskeområdet när Lissabonfördraget väl har trätt i kraft.

Jag tror inte att detta är sant. Jag har en känsla av att lagstiftningsförfaranden blir fördröjda inte på grund av parlamentet eller medbeslutandeförfarandet utan snarare därför att kommissionen ibland också lägger fram sina förslag för sent. Enligt min uppfattning är detta en fråga av intresse som bör bli föremål för debatt.

Jag förstår kommissionsledamotens synpunkt när han säger att en förordning som är så teknisk som denna innebär att vissa aspekter måste beslutas genom kommittéförfarande och att alla aspekter inte kan behandlas av rådet.

Jag anser dock, herr kommissionsledamot, att det finns en viss skillnad mellan vad ni och vad vi i parlamentet anser vara "tekniskt". Vi är mer restriktiva än vad ni tenderar att vara.

Som en sista punkt – jag vill inte ägna alltför lång tid åt ett ämne där jag inte själv är föredragande – vill jag nämna regeln om ett nätredskap. Herr kommissionsledamot! Under våra debatter i fiskeriutskottet blev det uppenbart att kommissionen försvarar denna princip främst av kontrollskäl.

Vi förstår alla att kontrollfrågan är bra mycket lättare med regeln om ett enda nätredskap, men detta ställer också till allvarliga problem för vissa typer av fiske, vilket ni säkert är medveten om.

Låt oss därför inte alltid använda kontrollfrågan för att då och då vara ytterst restriktiva, för vissa beslut behöver inte alltid fattas.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

24. En gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Simon Busuttil, för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, om en gemensam invandringspolitik för Europa: principer, åtgärder och verktyg (2008/2331)(INI) (A6-0251/2009).

Simon Busuttil, *föredragande*. – (MT) Om jag måste sammanfatta mitt betänkande på två rader skulle jag för det första säga att Europaparlamentet i högsta grad förespråkar en gemensam invandringspolitik och för det andra att parlamentet inte längre vill ha en fragmenterad invandringspolitik. Den vill hellre ha en enhetlig politik eftersom endast en enhetlig politik kan vara effektiv.

Jag säger detta nu med större övertygelse mot bakgrund av den händelse som ägde rum för några dagar sedan då fartyget *Pinar* räddade 154 immigranter som befann sig på internationellt vatten. Detta fall understryker

behovet av en gemensam politik. Detta visar i själva verket tydligt vilket pris vi tvingas betala på grund av avsaknaden av en bra gemensam politik. Vilket pris? Priset är att alla skakar av sig ansvaret och lägger över det på andra, och samtidigt som vi pekar finger åt varandra finns det människor som varje dag drunknar och dör inför våra ögon.

Det är skamligt att ett land med en befolkning på 60 miljoner utnyttjar sina lagar för att försöka vältra över ansvaret på ett land vars befolkning är mindre än en halv miljon. Jag gissar att detta helt enkelt var ett isolerat fall och att den italienske ministern från *Lega Nord* utnyttjade fallet inför sina åhörare bara några veckor före valet till Europaparlamentet. Dessa politiska tricks är lätta att genomskåda, men detta gör dem inte acceptabla. Jag vill lovorda den konstruktiva anda som de maltesiska och italienska premiärministrarna visade när de ingrep för att lösa situationen för *Pinar*. Tack vare deras ingripande triumferade förnuftet över de dramatiska pajaskonsterna. Det sunda förnuftet visade sig starkare än oförsonligheten, och respekten för lagen segrade över djungelns lag.

Jag hoppas att vi på grund av *Pinar*-incidenten kommer till insikt om att det visserligen är lätt att vältra över ansvaret på andra och anklaga varandra för att handla fel men att den lätta vägen inte leder till lösningar. Det är vägen mot en sant europeisk politik som leder till en lösning även om denna väg kanske är svårare.

Det finns sex huvudpunkter i mitt betänkande. För det första att vi en gång för alla måste sätta stopp för den mänskliga tragedi vi står inför på grund av illegal invandring, för det andra att den mekanism för en fördelning av bördorna som finns i den europeiska pakt för invandring och asyl måste genomföras utan dröjsmål och att den måste göras om till ett bindande rättsligt instrument, för det tredje att man måste fästa större vikt vid återvändandet när det gäller de invandrare som inte har rätt att stanna kvar på EU:s territorium, för det fjärde att varje avtal som sluts mellan Europeiska unionen och ett tredje land också måste ta upp invandningsfrågan, för det femte att Frontex-byrån måste stärkas, inte bara ekonomiskt utan ännu viktigare i fråga om resurser, och slutligen att vi måste vara tuffare i vår kamp mot den organiserade brottsligheten.

Avslutningsvis vill jag säga att vi lyckades komma fram till kompromisser på flera punkter i betänkandet. Tyvärr finns det fortfarande en oavgjord punkt som togs med på grund av en majoritet inom den socialdemokratiska gruppen och som gäller invandrarnas rösträtt. Detta var inte någonting som jag kunde acceptera. Därför har jag presenterat en resolution som är ett alternativ till betänkandet med innebörden att omnämmandet av rösträtten ska ersättas av en kompromiss som innefattar omformulering.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. – (MT) På Europeiska kommissionens vägnar vill jag gratulera Simon Busuttil till det viktiga betänkande han har utarbetat. I betänkandet diskuteras en central fråga som är nära förbunden med Europeiska unionens fortlöpande utveckling, nämligen en gemensam invandringspolitik. Den europeiska pakt för invandring och asyl som Europeiska rådet antog förra året har tjänat som utgångspunkt på vägen mot en gemensam politik på asyl- och invandringsområdet, vilket också påpekas i betänkandet.

Vi måste nu se till att de åtaganden som stipuleras i paktens uppfylls. I nästa månad kommer kommissionen att föreslå metoder för att övervaka genomförandet av denna pakt. Detta kommer att ske genom en årlig rapport som kommer att utfärdas av kommissionen. Dessa rapporter kommer att ligga till grund för den årliga debatten inom Europeiska rådet om invandrings- och asylpolitiken 2010.

Den definition av de allmänna målen för den gemensamma politiken som fastställts i denna pakt ska också ingå i det fleråriga programmet, dvs. det Stockholmsprogram som kommer att antas senare i år under det svenska ordförandeskapet. Genom Busuttilbetänkandet får kommissionen ytterst värdefull information som kommer att hjälpa den att lämna sitt planerade bidrag i form av ett meddelande som bör antas senast i sommar. Jag vill understryka att våra uppfattningar i stort sett överensstämmer.

I flera olika delar av Busuttilbetänkandet uppmanas kommissionen att agera. Som svar på detta vill jag här säga att kommissionen redan har förbundit sig att agera aktivt. Exempel på detta kan ses i utvecklandet av anläggningarna för tillfällig och cirkulär migration, de förbättringar som har gjorts på området insamling och analys av uppgifter, spridandet av information både om de realistiska möjligheterna för invandrare och om riskerna med illegal invandring och även på området samarbete med tredjeländer.

Jag vill nämna ett särskilt område där Simon Busuttil uttryckte oro, nämligen solidariteten mellan medlemsstaterna i invandningsfrågor. Som föredraganden framhöll i sitt anförande har de nyligen inträffade händelserna i Medelhavet återigen tydligt visat de problem och det allvarliga tryck som vissa medlemsstater utsätts för. Jag vill försäkra er, herr Busuttil, att kommissionen tar sitt fulla ansvar för att finna lösningar för att hjälpa dessa medlemsstater som upplever ett särskilt intensivt invandringstryck.

Här vill jag nämna tre exempel på åtgärder som antingen redan har vidtagits eller som kommer att vidtas i detta avseende. Dublinförordningen kommer att ändras på ett sådant sätt att det blir möjligt att skjuta upp överföringar till de medlemsstater som är utsatta för ett särskilt stort tryck. En europeisk byrå för stöd till asylsökande kommer att inrättas för att stödja just dessa medlemsstater, och ekonomiska resurser kommer att ställas till medlemsstaternas förfogande för att möjliggöra intern och frivillig omflyttning av invandrare.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Corina Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Europeiska kommissionen uppskattar att EU år 2050 kommer att behöva 60 miljoner arbetstagare från tredjeländer vid en tidpunkt då den förvärvsarbetande befolkningen kommer att minska i allt snabbare takt. På lång sikt är följaktligen Lissabonstrategins ambitiösa mål beroende av tillskott av arbetskraft från länder utanför EU.

Men för närvarande, under den ekonomiska krisen, uppvisar arbetslösheten en betydande ökning, och många gränsöverskridande arbetstagare från de nya medlemsstaterna är bland dem som drabbas av bortfallet av arbetstillfällen. Som ett resultat av detta är det ytterst viktigt att samordna invandringspolitiken och sysselsättningspolitiken för att komma fram till en rättvis och praktisk ståndpunkt, samtidigt som man respekterar gemenskapens preferensprincip. Jag anser att det är fel av oss att ge invandrare rätten att flytta runt inom EU, samtidigt som rumäner och bulgarer inte har fullständig rörelsefrihet på EU:s arbetsmarknad.

Det är omoraliskt och farligt för oss att uppmuntra kompetensflykten från utvecklingsländerna utan att ta hänsyn till risken för bumerangeffekten och utan att bekymra oss om den diskriminering som äger rum, en diskriminering som innebär att flertalet av invandrarna erbjuds arbeten under deras kompetensnivå, särskilt när det gäller kvinnor, vilket gör dem alla till offer för negativa stereotyper och praxis både i ursprungslandet och i EU:s medlemsstater.

Jamila Madeira (PSE), skriftlig. – (PT) Enligt Eurostat kommer EU:s åldrande befolkning att vara en realitet på medellång sikt. Invandringen skulle kunna fungera som en viktig stimulans för att säkerställa en bra ekonomisk utveckling i EU. Mot denna bakgrund måste vi inse att invandringen är viktig för EU.

Illegalt arbete måste bekämpas eftersom det innebär en allvarlig kränkning av de migrerande arbetstagarnas rättigheter. Vi måste främja en EU-politik som uppmuntrar illegalt bosatta migrerande arbetstagare att registrera sig hos myndigheterna samtidigt som vi ser till att detta inte leder till summariska förfaranden för att skicka tillbaka dem, vilket innebär en kränkning av deras rättigheter. Dessa arbetstagare befinner sig redan i underläge när de anländer till EU, och det är uppenbart att en korrekt hantering av migrationsvägar samtidigt kan gagna både EU och tredjeländer.

Vi måste bekämpa det slöseri med kompetens som vi gång på gång ser bland migrerande arbetstagare. Dessa arbetstagare, särskilt kvinnor, får ofta arbeten som de är överkvalificerade för.

Jag anser att kommissionen måste ägna särskild uppmärksamhet åt frågan om erkännande av kompetens och incitamenten till livslångt lärande samtidigt som den också ser till att invandrarna har möjligheter att lära sig värdlandets språk för att säkerställa deras sociala, yrkesmässiga och kulturella integrering i Europeiska unionen.

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Invandringen till EU är en företeelse som har pågått konstant under lång tid. Den gynnas av sådana faktorer som betydande materiella skillnader i fråga om levnadsstandard mellan EU och andra regioner i världen.

EU behöver avgjort en gemensam strategi för invandringen till EU. Om en medlemsstat inte agerar kan det få direkta följder för andra stater. Dålig förvaltning av invandringen kan få allvarliga konsekvenser för ursprungsländerna och för invandrarna själva.

Vi bör vara medvetna om att legal invandring är en positiv företeelse som innebär möjligheter för många olika grupper. Invandrare har spelat en mycket viktig roll för Europeiska unionens utveckling under de senaste decennierna, och EU behöver fortfarande deras arbetsinsatser. I samband med detta är det nödvändigt med en gemensam politisk vision som bygger på tidigare landvinningar och som även tar sikte på framtiden. För att nå detta mål krävs effektivare samarbete. Det finns många människor som riskerar sina liv eller sin

hälsa särskilt för att ta sig över EU:s södra och östra gränser. Tusentals av dem dör till havs medan de söker finna ett bättre liv.

Invandringen är en av de allvarligaste utmaningar som EU just nu står inför, och hur vi hanterar den beror på oss. Vi kan göra den till en möjlighet eller också kan vi skada många människor genom att hantera den felaktigt.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Eftersom EU är huvudmålet för invandrarna måste en av EU:s prioriteter vara att harmonisera invandringslagstiftningen.

Om vi i EU inte vidtar åtgärder nu för att främja en gemensam invandringspolitik kommer vi senare att få lida av följderna av att vi inte har gjort det i tid.

Jag kan framför mig se scenariot med tusentals illegala invandrare som omkommer till havs. Jag anser att det är vår plikt att förhindra förlust av människoliv och att vi därför helhjärtat måste satsa på aktivt samarbete med de länder som de illegala invandrarna kommer från.

Jag anser att en gemensam invandringspolitik för EU måste vara en politik som stöder solidariteten med de medlemsstater längs EU:s gränser som drabbas av stora invandringsvågor.

Jag stöder uppfattningen att kampen mot den illegala invandringen endast kan föras genom att man främjar kontrollerad legal invandring. Varje medlemsstat måste var för sig tydligt förbinda sig att skapa gynnsamma villkor för legal invandring.

Jag välkomnar betänkandet som har visat sig vara ganska ambitiöst, och jag hoppas att det kommer att gå igenom med god marginal under omröstningen i plenum.

25. Kontroll av budgetgenomförandet av föranslutningsinstrumentet (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, för budgetkontrollskottet, om kontroll av budgetgenomförandet av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) 2007 (2008/2206(INI)) (A6-0181/2009).

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, föredragande. – (EL) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Låt mig först av allt upprepa att instrumentet för stöd inför anslutningen är unionens nya finansieringsinstrument för att ge stöd inför anslutningen under perioden 2007–2013 och att det ersätter de tidigare programmen för kandidatländer och potentiella kandidatländer, dvs. Phare, Cards, ISPA och andra program.

Det nya instrumentet består av fem delar som täcker de prioriteringar som fastställts utifrån mottagarländernas behov, dvs. övergångsstöd och institutionsuppbyggnad, gränsöverskridande samarbete, regional utveckling, utveckling av mänskliga resurser och landsbygdsutveckling.

Detta parlamentsbetänkande är den första granskningen av genomförandet av detta nya instrument och det har två syften:

– för det första att se till att det projekt som finansieras bättre överensstämmer med prioriteringarna för stödet inför anslutningen, särskilt när det gäller miljö, jämställdhet mellan könen, kärnkraftssäkerhet och ökad sysselsättning, och

– för det andra att undvika de misstag som begåtts tidigare, t.ex. sådana misstag som upptäcktes alltför sent vid genomförandet av programmen Phare, Sapard och ISPA i Bulgarien och Rumänien.

Vi anser att dessa mål bättre kan nås om parlamentet redan från början noga övervakar genomförandet av det nya instrumentet, och det är därför vi har begärt detta initiativbetänkande.

I sitt resolutionsförslag uttrycker parlamentet sin tillfredsställelse med den höga genomförandegraden för IPA-åtagandena och beklagar de betydande förseningarna både när det gäller godkännande av relevanta bestämmelser och när det gäller genomförande av de program som inleddes 2008. Vi vill också påpeka att syftet med parlamentets kontroll av stödet inför anslutningen inte bara är att granska om tillgängliga medel har använts på ett legitimt sätt utan också att utvärdera om dessa medel faktiskt har utnyttjats för projekt som är prioriterade inför anslutningen och om de önskade resultaten har uppnåtts.

I vårt betänkande kräver vi bättre balans mellan projekt som är öronmärkta för att uppfylla politiska kriterier och projekt som är öronmärkta för att anpassa landets lagstiftning till gemenskapens regelverk, och vi kräver att horisontala och regionala program ska stärkas. Vi kräver också att man ska fästa särskilt stor vikt vid bekämpning av korrupktion, organiserad brottslighet och arbetslöshet, särskilt arbetslöshet bland ungdomar. Vi kräver större ekonomiska resurser för att stärka kvinnors rättigheter och likvärdiga möjligheter över huvud taget. Vi kräver också att det gränsöverskridande samarbetet ska stärkas för att i högre grad främja försoning och goda grannskapsförbindelser mellan mottagarländerna och mellan dem och Europeiska unionens medlemsstater.

Avslutningsvis vill jag säga att vi anser att föranslutningsinstrumentet är en rationell och flexibel mekanism för att optimera det ekonomiska stödet till kandidatländer och potentiella kandidatländer. För att instrumentet ska ge största möjliga utbyte måste det emellertid tydligt ligga i linje med prioriteringarna inför anslutningen och de sociala och politiska förhållanden som är specifika för varje land. Därför hoppas parlamentet kunna spela en viktig roll vid genomförandet och anpassningen av detta instrument.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag vill på kommissionens vägnar tacka parlamentet för att den ger oss möjlighet att kommentera betänkandet om kontroll av budgetgenomförandet av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA) 2007, och tacka föredraganden, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, för det mycket värdefulla betänkande som hon tog initiativ till och utarbetade.

Vi kan i det stora hela instämma i slutsatserna och rekommendationerna i betänkandet, vilka är helt förenliga med kommissionens åsikter om hur man bäst kan använda det ekonomiska stödet till västra Balkan och Turkiet.

Kommissionen bekräftar den sena inledningen av IPA 2007-program på grund av det sena antagandet av den rättsliga ramen för IPA. Jag kan emellertid försäkra er att kommissionen gjorde allt för att begränsa förseningen av genomförandet på plats och att utarbetandet av förvaltningsstrukturer och detaljerad projektutformning pågick under hela 2008.

Inom denna ram kommer kommissionen att garantera att effekterna av IPA blir synliga i mottagarländerna.

Tillåt mig utveckla några av de frågor som tas upp i betänkandet. När det gäller avvägningen mellan politiska kriterier och införlivandet av gemenskapens regelverk, har kommissionen redan ökat anslagen till projekt inom området för de politiska kriterierna i IPA 2008 i alla länder och kommer att fortsätta med detta steg för steg.

Med tanke på den rådande finanskrisen blir vi emellertid också tvingade att hitta en lämplig avvägning i programmen för 2009 och 2010 mellan fortsatt stöd för politiska reformer och ekonomiskt stöd för att hjälpa länderna att mildra effekterna av den ekonomiska nedgången.

I detta avseende fastställer föredraganden helt riktigt de utmaningar som uppkommer genom finanskrisen och behovet av ett gensvar från gemenskapen. Kommissionen sammanställde i detta syfte ett IPA-krispaket på omkring 250 miljoner euro i slutet av 2008 i syfte att möjliggöra en utlåning på omkring 600 miljoner euro från de internationella finansinstituten.

Åtgärderna kommer att inriktas på stöd till privata små och medelstora företag, investeringar i energieffektivitet och stöd till investeringar enligt nationella IPA-program i nära samordning med internationella finansinstitut.

Kommissionen instämmer också fullständigt i behovet av att upprätta det decentraliserade förvaltningssystemet som en åtgärd för att främja kandidatländernas och potentiella kandidaters ägarskap och ansvarstagande. Länderna får vägledning och hjälp så att de kan skapa de nödvändiga offentliga förvaltningsstrukturerna och offentliga finansiella kontrollsystemen.

Enligt IPA-principerna är miljöskydd, goda styrelseformer, utveckling av det civila samhället, jämställdhet mellan könen och icke-diskriminering övergripande frågor och en integrerad del av projektutformningen.

De icke-statliga organisationerna deltar numera mer aktivt i utvecklingen och startandet av projekt. År 2008 skapade kommissionen finansieringsmekanismen för det civila samhället som ett verktyg för att främja utvecklingen av det civila samhället och ett bättre regionalt samarbete, för vilket man har öronmärkt en preliminär budget på 1 30 miljoner euro för 2008–2010.

Kommissionen delar också föredragandens åsikter när det gäller bl.a. följande områdets betydelse: utbildning, regionalt och gränsöverskridande samarbete och jämställdhet mellan könen.

Kommissionens tjänsteavdelningar har helt och fullt tagit till sig parlamentets rekommendationer och vi ser fram emot att granska utvecklingen med er under vårt regelbundna möte, då vi får möjlighet att diskutera de finansiella stödstrategierna och deras genomförande.

Detta kommer att möjliggöra ytterligare förstärkning av den pågående dialogen mellan våra respektive institutioner.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

26. Effektiv verkställighet av domar i EU: insyn i gäldenärens tillgångar (kortfattad redogörelse)

Talmannen. - Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Neena Gill, för utskottet för rättsliga frågor, om effektiv verkställighet av domar i Europeiska unionen: insyn i gäldenärens tillgångar (2008/2233)(INI) (A6-0252/2009).

Neena Gill, föredragande. – (EN) Herr talman! Den bakomliggande orsaken till kommissionens samrådsdokument om gäldenärens tillgångar är oron över att försenade och uteblivna betalningar av skulder äventyrar företagens och konsumenternas intressen. Detta gäller särskilt om borgenären och de verkställande myndigheterna saknar uppgifter om var gäldenären eller dennes tillgångar finns. Problemet kan lösas om gäldenären har tillgångar i EU som kan spåras och man kan vidta rättsliga åtgärder.

Kommissionen föreslog i sin rapport att en handbok över nationella bestämmelser och förfaranden på verkställighetsområdet ska utarbetas och framhådde möjligheten att öka tillgången till folkbokföringsregister. Kommissionen tog också upp frågan om huruvida verkställande myndigheter bör få bättre tillgång till socialförsäkrings- och skatteregister. Den föreslog att samarbetet mellan offentliga verkställande myndigheter skulle kunna förbättras. Slutligen presenterade den idén att införa en europeisk tillgångsdeklaration, där gäldenärer skulle åläggas att redogöra för samtliga tillgångar inom det europeiska rättsliga området, eventuellt åtföljt av sanktionsmöjligheter.

Jag föreslog i mitt betänkande, i den form som röstades fram av utskottet, att borgenärerna skulle kunna dra nytta av ett enklare, flexiblere förfarande med effekt i hela EU för att få till stånd ett föreläggande om utlämnande av uppgifter om tillgångar som sedan kan bli föremål för en dom. Dessa åtgärder skulle kunna ta formen av ett interimistiskt betalningsföreläggande, där borgenären tillerkänns omedelbar betalning i avvaktan på en lösning av den bakomliggande tvisten. I betänkandet efterlyser man även en undersökning av hur de nuvarande nationella systemen fungerar. Man skulle kunna jämföra länder med sedvanerätt, till exempel Storbritannien, med andra europeiska rättskipningsområden, och undersöka hur de befintliga systemen skulle kunna förbättras. I betänkandet framhäver man också behovet av att fundera över områden där ytterligare samarbete mellan medlemsstater skulle kunna ha en positiv effekt och hur förslagen kommer att fungera med hänsyn till den befintliga lagstiftningen om dataskydd och mänskliga rättigheter.

Vi har försökt att utforma betänkandet utifrån detta och de kompromisser som man har nått i utskottet har redan utjämnat vissa av skillnaderna mellan medlemsstaternas rättssystem. Många av de tillägg som vi har gjort har syftat till att göra förslaget tydligare och lättare för borgenären att använda.

Det kommer därför att vara viktigt att se till att den föreslagna handboken över nationella bestämmelser och förfaranden på verkställighetsområdet hålls uppdaterad och att informationen tillhandahålls i ett användarvänligt format och skrivs på ett lättförståeligt språk. Det kommer också att vara viktigt att initiativet kan fungera sida vid sida med de nationella domstolarna – snarare än att ersätta deras arbete. Det kommer att innebära att lagstiftningen måste begränsas till gränsöverskridande fall. Med detta förbehåll i åtanke kommer lagstiftningen att kunna genomföras effektivt och aktivt.

På det hela taget kommer betänkandet att hjälpa små företag och företagare att övervinna svåra hinder som står i vägen för deras framgång på grund av att de saknar de resurser som stora företag har för att spåra gäldenärer och vidta rättsliga åtgärder mot dem. Små företag drabbas särskilt hårt av människor som inte betalar. Om företagen därmed avskräcks från att bedriva handel med andra länder utgör det ett verkligt hot mot den gemensamma marknaden. Det kommer att vara viktigt att skydda de små företagens verksamhet i denna svåra tid eftersom små och medelstora företag utgör en stor andel av vår ekonomi.

Jag vill tacka sekretariatet i utskottet för rättsliga frågor för ett utmärkt stöd i arbetet med betänkandet. Jag måste också tacka mina kolleger i andra grupper som har kommit med mycket konstruktiva förslag.

Jag anser att det viktigaste är att lagstiftningen läggs fram så snart som möjligt. Jag uppmanar kommissionen att snarast agera utifrån parlamentets rekommendationer. Mycket av det goda arbete som medlemsstaterna har gjort för att ta itu med nedgången på marknaden måste inriktas på stora företag.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Det gläder mig mycket att få den här möjligheten att diskutera parlamentets synpunkter i frågan om indrivning av skulder i andra länder. Jag vill också tacka Neena Gill för hennes betänkande.

Vad står på spel? Både parlamentet och kommissionen håller med om att svårigheterna med indrivning av skulder över gränserna kan lägga allvarliga hinder i vägen för den fria rörligheten av betalningsförelägganden inom EU och försvåra tillgången till rättslig prövning. Det är dessutom avgörande för de små företagens överlevnad i det rådande ekonomiska klimatet.

Vilka mål bör gemenskapen ha mot bakgrund av detta och i enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna? EU har tillgång till en imponerande rad rättsliga åtgärder för att garantera tillgången till rättslig prövning i gränsöverskridande fall och underlätta den fria rörligheten av beslut i civila och kommersiella frågor i EU.

Det råder dock ingen tvekan om att det – vilket förklarades i Haagprogrammet om ömsesidigt erkännande som antagits av Europeiska rådet – faktiskt vore mycket enklare att verkställa domar i EU om det gick att få fram korrekt information om gäldenärens ekonomiska ställning.

Kommissionen offentliggjorde en grönbok om insyn i gäldenärens tillgångar i mars 2008 och alla svaren – inklusive en sammanfattning – finns nu att tillgå på den offentliga webbplatsen.

De flesta av de svarande höll med om att det behövdes åtgärder på gemenskapsnivå för att öka insynen i gäldenärens tillgångar, även om åsikterna gick isär i fråga om vad som kan göras i praktiken.

Jag är tacksam för att parlamentet har lagt fram ett sådant detaljerat svar på grönboken. Parlamentet är i betänkandet ganska skeptiskt till de idéer som presenteras i grönboken och menar att det största problemet är skrupelfria och besvärliga gäldenärer.

Det är också mycket bekymrat över dataskydds- och integritetsfrågorna i samband med insamling av uppgifter om människors ekonomiska ställning. Kommissionen är också fast besluten att skydda medborgarnas integritet och personuppgifter.

I betänkandet kräver man i stället att det införs nationella register över utländska advokater som arbetar i andra medlemsstater för att hjälpa borgenärerna. Man föreslår också en provisorisk åtgärd på gemenskapsnivå.

Jag vill informera parlamentet om att det kommer att vara en högt prioriterad fråga för kommissionen att förbättra den praktiska verkställigheten av domar i det framtida Stockholmsprogram på området frihet, säkerhet och rättvisa för perioden 2010–2014 som kommissionen kommer att lägga fram 2009.

Kommissionen har dock inte planerat några specifika lagstiftningsåtgärder ännu för att följa upp sin grönbok.

Slutligen anser kommissionen mot bakgrund av de första resultaten av samrådet att förslaget – det vill säga att utarbeta en handbok över nationella bestämmelser på verkställighetsområdet, öka tillgången till handelsregister och offentliga register, förbättra samarbetet mellan verkställande myndigheter och skapa en obligatorisk tillgångsdeklaration – är ett stort steg mot att nå våra mål.

Kommissionen kommer därför naturligtvis att noga överväga parlamentets resolution om de olika frågorna i betänkandet.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

27. Årsrapport om verksamheten vid utskottet för framställningar 2008 (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Mairead McGuinness, för utskottet för framställningar, om överläggningarna i utskottet för framställningar under 2008 (2008/2301(INI)) (A6-0232/2009).

Mairead McGuinness, föredragande. – (EN) Herr talman! Det ligger i betänkandets natur att det innehåller en hel del statistik. Man kan titta, läsa och analysera statistiken men naturligtvis finns utskottets arbete under de senaste tolv månaderna också där till beskådande.

Det utskott jag sitter med i är ett säreget utskott i parlamentet. Det har direkta band med medborgarna och det arbetar med problem som lyfts fram av enskilda personer och grupper. Människor kommer till utskottet med problem som vi väldigt ofta inte kan lösa men de har åtminstone någonstans att vända sig och när ärendena inte är tillåtliga så försöker vi att hänskjuta dem till rätt instans.

Vi har hand om många, många problem i alla medlemsstater. Som statistiken visar använder dock vissa länder utskottets tjänster mer än andra, kanske för att det finns utskottsledamöter som kommer från dessa länder och därför lockar till sig problem från sina valdistrikt. Jag är alltid fascinerad av att människor ibland, särskilt på Irland, klagar över att EU har för mycket makt, men när de har ett problem och vänder sig till EU för att få hjälp så klagar de ibland över att EU inte har tillräckligt mycket makt. Det tycker jag säger en hel del.

Jag menar att utskottet för framställningar arbetar utifrån ”mjuk makt”. Jag anser att de senaste tolv månadernas arbete har handlat om att försöka få medlemsstater som inte genomför lagstiftningen som de borde att bättra sig. Vi kan dock bara arbeta för de människor som vänder sig till oss med sina problem, ta itu med deras problem och deras specifika behov.

Jag vill tala om några av de frågor som vi har arbetat med, inte i detalj utan bara för att ge er ett smakprov. Miljön är uppenbarligen det område där vi får flest klagomål från EU-medborgarna. En del av klagomålen handlar om vattenkvalitet. Östersjöfrågan var en mycket omtvistad fråga som utskottet behandlade tillsammans med andra utskott i parlamentet. Äganderätten är en mycket viktig fråga för medborgarna och jag är rädd att den kommer att bli allt viktigare att döma av de klagomål som kommer in till mitt eget regionkontor från medborgare som har köpt fastigheter i olika EU-medlemsstater. Vi har begränsade befogenheter på detta område, men det betyder inte att vi inte kan tala om dessa frågor och försöka åstadkomma förbättringar.

När det gäller företagsregister – där företag, personer och skolor har blivit lurade att betala pengar till företag som publicerar namnuppgifter och sedan kräver betalning, där människor inledningsvis inte trodde att de behövde eller var tvungna att betala, eller ännu värre, där människor inte vill ha tjänsten överhuvudtaget – får vi fortfarande massor av klagomål från människor som blivit lurade och känner sig maktlösa att stå emot trycket från dessa skrupellösa företagsregisterföretag. Vi har uppmanat kommissionen att vidta åtgärder mot detta.

Vi betonar också i betänkandet att vi är oroade över bristen på framsteg med Equitable Life, ett ärende som utskottet för framställningar arbetade med 2007 och där jag var ordförande för undersökningskommittén. Vi uppmanar de brittiska myndigheterna att ta till sig alla våra rekommendationer: be om ursäkt, ja, men även kompensera dem som drabbades så hårt.

Jag ska ägna mina sista sekunder åt att tala om själva utskottet och våra arbetsmetoder. Vi skulle helst se att det bara kom in tillåtliga framställningar till oss och vi måste arbeta mycket hårt med medborgarna så att de vet vad vi kan och vad vi inte kan arbeta med. Jag vill att handläggningstiden för klagomålen förbättras framöver. Jag som har tjänstgjort i utskottet under den här mandatperioden anser att utskottet har en viktig roll att spela när det gäller att minska det så kallade demokratiska underskottet, som jag diskuterade på en skola på Irland igår, eftersom det arbetar direkt med medborgarna. Människor kommer åtminstone hit till parlamentet och får komma till tals och vi lyssnar. Det tycker jag är oerhört viktigt.

När vi nu går in på ett nytt år vill jag tacka utskottets sekretariat, personalen i gruppen och min egen personal för hjälpen med det här betänkandet.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Jag vill först av allt uttrycka min uppskattning för Mairead McGuinness arbete med det här betänkandet. Jag vet att hon arbetade under svåra förhållanden.

Hon har lyckats visa vilket omväxlande arbete som bedrivs i utskottet för framställningar och jag vill återigen bekräfta, vilket hon säkert räknar med, att kommissionen är beredd att samarbeta med utskottet på alla sätt vi kan.

Jag vill bara nämna en eller två av de punkter som hon tog upp i sin korta presentation av betänkandet. Fru McGuinness! Först av allt understryker ni hur viktigt det är med direkta kontakter mellan parlamentet och de medborgare som riktar framställningar till er om verkliga problem i sin vardag. Jag håller med, och jag borde veta. Ni har behandlat nästan hundra framställningar från Malta sedan 2004, vilket är en relativt hög siffra i förhållande till befolkningens storlek.

Vissa av dessa framställningar är också gemensamma för många andra medlemsstater men många är specifika för Malta. Det visar hur viktiga utskottets direktkontakter med medborgarna är. Det är också mycket riktigt en viktig del av ert arbete att bedriva ett gott samarbete med de nationella myndigheterna och att organisera undersökningsuppdragen.

Förutom att hålla med om hur viktigt det är att arbeta direkt med medborgarna vill jag för det andra ta upp den allmänna frågan om grundläggande rättigheter. De dyker upp på många ställen i ert betänkande, oavsett om det rör sig om nationalitet och därmed förknippade rättigheter, individuella rättigheter och familjens rättigheter eller äganderätten. Som ni vet är det ofta så att människor som riktar framställningar till parlamentet om sina grundläggande rättigheter blir besvikna. Det beror på att dessa rättigheter oftast ligger utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde, som ni mycket riktigt precis har påpekat.

För att använda era egna ord finns det mycket att göra för att skilja agnarna från vetet, det vill säga de ärenden som vi kan arbeta med och de som vi inte kan arbeta med. Min önskan, min uppriktiga önskan, är att ert betänkande kommer att hjälpa människor att tydligt och realistiskt förstå att det är så.

Med dessa två kommentarer, som jag är säker på kommer att uppfattas på rätt sätt, vill jag bara säga att jag önskar föredraganden all framgång och tackar henne igen för betänkandet.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

28. Integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas verksamheter (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Anna Záborská, för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män, om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas arbete (2008/2245(INI)) (A6-0198/2009).

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Anna Záborská, föredragande. – (SK) Under de senaste åren har kvinnors värdighet och kallelse antagit en ny dimension. Detta är särskilt märkbart inom ramen för den övergripande gemenskapspolitik som definieras i Lissabonstrategin, genom de demografiska utmaningarna och strävan att skapa balans mellan arbetsliv och familjeliv samt även genom insatserna för att bekämpa våld mot kvinnor och människohandel.

Betänkandet om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas arbete är ett av de återkommande betänkandena från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män som jag har haft äran att presentera vid två tillfällen under innevarande mandatperiod. Även om en del människor välkomnar den ökande kvinnorepresentationen i Europaparlamentet beklagar utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män att kvinnor fortfarande är otillräckligt representerade i toppositioner i parlamentets institutionella organ. På generaldirektorsnivå är kvinnorepresentationen fortfarande otillräcklig. Vi stöder inrättandet av nätverk med tjänstemän i sekretariat, utskott och delegationer som har särskild utbildning i denna fråga i syfte att regelbundet utbyta erfarenheter av förfaranden som prövats och testats.

I betänkandet uppmanas generalsekretariatet att sörja för fortsatt genomförande av den integrerade strategin för förenande av arbetsliv och familjeliv och underlättande av de kvinnliga tjänstemännens karriärutveckling. I betänkandet framhålls att jämställdhetsintegrering är en positiv utveckling både för kvinnor och för män och att kravet på jämställdhet måste tillgodoses genom en praktisk strategi som innebär att kvinnor och män inte ställs mot varandra.

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män framhåller vikten av att utskott och delegationer har lämpliga instrument till sitt förfogande för att säkerställa största möjliga medvetenhet om jämställdhetsintegrering. Vi behöver indikatorer, data och statistik som utgår från ett könsperspektiv, och vi behöver också budgetresurser som tilldelas utifrån ett jämställdhetsperspektiv.

Vi uppmanar de politiska grupperna att beakta målsättningen om ett balanserat deltagande av kvinnor och män när de utser personer till höga ansvarsbefattningar. Betänkandet om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv är resultatet av samarbete mellan olika parlamentsutskott och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män.

Som ordförande för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och som föredragande vill jag framföra ett uppriktigt tack för detta arbete. Jag vill särskilt tacka mina kolleger i de olika utskotten som ansvarade för detta arbete. Arbetet har godkänts enhälligt i utskottet, vilket jag i högsta grad uppskattar. Utskottet har skapat en ny metodologisk modell som gör det möjligt att utvärdera arbetet i varje parlamentsutskott. Modellen beskrivs i detalj i motiveringen. Utvärderingen skulle förvisso ha haft ett större bevisvärde om alla utskott och delegationer i Europaparlamentet hade svarat.

Inom ramen för diskussionerna antogs ett antal ändringsförslag som gav betänkandet ännu större vikt. Jag uppskattar att betänkandet skapades genom pluralistiska parlamentsdiskussioner och har betonat betydelsen av detta. I samband med valet till Europaparlamentet vill jag framhålla hur viktigt det är att väljare av båda könen anstränger sig för att se till att kvinnor får största möjliga representation i Europaparlamentet.

Talmannen. – Kvinnorna är i majoritet här i parlamentet i kväll. Jag ville bara påpeka detta.

Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Gabriela Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Vi välkomnar att det har gjorts vissa framsteg när det gäller att åstadkomma en balanserad fördelning mellan kvinnor och män på administrativa och biträdande poster i utskottssekretariatet. Vi hoppas att liknande åtgärder också kommer att vidtas när det gäller höga ansvarsbefattningar inom de politiska grupperna och särskilt när det gäller den politiska tjänstemannanivån i parlamentet. Men vi måste påpeka att dessa förändringar bara utgör en liten del av vad jämställdhetsintegreringen kräver.

Genomförandet av jämställdhetsintegreringen skulle innebära att varenda lag åtföljs av en preliminär jämställdhetsspecifik konsekvensanalys. På liknande sätt skulle det i varje utskott krävas medvetenhet om jämställdhetsfrågor och ett minimum av sakkunskap. Verkligheten visar oss att under mandatperioden 2004-2009 inte en enda lag som föreslagits av ett utskott har förkastats för att den saknat denna konsekvensanalys även om det har varit obligatoriskt att ta med en sådan alltsedan Amsterdamfördraget trädde i kraft. Tyvärr måste vi erkänna att det bara är smärre positiva resultat som har uppnåtts och att målet jämställdhet mellan kvinnor och män fortfarande är långt borta.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Jag vill gratulera Anna Záborská till hennes betänkande. Även om en del av Europaparlamentets utskott har antagit en strategi för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män påpekas det i betänkandet att det också fortfarande finns uppenbara brister när det gäller den konsekventa tillämpningen av denna princip. I betänkandet framförs också ett antal framåtsyftande rekommendationer. Ett sådant förslag är t.ex. initiativet att tjänstemän som arbetar vid Europaparlamentet ska få lika möjligheter till utbildning eftersom det är absolut nödvändigt med lämpliga kunskaper när denna princip ska omsättas i praktiken.

Jämställdhet mellan kvinnor och män är en av de grundläggande principerna i gemenskapslagstiftningen. Men Europaparlamentet kan bara behålla sin trovärdighet i allmänhetens ögon om det kräver införande och fullständigt genomförande av åtgärder som främjar jämställdheten mellan kvinnor och män också inom denna institution, särskilt när det gäller parlamentets utskott och delegationer.

Med tanke på detta måste vi utforma en strategi som uppställer konkreta mål för att aktivt främja lika möjligheter och integrering av jämställdhetsperspektivet. Det beklagliga är att det praktiskt taget inte har gjorts några framsteg sedan 2007 då Anna Záborská utarbetade ett betänkande i samma ämne. Vi hoppas att denna senast uttalade ståndpunkt kommer att leda till fler resultat.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Kvinnorna utgör 52 procent av EU:s befolkning. Uppgiften för kvinnor som är aktiva inom politiken är att särskilt övertyga kvinnliga väljare om att kvinnornas medverkan i EU-politiken är viktigt för framtida generationer och för att de demokratiska systemen ska fungera väl.

Jag tror fullt och fast på att kvinnors representation inom politiken inte bör bygga på införande av obligatoriska kvoter, som skulle fastställa minsta antalet kvinnliga kandidater, utan på de kvinnliga politikernas förmåga att söka upp, ta sig an och driva det slags frågor som kommer att hjälpa kvinnor att lösa sina faktiska problem.

Som ledamot av utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män har jag många gånger talat i Europaparlamentet om de förslag jag får vid möten med kvinnor. Som en nyckelfråga för att skapa balans mellan yrkesliv och familjeliv ser jag framför allt att vård av barn tas med vid beräkningen av pensioner och att det skapas fler platser på daghem och förskolor. Jag tror fullt och fast att en politiker som i sin verksamhet utgår från sin personliga erfarenhet av moderskap och familjeliv bäst kommer att kunna förstå kvinnors problem.

Anna Záborskás betänkande om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv i utskottens och delegationernas arbete vittnar om att utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män arbetar utomordentligt aktivt i Europaparlamentet. Det har antagit många betänkanden och yttranden som förtjänar större uppmärksamhet från de övriga utskotten i parlamentet. Även av denna anledning bör antalet kvinnliga parlamentsledamöter öka med en tredjedel till hälften.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Nuförtiden är det ett ständigt ökande antal kvinnor som ägnar sig åt politik eller fattar viktiga beslut i olika företag. År 2006 utgjorde kvinnorna 32,6 procent av direktörerna i EU. Andelen kvinnor i Europaparlamentet ökade från 16,3 procent 1979, då det första EU-valet ägde rum, till 31 procent 2009.

Det verkar emellertid fortfarande vara nödvändigt att anta och tillämpa en strategi för integreringen av ett jämställdhetsperspektiv som är inriktad på specifika mål i all gemenskapspolitik som hör till parlamentsutskottens och parlamentsdelegationernas behörighetsområde.

Jag anser att parlamentets utskott och delegationer måste ha tillgång till lämpliga metoder för att få solida kunskaper om integreringen av ett jämställdhetsperspektiv, däribland indikatorer, uppgifter och statistik uppdelade på kön, och att budgetresurser måste anslås i syfte att säkerställa jämställdhet mellan kvinnor och män.

Alla dessa alternativ bör leda till ett kontinuerligt utbyte av god praxis i syfte att genomföra den integrerade strategin för förenande av familjeliv och arbetsliv och att underlätta de kvinnliga tjänstemännens karriärutveckling.

Som socialdemokrat anser jag att detta är ett utmärkt initiativ, eftersom Europaparlamentet kan tjäna som positiv förebild för de nationella parlamenten i fråga om jämställdhet mellan kvinnor och män (11 procent av ledamöterna i det rumänska parlamentet är kvinnor).

29. Grönbok om TEN-T-politikens framtid (kortfattad redogörelse)

Talmannen. – Nästa punkt är en kortfattad redogörelse för betänkandet av Eva Lichtenberger, för utskottet för transport och turism, om grönboken om TEN-T-politikens framtid (2008/2218(INI)) (A6-0224/2009).

Eva Lichtenberger, föredragande. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Tack så mycket för att ni stannar kvar här för detta ämne som faktiskt är betydligt viktigare än vad antalet närvarande ledamöter i kammaren antyder. Det handlar om en översyn av den transportpolitik som berör det transeuropeiska transportnätet. Låt mig först och främst tacka mina kolleger som har bidragit till detta, särskilt kommissionen och sekretariatet som har gett ett utomordentligt stöd.

De transeuropeiska transportnäten har en lång historia. Under 15 år presenterades projekt, listor diskuterades och beslut sköts upp. Detta var och är skälet till att man bör titta närmare på hela denna fråga. Man bör göra en översyn och se efter vilka mål som har uppnåtts eller som kan uppnås. De transeuropeiska näten har inte alltid varit framgångsrika. Detta beror – som så ofta i Europeiska unionen – delvis på finansieringen och särskilt på avsaknaden av finansiering i medlemsstater som fortfarande har den olyckliga vanan att begära omfattande stöd från Europeiska unionen. Men när det gäller att betala till Europeiska unionens budget knyter man ihop penningpåsen och ger mycket lite.

Eftersom inga resultat kan nås utan pengar var det många projekt som inte blev av, och vi måste återigen titta närmare på detta, särskilt mot bakgrund av den senaste tidens utmaningar för EU:s transportpolitik som helhet. Å ena sidan står vi inför nya utmaningar på grund av klimatförändringarna, och vi måste reagera på dessa utmaningar. Frågan om transportsektorns hållbarhet och frågan om vilka skador vissa transportslag orsakar för miljön måste ställas på nytt om och om igen, och den måste också beaktas i medlemsstaternas och Europeiska unionens åtgärder.

Den andra punkt som vi naturligtvis måste ta itu med på ett mycket beslutsamt sätt är den nuvarande finanskrisen som under vissa omständigheter ytterligare kommer att minska några medlemsstaters förmåga att vidta åtgärder när det gäller infrastruktur och därmed sammanhängande, nödvändiga investeringar. Men utvidgningen har gett oss i EU helt nya uppgifter att utföra, uppgifter som inte fanns när man fattade beslut om listan över transeuropeiska nät. Efter långa diskussioner i utskottet fattades därför beslut om en strategi för att särskilt ta itu med dessa frågor.

För det första bör de olika transportslagen knytas samman betydligt bättre än hittills. Detta har försummats tidigare. Detta påverkar särskilt hamnar och inlandsområden som har försummats under de senaste åren och som nu utgör tyngdpunkten i betänkandet. Detta kräver emellertid också utveckling av ett övergripande nät och de nätverksförbindelser som hela systemet bygger på och som hela systemet är sammankopplat med för att möjliggöra en bra utveckling inom transportsektorn och en kontinuerlig förbättring av dess förvaltning. Vi behöver inte bara ett geografiskt nät utan också ett begreppsbaseerat nät mellan transportslagen, bättre intermodala anslutningar och bättre tekniskt arbete som utförs på näten. Detta gäller mjukvara snarare än hårdvara. Detta är själva kärnan i vårt betänkande, och jag hoppas att vi kan enas om denna resolution, som har ett brett stöd, och att vi inte ska ta ett steg tillbaka, vilket den alternativa resolution som nyligen lagts fram skulle innebära.

Joe Borg, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Sedan politiken för det transeuropeiska transportnätet inrättades för femton år sedan har den väsentligt bidragit till en fungerande inre marknad och till den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. Den måste nu anpassas efter de nya utmaningarna.

I grönboken om översynen av politiken för det transeuropeiska transportnätet tar vi upp dessa utmaningar och föreslår åtgärder för att ta itu med dem både i samband med planeringen av nätet och i samband med genomförandet av projekten.

Kommissionen uppskattar verkligen att Europaparlamentet följer översynen från början, vilket återspeglas i den här resolutionen. Det visar hur fast beslutna de båda institutionerna är att utveckla en framtidsinriktad politik för det transeuropeiska transportnätet.

Våra förslag överensstämmer i stor utsträckning med målen och kraven i Eva Lichtenbergers betänkande i den form som antagits av transportutskottet: det vill säga det behövs ett mer sammanhängande och integrerat nät där de intermodala anslutningarna, till exempel järnvägsanslutningar till hamnar och flygplatser och intermodala terminaler, länken mellan systemen för fjärrtransporter och stadstransporter samt kompatibiliteten förbättras, för att skapa bättre förutsättningar för effektiva, säkra och bra tjänster för passagerare och godstransporter.

Kommissionen delar också åsikten i betänkandet att det – framförallt inom godstransporter – är viktigt att underlätta sammodala kedjor, där sjöfart och järnvägstransporter spelar en viktig roll och intelligenta transportsystem bidrar till att optimera infrastruktur användningen.

I förslaget till betänkande har transportutskottet valt alternativ tre, dvs. två nivåer som består av ett övergripande nät och ett stomnät. Genom att stödja detta alternativ bekräftar parlamentet behovet av att kombinera en traditionell transportinfrastrukturpolitik med vederbörlig hänsyn till nya villkor och omständigheter, behovet av ökad flexibilitet och anpassningsbarhet till ändrade förhållanden och mer öppenhet för att fastställa och stödja de infrastrukturåtgärder som krävs utifrån transporttjänsternas behov samt den ekonomiska och miljömässiga utmaningen att främja samordnade åtgärder för att förbättra transportkorridorer via en rad små infrastrukturer och projekt för intelligenta transportsystem.

Vi noterar att det, efter transportutskottets omröstning om förslaget till betänkande, har kommit ett förslag till en alternativ resolution där man stöder alternativ två, dvs. ett nät som består av en nivå och som bara innehåller prioriterade projekt eller ett prioriterat nät och därför inte har något övergripande nät. Som vi ser det strider det mot en del andra punkter i förslaget till resolution.

Jag skulle här även vilja påminna om fördelarna och nackdelarna med det övergripande nätet. Samtidigt som det är för stort för att det ska gå att fastställa tydliga prioriteringar och för att gemenskapsinstrumenten ska

kunna koncentreras på att främja genomförandet av nätet, bidrar det till att garantera tillträde till det transeuropeiska transportnätet och till att underlätta sammanhållningen. Det har även visat sig vara nödvändigt som referensram för olika transportpolitiska åtgärder och lagar: framförallt kompatibiliteten i järnvägssektorn och trafiksäkerheten. Slopandet av det övergripande nätet skulle därför få vissa störande effekter.

När det gäller genomförandet av nätet delar vi helt och hållet åsikten i betänkandet att medlemsstaterna har en viktig roll när det gäller att bestämma, planera och finansiera transportinfrastrukturen. Det behövs tillräckligt med finansiella resurser i budgeten för det transeuropeiska transportnätet och en bättre samordning av målen med den territoriella utvecklingen och politiken för det transeuropeiska transportnätet, samtidigt som samarbetet mellan den offentliga och privata sektorn måste främjas ytterligare.

Kommissionen understryker också att det är viktigt att investera i det transeuropeiska transportnätet för att få en hållbar ekonomisk utveckling och att det därmed är ett viktigt sätt att ta sig ur den rådande krisen.

Avslutningsvis är vi mycket tacksamma över förslaget till resolution om TEN-T-politikens framtid. Vi vill tacka transportutskottet för en konstruktiv debatt om den, och framförallt Eva Lichtenberger för hennes omfattande arbete. Det kommer att utgöra ett värdefullt bidrag till de kommande stegen i processen i debatten med övriga institutioner.

Talmannen. – Punkten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum på onsdag den 22 april 2009.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), skriftlig. – (PL) När Europaparlamentets innevarande mandatperiod nu går mot sitt slut har vi möjlighet att kommentera de förändringar i gemenskapens största infrastrukturprojekt, det transeuropeiska transportnätet, som kommissionen planerar under den närmaste framtiden.

För närvarande byggs delar av nätet i medlemsstaterna. Den logiska fortsättningen på detta, som också kommer att vara det avslutande stadiet, är att enskilda delar i olika länder integreras i en sammanhängande helhet för att skapa ett transeuropeiskt system.

Europeiska unionens geografi förändras. Därför förefaller det motiverat att göra förändringar i sammanlänkningskartorna för nätet. I samband med detta förändras investeringens ekonomiska behov. I slutskedet av nätets integrering bör man fästa större vikt vid finansieringen av nätets gränsöverskridande delar.

Genom att höja kvaliteten på de befintliga transportförbindelserna i EU och genom att bygga nya förbindelser kommer man att bidra till en minskning av antalet trafikolyckor på vägarna, vilket är vår ständiga prioritering i kampen för bättre rörlighet för EU-medborgarna. Utnyttjande av alla former av teknisk innovation och den uppmärksamhet som de intelligenta transportsystemen nyligen har fått är motiverade utifrån EU:s infrastrukturprioriteringar för det 21:a århundradet.

30. Föredragningslista för nästa sammanträde: se protokollet

31. Avslutande av sammanträdet

Talmannen. – För mig återstår nu att tacka våra åhörare, som är få till antalet men uppmärksamma, för deras närvaro. Det återstår också för mig att avsluta vad som säkert är min sista kväll som tjänstgörande talman.

(Sammanträdet avslutades kl. 11.45.)